

Septimum Preceptum

de rapina holocaustū offert. q
vel ciborū nimia egestate. vel
māducādi. vel somni penuria i
moderate corp⁹ affligit. Tercio
si fit tñta abstinentia q̄ hō
ab opibus utiliorib⁹ impedia
tur q̄uis ad ea ex necessitate
non teneatur: in discretū est ie
iumū. et si nō fit illicitū. Vnde
Iero. dīc. Rōnabilis homo dig
nitatem amittit. qui ieumū
caritati. vel vigilias sensus ite
gritati prefert. Queritur. iij.
an ieumā possint redimi p̄ pe
cumia. vel aliomō. Ex. b̄m Inno
c. q̄ triplex est ieumū. vnum
ab ecclā mādatū. de quo sup̄. et
hoc non p̄t redimi. nisi cā vel
necessitas in ieunante subfit.
Alia ieumā sūt voluntaria. id est
wtia. et talia sine causa que in
ieunante subfit. dumō alias sit
utile redimi p̄nt. auctoritate
supiois. Terco sūt ieumā i pe
nitētiā iniuncta. et de istis idem
est sicut de voluntarijs.

Preceptū. viij. Capi. Prīmū

Odo vidēdū ē de se
ptio p̄cepto. non
faties furtū. Obi
nō solū de phib;
furtū: sed rapinā. oē; si delē emp
tōe; venditione; labore. et oē
modis quib⁹ hō voluntarie in
fert alii dannū in rebus suis

Capitulum Prīmū

tpalibus. Qd nōuit Aug9. cū
i q̄stioib⁹. Exo. dixit. furtū no
mine intelligitur ois usurpacō
rei alienae. nō ei rapia; p̄misit.
q̄ furtū phibuit. sed apte totū
phibere voluit. Vn coñ auar
iciā hoc mādatū traditur de
q̄ videnda sūt tria. Primo qd
fit auaitia. et quale pccm. Se
cundo q̄ detestabilis fit. Tercio
cur diuitie q̄ sunt infima bōtā
tū diligūtur ab hoie. **R**ūtū a
ad p̄mū sciēdum q̄ auaitia ca
pitur b̄m tho. 2.2. q. ex viij. Du
pliciter. Vno mō est mordia
tus appetitus. seu amor hñdi q̄
possidendi aliena. Ex q̄ amore
mouet hō ad volendū seu pos
fidendū aliena i debite. vic; sur
ripiēdo ea aut retinēdo. Et sic
auaitia oppoītur iustitie. Et sic
accipitur Ezech. xxiiij. p̄ncipes
ei⁹ i medio ei⁹ q̄ fili lupi rapiētes
p̄dā. Alio modo accipitur au
aritia. p̄tē i ordīnatus amo et
appetitus ad diuitias p̄prias.
ut cū q̄s nimis amat res utiles
extēiores. q̄ p̄tē hoc nimis desi
deat eas acqrere. Aut nimis co
placitūa possētis. q̄ ido nimis
retinēt eas. q̄uis nō velit rape
a retine aliena. Et sic oppoītur
liberalitati. que modeātū hu
iūsmōi affectioēs circa p̄prias
diuitias. hec auaritia semper est
pccm. Vn b̄b. vlti. dr. Sunt
mores id est vita sine auaricia

Septimū

Preceptū

cōtentī pñtib⁹. id est nō sīnt
cupidi nō habitor⁹. vbi glō.

b dō. cupid⁹ i accipiēdo. **E**x q
p; q; auaricia nō solū est ī di
uitib⁹ q; plus debito acquirūt
diuitias aut retinēt: s; etiā est
ī paupibus. q; lic; nō habeāt
supflua: tñ sic ī ordīnate amāt
diuitias. q; ex hoc mouētur ad
desiderandum eas supflue Aut
supra debitū modūm. Aut ī
pūis diuitijs sic amore herent.
ut ī debite ī eis delectentur. ā
eas ī debite retineāt. **V**n sup
illud p̄s. q; quagefimo p̄mo.
Videbūt iusti ī timebūt. a sup
ip̄m ridebūt. ī dicēt. **E**cce hō q
non posuit dēū adiutorē suum.
s; spauit ī multitudine diuitia
rum suar̄ dīc. Aug⁹. Audīvit
aliquis paup p̄pham dicētem.
sperauit ī multitudine diuitia
rum suar̄. ī otīne attē dū
pānos suos. respxit forte iū
se diuite mōnacius ī dūtū. a
ait ī corde suo. de illo dīc. nū
q; d de me. **C**ontr⁹ q; subdit. Au
g⁹. noli te ī de excipe. noli te ī de
separare mīsi videris ī timueis.
ī peccata rideas. **N**ā quid tibi
p̄dest si egeas faculate. ī arde
as cupiditate. hoc ergo attēdi
te ne passim diutes rep̄hndā
tis. a rursū de paupertate ī ege
state p̄sumatis. **E**t quāuis ita
sit de paupibus ut dictum est:

Capitulū

Primum

tñ auricie supflu⁹ amoē frequē
ti⁹ a magis habūdat ī diuiti
bus. **Q**uia ex hoc q; aliquis di
uitias possidet. allicitur animus
eius ad ea⁹ amore. **S**ic ēē.
ex cōtinua cohabitacōe mulie
rū efficitur quis ī cōtinēs. eo
q; vtq; mateia; sui crīmis h; p
sentem. **V**n ī ep̄la ad paulīnū
a threasiā. dīcit Aug⁹. q; ter
rena arti⁹ diligūtur adepta q; q
cōcupita. **N**am vbi ille iuuenīs
discēssit. mīsi quia magnas ha
bebat diuitias. **A**liud est enim
nolle ī corpore q; defūt. **A**liud
iam ī corpata diuelle. **I**lla ei
velut extēnea repudiātur. **I**ta
vero velut mēbra p̄scindūtur
Et crīb. sup math. Appōīo di
uiciar̄ maiorē accēdit flāmā.
ī w̄hemēter fit cupido. **E**t q; ī
do autem ille due auaricie sunt
peccata mōrēlia vel non: **N**ōn
dum s̄m tho. q; auaricia. p̄tio
mō vic̄. p̄t opp̄onitur iusti
cie quo ad actus suos est de ge
nere suo peccatum mortale. q;
actus ei⁹ sunt iniusta accep̄co
et retēcio alieni. et sic pertinēt
ad rapīam et furtum que sūt
mortalia ut patebit ī sequen
tibus. **S**ed secūdo modo au
aritia: capiēdo eam prout oppo
nitur liberalitati p̄t amore ī
ordinato diuiciarū propria
rum. sic est aliquādo peccatum
mōrē. aliqñ veiale. q; a ut dīc.

Septimum Preceptum

sanctus tho.2.2.q. **Cxviii.** Si homo diligit diuitias supflue et plus debito, non tñ plus qđ deū s̄ citra deū nec vell; ppter diuitias aliqd facere qđ esset contrariū amoris dei aut p̄imi. Tūc talis auaritia est peccatum qđ immōderat? amor a cōnreclā racōe, si est viale, eo qđ nō est contrariū caritati dei aut p̄imi. Si aut̄ amor extior̄ rez sit tā imōderatus et magn⁹ qđ homo pl⁹ diligat diuitias vel re aliquā vtile qđ deū, ut qđ pl⁹ vlt carere do qđ tali re. v̄lqñ apter amore diuitiar̄ non ve retur facere cōn amore dei aut p̄imi. tūc talis auaritia ē pecatum mōrle. Sicut cū amore nō necessarij lucr̄ a fine causa rācōnabiliviolar; diē dñicum aut multum solemnē diē. Aut piurat. a dammificat p̄imum. et sic de alijs auaricie filiabus. Et hoc vult ap̄ls ho. v. Obi cū p̄imis; repletos oī inquietate, formicacōne, auaritia et similib;. s̄bdit qui talia agunt d digni sunt morte. Quo ad iij. p̄incipale nōndum qđ auaricia est valde detestabile vitium. apter quicq; p̄mo qđ est capitale viciū, ex qua filie valde notiue orūntur s̄m gre. xxxi. moā. Differunt aut̄ mōrle vitium. et capitale. Quia mōrle est qđli b; priuans h̄iem vita aie, qđ

Capitulum Primum

ēgrā. et vita eterna. Cui pccō debetur pro pena mors et na. et ita mōrlia sūt valde multa. Sed capitale est ex quo multa alia pccā ut frequēter orūntur. p̄ modū p̄incipiū et cause efficiētis. Vñ sicut caput ē p̄nicipale membrū et tang⁹ p̄incipiū a quo alia quo clāmodo orūntur et dirigūtur. Et sicut dux exercitus ppter p̄incipali tate alios regit. Sic ad similitudinē talū quedā sūtvitia q̄ propter p̄incipalitatē et depen dētiā alioz ab ip̄s dicūtur capitalia. Et sūt. viij. quorū vnū ē auaricia. de qđ tho. 2.2.q. **Cxvii.** declarando filias auaricie quas vbi prius enumerat gre. dic̄. qđ auaricia est supfluis amor habēdi diuitias et i duob; h̄ndat. Primo i retinēdo. et ex hac pte ex ea oritur obduracō cōn misericordiā. qđ sc̄ cor nō emolitut mia ut diuitijs suis s̄bue mat miscis. Secōdō auaritia h̄ndat i accipiēdo. Et s̄m hoc a uaritia p̄c̄ considerari duplicit. Vno modo s̄m qđ est i affū. et sic ex auaricia oritur i quietu dō. in qđ tu īgerit h̄vi sollicitudines et curas superfluas. Alio modo p̄t considerari i effectu. et sic i acquirēdo aliena vtit aliquando vi. qđ p̄tin; ad vi olenciam. Quādo qđ aut̄ dolo. q̄ si fieri i wrb; eit fallacia qđ tu

Séptimum

Preceptum

ad simplex vbi. puerum aut. si addatur confirmatio iuramenti. **S**i autem dolus omittatur in ope: sic quantum ad res est fraus. quoniam ad personas erit predicatio ut patet de iuda qui predidit christum ex auacia. **S**ecundo facit ad de testacionem avaricie quod natura il lud vitium dissuadit. quod terram voluit esse infimam et omnino culca pe dibus. Pecunia autem et opera appetibilia. pecunia sunt terra rubra vel alba sive bern. vel terrena. In cuius signum legitur Actu. iii. quod primi de ecclesia precia domoru vel agrorum suorum ponebant annos pedes apostolorum. quod et Joseph ibide fecit. **S**up quo glorio dicitur. do cet calcandum est aurum. et subdipedibus apostolorum. Item aia sive natura est sublimior et purior celo. utpote deo similio. **V**nus in libro de causa domini est in oriente et occidente. id est media inter corporalia seu typalia et eterna. que sunt angelorum et deus. Idcirco debet esse exaltata a terrenis. Et si terremus in hunc: tunc celum terram tangit con naturam. Item aia sive bern. celum est quod de habitat. terra vero scabellum dei: sive illud propheta. Celum mihi sedes est. terra autem scabellum pedestre. psalmi. lxvi. Absurdum est celum. id est aiam terrenis repleri.

Terco facit ad de testacionem avaricie et multiplex per scripturam nominatum. **V**nus psalmi. v. **D**e quod

Capitulum

Primum

omnibus gatis domum ad dominum et agrum agro copulatis usque ad terminum loci. non quod habitas soli vos in medio fratre. **A**bacuk. ii. v. quod cogitat avariciam malam domum sue Amos. vi. **V**e quod opulenti estis in syro luci. vi. **V**e vobis diuitib; quod hic habetis consolacioem vestram. Iacob. v. Agite nunc diuities. plorate vultates in miseriis vestris quod aduenient vobis. **D**ivinitate vestra a mortuis commuta sunt Argentum vestrum et aurum eruginabit. et rugo eorum in testimonium vobis est. et manducabit carnes vestras sicut ignis. In epistola Iudei. ii. 5. **D**e his quod in via chama abierunt. quod avaritia sectuti sunt. et errore balaam meree de effusi sunt. et condicione thore pierter Apocalypsi. viii. **V**e. **V**e. **V**e. habitatibus in terra. habitates autem in terra a modo talparum sunt avarie. nec mirum cum apostolus dicat Ephes. quinto. Avaricia est dolorum servitus. **C**erto detestabilis est. Quia gratia que debemus da deo. fidem. spem. et caritatem: dat diuinitas fidem dat. quia plus credit de diuinitate quod deo. eo quod putat sibi diuinitas debere procurare necessaria. quasi deus curam non habeat de servis suis. contra illud Math. sexto. Considerate lilia agri. volucres celi. statuta agri et similia. Spem dat

Septimum Preceptum

qr putat solacōes veras diui
cias cōferre. q̄ virtutum diui
cias tristicias facere. contra il
luc xp̄i Joh. xvi. In me pacem
habeatis. in mundo p̄ssurā ha
bebitis. Et math. xix. Omnis
q̄ reliq̄it domū. vel fratres. à
sorores. aut patrē. aut matrē.
à uxorem. aut filios. à agros.
pter nomē meū. cētuplum ac
cipiet. à vitā eternam posside
bit. Caritatem diuīc̄is tradie
quia ybi est thesaur⁹ tu⁹ ibiē
h̄ cor tuū Math. vi. Quinto
facit ad detestacionem auacicē
q̄ inter infirmitates spūales ip
sa vna ē de peiorib;. Vñ Ecc.
.v. ē infirmitas pessimā quā vidi
sbole: diuitie cōsuate i malū
dñi sui. pēnit eii afflictōe pessimā.
meito dicit pessimā. qr infirmitas
mala est debilitas corporis. sed
h̄c in bonū cedit aie. Est infir
mitas prior pccm wiale a que
dam mōrlia. qr ai amvulnerat.
pter que vulnera xp̄m medi
cum venire oportuit. Sed au
ritia est infirmitatū pessima q̄
ad pluā. sicut a infirmitas mag
na corporis. Primo qr diuitur
na. eo q̄ materia vix perfecte
euacuatur. ut pt; in diuite iu
uene q̄ noluit relinq̄re omnia
Secundo qr continua. Ecc. iii.
vn̄ ē. q̄ secund non h̄z. non filiū.
nō fratrē. a tñ laborare nō ces
sat. Tercō qr acerbe affligit i

Capitulum Primum

retinendo. graui⁹ in acqrendo.
grauiſſime vero in amittendo. i.
thi. vi. Radix oīm malor̄ ē cu
piditas. Et statim sequitur. quā
quidā appetētes errauerūt a fi
de. q̄ inserūt se multis dolorib;
Quarto qr pestis est vniuersal⁸.
nam iuuenes a senes. diuites a
paupes. ifirmos a sanos. stul
tos a sapiētes. clericos infic
a seculares. non sic aut est de
luxuria. Vñ Iere. vi. A minore
vſq; ad maiore omnes student
auacie. q̄ prophetas vſq; ad sa
cerdotem. cūcti faciūt dolū. Se
neca. Quid stulci⁹ q̄ deficien
te via viaticum augere. Quin
to quia celestis medicus hāc
infirmitatē ad mortē quasi iu
dicavit. Mathei. xix. dicens
Amen dico vobis qr diunes diffi
cile intrat in rgnū celoz. Sex
to qr h̄c auacia expassimo a
potentissimo medico a cura ab
stulit vnu infirmū. iudā vic;
Septimo qr celestē medicum
irrisit. q̄ ad vltimū interfecit.
Vnde luc. xv. Audiebat verba
h̄c pharisei qui auai erat. q̄ ir
ridebat eū. Octauo qr h̄c infir
mitas nimis varia est. ut pitif
simi aīaz medici vix eā ogno
seant. ut pt; in vſurarijs. contra
etib;. symonij. q̄ mercatorib;
Tot enim iuēcōes q̄ modos
iuemnt hūana malitia in acq
redo tpalia. q̄c. Vnde gene. xx.

Septimum Preceptum

Abimelech dedit ierare tres ar-
genteos in relamē oculorū. No-
no. qz xp̄s otrā hāc infirmita-
tem indixit qz nullū eīg discipu-
lus esse possit inīsi renūtiet omī
bus qz possidet. luc. xiiij. **R**uo
ad tertium p̄ncipale. Cur diui-
tie nō faciat appetitū b̄m qz di-
citur Ecclēs. v. Auarū nō ipseb̄i
tur pecuia. Et b̄m p̄b̄m li. poli.
Appetitus pecunie ē in infinitū.
Dicendū qz huius sūt qnqz cau-
se. Prima est capacitas aie inhi-
mita que aptitudinata ē ad so-
lū dū recipiēdū si dī saciai. vñ
Aug. 9. li. cofes. fecisti nos dñe
ad te. a m̄qetū est cor n̄m. do-
nec reqescat i te. Et sap. xi. Cū
orbis terrarū sit an deum. quasi
gutta roris antelucanī qz desce-
dit in terrā. Quō finitū possit
faciare infinitum. Secunda cā
est in fineitas inordinati affectū.
a fineitas rex tpaliū. qz ad nrā
puerla desideria. Nullo em̄ fine
mēsuātut affectū eīg qui cupit
oīm glā. et grā. h̄re. ac supple-
cōnem defectū. qz tñ cui libet i
possibile est. ut p̄i xp̄o p̄fectū
fimo hōie. de quo dī Joh. vii.
qdā dicebat qz bonū ē. alij dix-
erūt nequaqz. h̄ seducit turbas
Cū aut finitū nō possit replere
vel p̄porcōnai infinito; nccē est
ut desideria tpaliū diminuam⁹
a tūc paucā sufficiūt. ut p̄i aia.
libz brūtis. Et i. thi. v̄. h̄ntes

Capitulum

Primum
alimentum a quib⁹ tegamur
hīs contenti sumus Ideo seneca
Si vis te diuitem facere nō pe-
cumie est adiciēdū h̄ cupidita-
ti subtrahendū. Tertia causa ē
qz noua tpalia ac q̄sita semper
vel frequenter aliqd vacuū r̄qui-
runt in quo recipiantur. vel ut
custodiāntur. vel poti⁹ habent
defectus annexos. Exempli grā.
Si acquiris aux in diges scri-
mo. sera. et camera. Si faccā: in
diges stabulo. feno et famula.
Si adicis tpalia. pluravis ha-
bere fercula. familiā. et ita desi-
milibz. sile ē in dūtū. Ido Eccl. vi.
Vbi multe sūt opes. et mlti sūt
qui comedunt eas. Tales em̄-
faciunt sicut multum sc̄iētes. qz
ad extīguendū fitim aquā salsā
bibunt. nam in eo qz aqua ē. si-
tim habet extī guere. h̄ qz sal-
sa est. sīc habz puocare. Sic
tpalia aliquem defectū tollunt.
h̄ ad alia plus affectum accen-
dunt. Ideo Joh. iii. Qui bibit
ex aqua hac. sc̄iet iterum. Or-
ta causa est. qz errat i satisfaci-
endo potēcie que fitit. et defectū
p̄ncipaliē patitur. puta intelle-
ct⁹ qz vult p̄mū w̄z b̄m Auro
in sup illo. i. metha. Ois hō na-
tura scire desiderat. Et p̄mū bo-
nū. b̄millud primo ethicorū.
Oia bonū appetūt. Sed auari-
fi fitim p̄ncipalem vellet extī-
guere. sc̄iētā et v̄tutes deterēt

Septimum Preceptum

primo acquirere tunc cessar;
sitis respectu aliorū sibi illis Jo
h. viij. Qui biberit ex hac aqua
quā ego dabo: nō faciet iecū.
Quia vero auā non sic fatūt.
h̄ tpalia q̄ nec in intellectū nec
in affectū p̄n̄t ponere h̄ tene i
cistam vel stomachū. ideo nū
q̄ faciantur. sic nec ille corpora
lem sitim sedar; qui potum in
caltium dolium pedes aures vel
h̄mōi ponerz. **Quinta** causa ē.
q̄ aia est spūalis. et temporalia
sūt corporalia. talū aut nulla
ē proporcō. **Vnde** sic cista nō
potēē proporcōnata sapie. sic
nec aia tpalibz. **Cerco** p̄nci
paliter queitur. vnde pueniat
tatus affcū ad diuitias. cum
tamē tot curis et malis acqui
rant. et possideātur et amittan
tur. q̄ ex tribz. Primo q̄ ho
mies multū diligūt corp̄. ho
nores. p̄fidencias. et h̄mōi. Et
sibi hūanā estimatōe; putat
q̄ p̄ pecunā talia adipiscātur
S; videāt h̄j exēplū luc. xiij.
diuitis q̄ multis diuīch̄s con
gregatis ait aie sue Iā gaude
epulae. et letare. q̄ reposita ha
bes multa bona in annos plui
mos. Sed ei dī **Stulte** hac
nocte repeatent aiām tuā a ter
que cōgregasti cui erūt. Se
cūdo q̄ homies nō cogitāt ma
la puenētia ex diuīch̄s p̄ ta
cta. **Vnde** ap̄ls. i. thi. vi. sa.

Capitulum Primum

dix om̄i malorum est cupidi
tas. idest avaricia. Et iterū ibi
dem. Qui volunt diuites fieri
incidūt in temptationes. et in
laqueos dyaboli et in desideria
mutilia et noctua. que mergūt
homines in interitum et in p̄dico
nem. Exemplū de otractibz. la
boribz. et h̄mōi. **Tertia** causa
est quia ut pri⁹ tactū ē. non cu
piditati detrahere studet homines
h̄ pecunie adiciunt. **Vnde** fore
tā impossibile ē quē cū auaitie
obiecto carere avaritia. sic luxu
rie obiecta habēdo. idest mulie
rum frequētiā et castū ēē. **Ideo**
sic ignis non extinguitur sed
intenditūt si materia lignorū
aptorum sibi ministretur. sic
avaritia. nō ergo mirū q̄ do
mīm̄ diuīcias spūmis cōpat.
math. xiij. di. **Solicitude** se
culi et fallacia diuīciarū suffo
cant verbum dei. diuīcie enim
sibi Aug⁹. velut bitumen avi
um sunt. et si eas nō capiat: tñ
multaz cōtēplacōnum pennī
priuat. **Vnde** Cesarius diui
tes in suo statu cōpat aptissē
nauī in mari tēpestatibz quas
fate. que à perit. aut mergitur.
aut iactura onerum vacua ad
litus venit. **Sic** revera diuītū
status. à ad infernū trahit. à i
purgatoriū mergit. à plurimū
gloie gradibus priuat.

Capitulum Secundū .

Septimum Preceptum

De obduracione que est filia auacie. et de miseri cordia que opponitur obduracio videbuntur principa liter tria. Primo quod sit obduracione. quid mia. quod elemosina. et qui ei fructus. Secundo quod possit elemosinam dare. quo datur. et quibus. Tercio que sunt elemosine spirituales. quanto. et quoniam corporalibus elemosinis sunt meliores.

a **Q**uoniam ad primum non quod obduracione est quedam a mie operibus obsticione. Est autem mia summa augustinus. ix. li. de ci. dei. alienae misericordie in corde nostro compassio. cui cum possumus. subuenire compellimur. Sunt autem duplices proximi de seclus. quedam spirituales. quibus subvenitur per spirituales elemosinas de quibus in tertio principali dicetur. Alij sunt corporales. quibus subvenitur per corporales elemosinas. ut sunt. viij capitulo mie corporalia conteta. math. xxv. et hoc versu. visto. cibo. poto. remedio. tego. collico. credo. Modo auantia que est modicata amor diuiciarum facit eorum et non propter misericordia descus nec opati. an non tantum quantum deberet quod per talia effici vel saltus affici. **E**st autem elemosina summa theo. 2. 2. q. xxxii. articulo. Opus quo indigenti datur aliquid ex copassione propter deum. et sunt elemosine effectus summa theo. in. iiiij. tres principales et magni-

Capitulum Secundum

Primus quod satisfacit per peccatum que hic autem in purgatorio luerem debemus. Unde summa doctores durum. peccatum. palam. et etiam alios. iiiij. di. xv. Elemosina inter tres partes satisfactiois. quod sunt ieiunium. et oratio. Est et comitatio magis satisfactioia. suppeditata parigrana et caritate. Racio. quod in elemosina virtualiter continentur alie partes. ut ieiunium et oratio. tripliciter de causa. Primo quod cui datur elemosina constituit eum debitorem ad ieiunandum et orandum. et ad faciem dum. alia bona que potest qui dedit. loquendo de debito morali non a utili. Secundo quod elemosina propter deum data est quasi quod ambo oblatione deo facta. Unde in. iiiij. ethico. dicitur quod dona habent aliquid simile deo sacrificiis. Oblatio autem facta deo. vim orationis habet. frequenter enim plus impetrat donum quam supplicatio. Tertio cum bona exteriora ad conservacionem corporis ordinantur. subtractione eorum per elemosinam continet virtute ieiunium. et plerumque contingit quod aliquis arcuus vivit ex hoc quod suam dedit. ergo elemosina compleius habet vim satisfactiois. quam oratio vel ieiunium. Et idcirco elemosina indicatur etiam per scripturam. Ut vobis media peccatum. luc. xi. date elemosinam ratione munda sunt vobis. Et theo. iiiij.

Septimum Preceptum

Elemosina ab omni peccato libera
rat et a morte. et non pacietur
et aia; ire i tenebris. **S**ecundus
effectus seu fructus elemosine est
quod misericordes per opa misericordie
queretur a magnis peccatis resur-
gunt. **V**nus matth. v. Beati mi-
sericordes. quoniam. **E**t **M**atth. xxv. disceptacione fuit de mie
opibus quibus enumerantur. **E**t i.
thi. iiiij. pietas ad oia valit dicitur
glosa Ambro. **O**is summa di-
sciplie christiane in mia et pietate
est. quam aliquis sequens si carnis
lubricum patitur. sine dubio va-
pulabitur non pibit. **Q**uam au-
ctoritate tho. m. iiiij. di. xlvi. ex-
ponens dicit quod sic intelligi pos-
test. quod in vita ista existentes. illi qui
ex fragilitate in carnalia peccata
incidunt. mortalia seu venalia. per
opamie ad priam disponuntur. **V**nus talis non pibit. id est dis-
ponetur per talia opera ad non per-
eundum. **A**d id est Aug. i. epistola
ad euodiu[m] ybi refert Aug. se
a gymnasio medico audiuisse.
Qui gymnasi? cum iuniorum et ele-
mosinas magistris daret. **E**t cum
de vita post mortem dubitaret.
dormiente gymnasio: apparuit
ei iuuenis pulcherrimus. et se se-
quente duxit ad citatem in quoniam
nos audiuit ad dextram supra
modum suaves. quos cum a iuue-
ne audisset fore gaudia beatorum
et vigilauit gymnasium. alia autem

Capitulum Secundum

nocte iuuenis iter dormienti
apparens querit. an se id est iuue-
nem cognoscatur. **Q**ui respondit quod
sic. **E**t iuuenis per quod. respondit gi-
nacum. per visionem alterius noctis
Et iuuenis nunc vides me in so-
no. **H**oc gymnadius quod sic. **E**t iu-
uenis ubi est modo corpus tuum.
respondebit gymnacus in cubiculo
meo. **E**t iuuenis. **S**cis ne in eorum
corpusculo ligatos oculos tuos
habere. et nihil eis mediatis
videre. **H**oc gymnadius scio.
Et iuuenis. quod ergo sunt oculi que
bus nunc me vides. **E**t ille non
iuerit quod responderet obmu-
tuit. **E**t iuuenis ait. **S**ic oculi
carnis tue. iam meno vident. sed
oculi tue metis. sic post mortem
corpe intacte. aia vivit et oculi
metis videbunt. noli enim animodo
incredulum. **R**ua ex visione ois
dubitacione a gymnasio recessit
opibus meis dicit. Aug. adiutus
Vnde et Iero. dicit non memini
me legisse male mortuum. quod liben-
ter exercuit opera pietatis: hec
ei multos intercessores: et impo-
fibile est multorum preces non ex-
audiri. **E**t leo papa. **R**uicquid
in opera pietatis expeditur non
minuitur. sed augetur. nec un-
quam apud deum pire potuit quod
fidelis benignitas erogauit. dum
quod cuique tribuit. id sibi ad pri-
mum recordit. **T**ertius effectus dicit
elemosine est meritum primi

Septimum Preceptum

eēntialē et accidentalē. Et hoc fin
q̄ magis datur de t̄p̄ alib; vel
fin q̄ ex maiori caitate datur.
vñ dīc̄ t̄lo. i. iiiij. di. xv. tractan
do q̄stionē. An pl̄ mereat̄ de p̄
mio a fr̄cū. q̄ dat multū de t̄p̄ a
lib; vel an ille q̄ dat modicum
ex magna caitate: sic r̄ndz. Ele
mosina efficaciā h; ex ip̄o fatiē
te. inq̄tū ē qdā op̄ meitor
um. T̄ ex recipiente inq̄tū obli
gat̄ ad orādū p̄ illo q̄ elemo
sinā dedit. Si ergo consideretur
elemosine efficacia ex pte recipi
entis: sic maior efficacia i maio
ri dato consistit. Inq̄tū p̄ hoc
plures q̄ magis debitores effi
ciuntur. Ex pte aut̄ dantis sic re
spectu p̄m̄ essentialis efficacia
elemosine magis pensatur ex
affcū q̄ ex dato. S; respcū p̄
m̄ accidentalis. ut puta r̄missi
ois pene vel alicui⁹ hm̄i mag
ficatur efficacia elemosine ex
maḡtudie dati. n̄ ex alteā pte i
tentio volūtatis maḡtudini ex
terioris dati p̄p̄derz. p̄t tñ tā
int̄esa esse volūtas. q̄ ec̄. oēz pe
nā absorbz. etreatū. s; d̄ de co
tricōe. Et fin hoc intelligitur
illa glō. sup illō ps̄. Qui semī
nat i lac̄mis Maḡ inq̄t volun
tas multū dedit. multū seiauit
In hac voluntate illa vidua q̄
minuta duo misit. n̄o parz seia
uit. h̄c glō. et tho. Et sup. ii. di
q̄ti dic̄. Atq̄ ext̄ior n̄l adiun

Capitulum Secūdum

git ad p̄miū eēnale. T̄ antū em̄
metur q̄ h; p̄fectā volūtate ali
qd̄ bonū faciendi. quātū si face
ret illud Ideo vbi sup̄ idē tho
dicit m̄. iiiij. Nullus ab elemosinā
excusat̄. q̄ si pecunia de
est. obseq̄um p̄t facē. vel op̄
misericordie sp̄uale. et si hoc de
ess̄: volūtas cōpleta sufficeret
h̄c tho Ex p̄dictis p; q̄ elemo
sinah; tres effcūs de qb; Ecc̄.
xix. p̄de pecunia apt̄ fr̄em. pone
thesauros in p̄ceptis altissimi
q̄ p̄derit tibi magis q̄ aux q̄
ad p̄m̄ effectū. Quo ad secun
dū sequitur ibidē. Cōclude ele
mosinā in finū paupis. et ipsa
pte orabit̄. Quo ad tertium d̄r
ibidē et curabit te ab omni ma
lo. Verz q̄ los effect̄ elemosine
potissime diuites negligūt sepe
¶ Elotandum fin armicānū f
sermone de eph̄ia q̄ tria sunt
genera hominum habētū di
uicias. primi qui in vita sua. n̄
hil post mortem in elemosinā
dandum ordīnat̄. et in vita mo
dicā elemosinā aut nullam do
nant. preuenti morte. Aut, ali
as prepediti citra mortale pec
catum. Alij sunt qui in vita
non dānt. sed i vita ordīnat ut
elemosine post eorum mortē
dentur. Tercij sunt qui in vita
dant elemosinas. primi sūt de
fides. secundi simplices. tercij
prudētes. De primis et tercij

Septimum Preceptum

sciēdū q̄ utlī est hōi ut det
quis denariū vnū i vita sua. q̄
ut tōci⁹ mundi diuitie alteri⁹
œdmacōne solū post ei⁹ mor
tem dentur p eo m elemosinā.
Quia pro vno denaio dato ex
caritate i vita. dans meretur
vitam eternā. vel spālem gđū
eēnīs ppetui gaudij. teste ma
th. x. vbi dicit xp̄us. **Quicūqz**
deedit potū vñ ex mīmis istis
calice aque frigide tm̄ i noīe
discipuli: amen dico vobis nō
perdet mercedē suā. q̄nto ergo
magis meretur qui amplius
dat i nomine discipuli. id est
ex caitate qua quisqz xp̄i disci
pulus efficitur. p nullum aut
bonū datum p eo p̄ mortē. al
teri⁹ dono. etiā si mund⁹ dare
tur corpore⁹: p̄t defuncto me
teri grad⁹ ppetuus gaudij. i
vita eterna. sed tm̄ diminutio
purgatori⁹. aut ei⁹ tōlis pene
ablaço. **Quia** b̄m oēs doctores
thologie null⁹ p̄t altei mere
ri: excepto xp̄o augmētum gr̄
cie. a p̄ sequēs glorie. s̄ q̄libz
solū sibi. lic⁹ aliquis alteri me
teri possit diminuconem pene
De stultitia ergo p̄mo. ⁊ secū
doylic⁹ minor sit dicit salomō
Ecc. iii. Consideravi ⁊ reperi
ahāvaitatem sub sole. vn⁹ est
⁊ secūd non h̄. non filiū. non
fratrem. ⁊ tm̄ laborare non ces
sat. nec faciat oculi cūis di

Capitulum Tertium

uicijs. nec recogitat dices **Cui**
laboro. ⁊ defraudo aīam meā
bōis. **De** sc̄dis etiā p̄; q̄o am
mā suā defraudant: cōpando
actum donacōis denarij i nvi
ta. ⁊ ordinacōis reg post mox
tem. **Elā** virtus ut dicit ph̄us
.n. ethicoz ē circa difficile. **Et**
regnū celoz vñ patitur. ma
th. xi. **Et** **Math. vii.** Intrate p̄
angustā portā. quia lata porta.
⁊ spācōla est via que ducit ad
p̄dicōe. ⁊ multi sūt qui intrat
eam. **Quā** angusta porta ⁊ ar
ta est via que ducit ad vitā. ⁊
pauci sunt q̄ inueniunt eā. **¶ Ex** 8
quo pat̄; q̄ etiā meritiū exigit
actum difficile salte ex p̄te ope
ris. **Sed** in ordinacōe tue pe
cumē dande post mortē nihil ē
difficile tibi. **Quid** enī pateis
cum post mortem p̄mo distri
buitur p̄ te. quo nccō. velis.
nolis carebis. daco autem vo
luntaria vñ denarij i vita
salte aliquā molestiam tibi m
fert. q̄r amatum tradis. multū
ergo aīaz defraudat bōis q̄ i
vita dare potēs ordinat. p̄mo
post mortē dandum. **Est** tm̄ al
terum meritorū. s̄ tamen lon
ge min⁹ p̄mo. **Karo** enim h̄re
des p̄t auariciā exequūtūr si
delit ordinacōe. **¶ Capi. iii.**
Tendū est nūc q̄n te
neamur dare elemosī
nāvel nō. Vbi sciēdū

Septimū

Preceptū

q̄ dāe elemosinā s̄m tho. 2. 2.
q̄. xxxij. Aliqñ ē p̄ceptū. aliqñ
ofiliū. aliqñ phibitū. de quibz
a tribz vidēdū erit. ¶ Preceptū
est Primo qñ p̄m̄ est ostitu-
tus in vrgente nc̄itate a picu-
lo vite. aut grauis infirmitatis.
a iste qui videt. nō h; tūc illa;
nc̄itate. h; supfluū quo ad illā
nc̄itate. idigētū dāe q̄ s̄m
possibilitē s̄buenire isti i sua
nc̄itate i victua restitu eadit
s̄b p̄cepto. ut cū quis occurrit
in tali articulo ostitutus q̄cī
eu apparēt pbabilia signa ex-
treme nc̄itatis futuē n̄ eisbue-
mat. Si tūc nullus appar; in
p̄mpto q̄ poslit aut velit eisb;
uemre: tu teneris q̄ntum tibi ē
possible: de tuo dādo. aut alii
de oēdimādo. qd si negligis: p̄c-
cas mōrliter otra p̄ceptū de di-
lectione p̄imi. vñ Ambro. pa-
scē fame moriētē: si nō pausti.
occidisti. Ita ecē de q̄libet alia
nc̄itate intelligendū est Ideo
Basi. Et pamis faēlici quē tu
tenes. tunica nudī quā obuas
Indigētis aurū vel argētum
qd possides. q̄cī tot iniuriaris.
quot exhibere valeres. Et ad-
dit tho. di. xv. obligat p̄ceptū
qñ apparēt signa pbabilia ex-
treme nc̄itatis future. n̄ eisb;
uematur. ut cū q̄s videt. aliq̄s
impotentes vel pigros ad sub-
uemend. a paupe; indigētem

Capitulū

Tertium

cibo a potu a alijs vite necessa-
rijs. nec sibi satisfacē posse. nō
enim est expectāda vltia neces-
fitas. q̄ forte non poss̄ iuuari
naturaī fame vel siti cōfūpta.
dicit enim cr̄s. super. Joh. non
opt; paupem vluatē decepto-
rē vocare. Hacō aut̄ dictor̄ est.
q̄ caitas pl̄g diligat vitā pri-
mi q̄ oia bona tpalia. etiā decē-
cia statum. vnde btūs Marti-
nū cū indecēcia vestitus sui ve-
stiuat paupem. a hoc est p̄cep-
tū Johis baptiste. luc. iii. Qui
hab; duas tunicas. quod ē de
nc̄itate: det ynā non hñti: qd
est nature. q̄ extra padisū nō
p̄t viuere nud? Vdem̄ etiā
bruta naturalit subueire pati-
entibz necessitatē. vñ gallia mu-
trit alienos pullos. a catti q̄
dā alieōs fet⁹. Sic etiam btūs
dominicū necessaria quo ad
statum suum. a supflua q̄ ad
psonā. libros q̄ omnē suppel-
lectile; vendidit p̄ptr famem
pauperū palencie. Qd quia q̄
epulo nō fecit de quo luce. xvi.
Idcirco sepult⁹ est in īferno
¶ Secundo elemosinam da-
re est p̄ceptū qñ quis h; sup-
flua. duplicita ei sunt tpalia. q̄
dam sunt necessaria hōmī. alia
supflua. nc̄aria. sunt adhuc
duplicita. quedaz simpliciter
sine quibz homo esse non p̄t
aut viuere. Alia sūt necessaria

Septimum Preceptum

non simpliciter. sed sine quibus
conuenienter vita transfigi non potest
sed statum et conditionem persone
aprie et alias personarum quaer
cura ei incumbit. Et tunc quod ultra
hoc necessaria sunt dicuntur superflua.
Vnde quoniam quis talia habet superflua.
ista sed armicanum sub precepto
tenet distribuere in elemosinam
pauperum. amicorum pios usus.
quod si quis non facit: transgre
ditur mandatum dei. et peccat
mortali. Quod per quod luc. xi. die.
xps Quod super e date in elemosinam
naturae. ecce oia misericordia sunt vobis.
Et loquitur preceptum. Ihesus cri
stus ad ignem eternum condemnat
eos qui esuriuntur non pauperes.
ita de aliis Math. xxv. quod
non diceretur nisi elemosinam
dare caderet sub precepto. et non
de necessitate nisi in casu necessitatibus.
igitur de superfluo. Idem vult
Iohannes in. iii. ea. primo vbi
non solum affirmit: sed etiam probat
quod quod in reseruacione diuina
arum superfluarum claudunt vi
scera pietatis necessitate paci
entibus peccat mortali: quod dicit
quod caritas dei non maneat in eis. eo
quod non diligunt primum opere
et veritate sed in verbo et lingua.
Item probat thom. ii. q. lxvi. idem
sic ea que sunt iuris humani
non potest derogare iuri natura
li vel divino. sed secundum naturale or
dinem ex divina prudentialia in

Capitulum Tertium

stitutum. res inferiores sunt ordin
nate ad hoc ut ex eis subueia
tur hominum necessitati. Et ideo p
receptum diuini: et propriacione
de iure humano precedentem non
impeditur quoniam hominis necessitatibus
sunt subuemendus ex hominibus rebus.
Et ideo res quas aliqui superha
budentur hinc ex naturali iure
debentur paupem sustentacioni
¶ Item de istis qui superflua di
uitiarum regantur die Aug. 9. li.
de dece cordis. Seruat tibi pro
tinus. suas tu filios tuis. Ser
uant filii tui filios suis. et nullus
est seruaturus preceptum dei.
Quare illi non suas oia. qui te
et alios fecit ex nihil. neque ei
melius committis primom tuum
filium tuis quam creasti tuo. huc il
le Verus quod patres dicunt se execu
fando tempore se retinere amore
filiorum. quod peruidere volunt. ubi
tum avaritia sepe est in causa Id
circo subdit Aug. 9. Amittat a
matorum suorum suatorum diuitiarum fi
lium suum. tunc utique si ipse filium
suabat. mittit post illum patrem suum.
quare illam tenet in seculo. et re
liquit filium ab animo. quod de illi quod
suum eredde illi quod suabat. si
ipse ipsum sic agebas. mortuus
recessit ad deum. psalmus illius detur
paupib. Illi enim detur ad quem
prexit qui et dixit quod vni ex mi
nimis meis fecistis. in fecistis.
videte fratres quia mendacium

Septimum Preceptum

est qđ hoīes dīcūt. sc; filijs meis suo. Quia auari sunt hoīes: ideo diuīcīs exēcāti sic mēcī utur h̄c de Aug⁹. Idē p; de patre. qui si in diuīcīs filiū aut filiam haber; qui reformate r̄li-
giōis locū intrare vellet: pat̄ ei min? qđ alteri in seculo manēt-
dat; de pecunījs. Nec de r̄siduo elemosinām facer; ex qđ patee patris auaritia. vñ ocludit Ar-
mīcan⁹ vbi sup̄ Basili⁹ Cr̄ib⁹.
Jero. Aug⁹. Ambro. greg. et
Hern. pre ceteris qñtū ego in-
telligo ex eorū scriptura. sñalit
tali agumēto vtūtūr. Quidqđ
ē tibi sup̄fluū. in homīs paup̄m
oputatur. Cum igitur sup̄fluū
illud eis subtrahis: tunc s̄b tra-
his qđ eis debetur. qđ p̄ sequēs
non eis irrogas solum mūriā.
S; etiā omittis rapmā. Et si ex
illa cā moriūtur paup̄es sic s̄b
trahendo qđ eis debetur: eos oc-
cidis. Sed queritur Quid
fit sup̄fluum. R̄m. fīm ēūdē armī-
canū ibidem c̄ p̄. de pal. fīm. iijj.
di. xv. c̄ alios qđ etiā mīcius lo-
quuntur de ap̄oito Sup̄flua bo-
na sunt que nec nccāria sunt p̄-
sone. nec statu: nec p̄sōē accō-
moda ad hoc ut p̄sone status
c̄ honestas seruet. Ex quo p;
qđ in homīne sūt quatuor c̄fide-
randa quorū qđlib; aliquid re-
quirit de diuīcīs. p̄ que p̄t qđ
rimari an: qđ habeat sup̄flua.

Capitulum

Tertium

Prīmū ē persona ap̄a. qđtū ad
ei⁹ tpalem vitam. op̄plexione ſe-
sus qđ oīa natuālia ut h̄o obuet
in cōuenīeti h̄itudine c̄ i valitu-
die corporali. qđ ſufficit ei ad exē-
tiū op̄m ſp̄ualū aīe. qđ etiā exer-
cīcio corporalū op̄m que ſibi ex-
officō. ſtatū. aut ſocietate eorū
cū quib; vñuit necārio mīcu-
būt facienda. nccāria ſūt ei ali-
qua tp̄ alia. ut cib⁹. pot⁹. vſtis.
hospicīū. ac̄ bmoī. ſine quib;
h̄c fieri non poſſent. Et iſte di-
uitie ad h̄c req̄hite dicūtūr ne-
cessaria p̄ſone. Et ad ſic obuan-
dū p̄ſonā i bona diſpoſicōe na-
turalū c̄ ouementi valitudine.
vñ pl̄g idiget qđ alter. Aquā
enī rūſtico ſufficit. qđ ſola pota-
ta infirmar; diuitē. aut debilitē
in op̄plexiōe. Si p̄ſicia c̄ modi-
ca vſtīmēta ſufficeret forti. que
non ſufficerent debili. et ſic de
alijs. Et qđ ſecūdo ē nccāriū: p̄
mo eēt sup̄fluū. qđ ſūt p̄ſata no-
ſolū itellīgēda de nccārijs vñ
p̄ſone ſoliſ; de nccārijs p̄ſone
p̄ncipali qđ oīb; quoꝝ cū ſibi
nccārio mīcūbit. ut v̄xoris. c̄
filioꝝ. c̄ ſimilū. Et nōnter dīcī-
tur nccārio mīcūbit. qđ nō ſic
de p̄ſomis ſp̄ote aſſumptis ad
p̄pā. v̄l ad aliam ſup̄fluitatē.
Ex quo patet iterū qđ vñ pl̄g
rib; idig; quo adhoc qđ alter.
quia habēs infirmam v̄xorem
pl̄g idiget qđ habens ſanam

Sextum

Preceptum

Secundū in homine considerādū est honestas persone q̄ est excellētia p̄sonae i aliquib⁹ bonis q̄ ei insunt racōe quoꝝ reditū p̄sona honore digna. q̄ tho. 2. 2. q. **C**xlv. dicit. honestū ē aliquid ex hoc q̄ est honoꝝ dignū. **V**n̄ b̄m̄y s̄id̄. honestas dicitur q̄si honoꝝ status. **S**i q̄ honestas hoꝝ maxime consideratur b̄m̄ virtutē a opera virtuosa. **I**do inter oīa hoꝝ bona virtutes redditū eū magis honore dignum. **V**n̄ p̄hs p̄mo ethico. dīc. q̄ honor est p̄mīum virtutis. Et m. iiiij. In veritate soli hoꝝ sunt honorādi. **I**do etiā honestas p̄sonae maxie est virtus p̄sonae q̄ opa eiꝝ bona. **V**n̄ si nobilitas ḡnis a aliq̄ exteriora fatiū hoꝝem excellētem aut hoꝝem dignū. hoc ē solū in opinione hoꝝim erratiū. aut inq̄ tū iuuāt hoꝝem ad virtutū opa. **E**t dicitur notanter q̄ vera honestas p̄sonae obſtit in hīs que fatiū vere hoꝝem dignū. ut sunt virtutes. scīe. q̄ opa virtutū. **R**uia honestatē p̄sonae nō fatiū multe diuicie. grādes familie. v̄stes p̄cīose. apparatus mēse. dom⁹ gloioſe. q̄ filia exteiora. **H** magis hoꝝestū fatiunt. q̄ signa sūt supbie a auaritie insaciabil. **S**i cūt etiā in dīta virtutū easdē ostendūt. **T**ertium in hoꝝie

Capitulum

Terciū

considerādū ē status eius seu officiū. vel artificiū. vel alia hītu do ipsius in cōitate. qđ totum prehēditur sub statu. **A**d statum aut sepe multa requiruntur. que officia talium exigūt. **V**n̄ magisterciū plus indiget q̄ ceteris parib⁹ simplex ciuis. plus dux q̄ comes. plus epūs q̄ pleban⁹. q̄ sic de alijs. Item mechanic⁹ vñ indiget de instrumētis sue artis. de materia quā faciat. q̄ de talibus. **V**nde ad hoc q̄ hoꝝ exeq̄tur cōueniēter p̄tinēcia ad statū suū: necīa sunt sibi p̄fata vltra duo p̄ma. q̄ illa dicuntur necessaria statui. **Q**uartū in hoꝝie ḡ considerādū est honestas stat⁹. **E**t sicut honestas p̄sonae per ea q̄ dicta sūt sed oīo mēbro non ē grādis familia a hm̄oi. **S**ic nec honestas stat⁹ ē hm̄oi. **H** est virtutes tali statui debitor. q̄ p̄ncipaliter opa exteiora racōni recte omēsurata. que hoꝝracōe status sui. vel officiū faciēda incūbūt ad regimē aliōrum. p̄fectū tp̄aliū. a spūaliū. **E**t ad cōseruādū talē stat⁹ honestatē sepe vltra p̄dā tria que sūt necessaria: requiriuntur aliquā familia. aliq̄e v̄stes. a aliqua hm̄oi. a diuicie ad hoc req̄site dicuntur honestati stat⁹ necīe. q̄ accōmode.

Septimum Preceptum

Et illa necessaria sunt differentia
summi status statuum. Stat enim
honestior plura in talibus regnatur.
Et nota quod quanto virtutes
ad statum pertinet sunt excellentes.
et opera ad quod homo tene-
tur ratione status sunt persistentia.
tanto status videtur honestior.
Et ita status episcopi cui principali-
ter incumbit regimen omnium in dio-
cesi honestior est quam status ple-
bani. qui solus subministrator est
quorum habet. ideo etiam licet
episcopus recipit ultra necessitatem
prosone et status aliquam familiam;
et vestes et plures quam status ple-
bani. Et sic de plebano respectu
altaiste. Et ducis respectu militis.
Et militis respectu rustici. Et sic
que episcopus quantum est ex parte istius
condicione summi rectam rationem
sunt necessaria in diuinis. eent sim-
pli plebano superflua et conuer-
so. Debet tamen illud quod impeditur
pro honestate status et prosone
est moderatum. quod summa Aug. li.
primo de ci. dei. De ratione hone-
statis est yhis rerum modestus et
recte rationis moderamine mensu-
ratus. quia aug. ibidem expo-
nit honeste ut rebus per ultimum
deste. sobrietatem. et pie. Etiam
honestas versusque vicie status. et
prosone paucis contetur. Cuio-
fitati vero pompe. et varietati
versusque status totum minus est ista
dia diluerat. et paupibus nihil

Capitulum

Tertium

rem quoniam et fatiuntur quod multi dominii
sunt modis illicitis laborant quo
congregantur diuinitas quibus super-
bias et voluptates suas nutri-
ant et dilatent. Istis igitur qua-
tuor pensatis ea talia quod resul-
tant ex istis quadruplicibus ne-
cessariis dicuntur necessaria homi
ad transigendum ouemeter vitam suam
summi exigentia status sui. et co-
dicem prosonae proprie. et aliorum
quorum cura sibi necessaria incum-
bit. Et de istis necessariis loquitur aplius. i. thi. vi. vi. Vntes
alimenta et quibus tegam huius
contenti simus. Et salomon puer
xxx. dicit. Domine diuicias et medi-
citatne ne dederis mihi. sed tamen vi
etiam meo tribue necessaria. pro
quibus summa Aug. ad probam. ora-
mus panem nostrum quotidianum
da nobis hodie. Et homo ha-
bit quicquid super illa quatuor habet.
superfluum reputet. et in pios
yfus distribuat. quia precep-
tum est. Et dicit pater de pal. di-
xxv. i. iiiij. quod habens talia super-
flua non solum tenetur subue-
re pauperi extremam paupertatem
pacienti; sed etiam pacien-
ti necessitatem in vita honestate. Ha-
bit quod quilibet debet velle ex ca-
ritate primo quod sibi. Unde con-
citatne faceret si seipsum delvere
staret. eo quod crudeliter est qui famam
negligit. etiam con caritate p-
rimi facit si eius honestati de-

Septimū

Preceptū

sic supfluo non subuenit Ioh
nac⁹ Nicola⁹ vicino qui se de
honestare voluit p̄stituendo
filias: subuenit Exemplū de la
trone qui liberavit uxore vni
us detēti de carcere acq̄uis vi
de retur maior necessitas vitādi
p̄cēm Et in neemia ⁊ esdra q̄si
de mōrē reprobēdūtur israheli
te. de hoc q̄ fratres possidebāt
in suos ⁊ aūillas dātes eis vi
ctum ⁊ vestitū. q̄ nō tenebāt
eos s̄m decentiā stat⁹ sui cū es
sent liberi ⁊ non s̄ui. ⁊ de super
fluo quo eos tenebāt seruos
poterat eos tenere ut liberos.
vel mutuādo ut thobias fecit
gabro de sua habūdātia dā
do primo. vel ad dēcēter filias
suas maritādas sic fecit btūs
i Nicola⁹ s̄m px. pal. Verū
cū mediū tpantie non d̄sistat
in indiūibili. s̄ in latitudine
quadā: nō opt̄; q̄ p̄tualit̄
predicā necessaria sciātur. S;
erēpli grā Si cētū florem fūt
necessarij p̄cile ad quatuor p̄fa
ta: tñ qui sine dolo ⁊ s̄m racōe;
rectam ⁊ muestigacōem dili
gētem centū ⁊ duos florenos
putar; necessarios: non mag
vis ēet. q̄ punctuale medium
nō est necessariū scire Ex quo
pt̄ q̄ multi sint iūsti possessio
res tp alii fures. aut raptōres
q̄ supflua habēt. de quorū nu
mero fuit epulo dīwes qui nō

Capitulum

Tercium

legitur illicita acquāfisse. atta
mē i īferno sepultus fuit. q̄
supflua non dedit. p̄dictis sa
tis recordat tho. 2. 2. q. xxxij. ar.
. v. ⁊ addit q̄ non opt̄; q̄ di
ues vel alter obider; ad oēs ca
sus qui p̄nt contingere i futurū.
hoc enim ēēt de crastino cogī
tare. qđ dīns phib; math. vi.
S; deb̄ iūdicai supflū a ne
cessariū s̄m ea que p̄babilit̄
a ut plurimū occurrit. **S;** di
cer; aliquis dīwes. **C**ūlibet li
c̄; re sua vti ⁊ eam rem retinere
S; recipiendo rēfūa aliquis
elemosinam non dabit. ergo
non est p̄ceptū dare elemosi
nā. sy. tho. vbi sup̄ **B**ona tpa
lia q̄ homīm diuinitus cōferū
tur. ei⁹ quidē fūt q̄tū ad p
riyatē. **S;** q̄tū ad vsum
non solum debēt ēē ei⁹. s̄ etiā
aliorū qui ex eis sustētari pos
sūt. ex eo qđ ei supfluit **V**nde
basilius **S;** i fateris ea diuini
tus tibi p̄uenisse. sc̄; bona tpa
lia. An iūst⁹ est deq̄ mequa
liter nob̄ distribuens. **C**ur tu
habūdas. ille vero mendicat
n̄ ut tu bone dispēsacōis meita
cōsequaris. Ille vero patientie
meitis decoretur. **E**st p̄amis fa
melici quē tu tenes. nudi tum
ca quā i cōclauī cōfūas. discal
ciati calti⁹ qui penes te marce
scit. **I**ndigētis argētū quod
possidēs in humatū. quo circa

Septimū

Preceptum

tot iniuriais quot dare vales
hec ex pī mens luc. xvi. dicētis.
facite vob amicos de māmona
in q̄tatis. ut cū defeceritis. r̄ ecī.
piāt vos in et na tabernacula.
Vñ aug⁹. oia bō sua dedit de,
us duob; hoib; diuitib; terre,
na. pauperib; celestia. **Sed** de,
us vobēs vtrūq; saluare: cōstu,
tuīt ut hic dāntes i sua heredi,
tate recipiāt paupes. a paupe,
res eos in sua hereditate collo,
centut v̄tq; p alii collocetur

k **E**st aut elemosinā dare ali,
qñ b̄m tho. ibidē p̄cēm i phibi,
tum. vīc; de necārio certo daē.
Dbi nōt p̄ necāriū d̄r aliqd
duplicit. **V**no modo sine quo
aliquid eēnō pōt. de tali necā,
rio. oīno elemosinā dare non
d; quis. putasi aliq; in necessi,
tatis articulo constitut; h̄ret
solū vñ sustentari possent filij
sui. a aliū ad eū p̄tinētes. de hoc
enī elemosinā dare est sibi q̄
suis vitā subtrahere. **S;** hoc dī
co n̄ forte talis cas⁹ imminet; ut
subtrahēdo sibi dar; alicui mag,
ne p̄sōe p̄ quā eccīa v̄l respub;
sustentaret. **R**uia p̄ talis p̄sō
ne libeācōe scip̄m. i suos lauda,
bilit̄ morti exponer; cū bonum
cōe sit. p̄p̄o p̄ferēdū. **Vñ. in.** **R**e,
xvij. **V**idua victui suo a filij.
p̄fōsūt victū h̄lye dicētis. **F**ac
m̄b̄cinericū panē. tibi aut a
filio facies postea. laudabilit̄

Capitulū

Tertiū

ei p̄ferre poterat vitā h̄lye. q̄
curz fuit israhel i auiga ei⁹. a
morti se exponē. **E**t sic p̄t̄ p̄peti
az duo cas⁹ fuit i qb; eleōsinā ē
i phibicōe. **P**rim⁹ rōe dātis. q̄
eq̄liter m̄dig; . v̄l pl⁹ in p̄p̄a p̄
sona. **R**acō ē. q̄r̄ caitas ordiata
incipit a seip̄a. **Vñ** eccī. xxx. mī
serē aīe tue placēs deo. **S**ecūd⁹
casus qñ m̄dig; p̄ suis. vnde. i
thi. v. **S**i q̄s huor. a maxime
domesticor. curānō h̄z; fidē ne
gauit. i ē infideli detrior. **vñ** au
g⁹. **S**i q̄s vult filios exheredi,
tare i eccīa; instituē. alii q̄rat
q̄ augustinū p̄ filio. **E**t intel
ligit̄ casus n̄ alia rō vtilitatis
publice coñrū suader; ut sup̄
dictū ē. **T**q̄n vro eleōsinam
dare sit osiliū. a qñ quis pōt de
necārio eliā; daē illō doc; vbi
p̄us tho. d. q̄ secūdo mō aliqd
d̄r necāriū sine q̄ nō pōt ouem
enter tñfigi b̄m odicōe; v̄l sta
tū p̄sone p̄pe taliaꝝ p̄sonaz q̄
rū cura ei icūbit. h̄moi necāriū
tm̄n⁹ nō ē i iduūsib; ilī cōstitu
t⁹. h̄ m̄ltis additis nō pōt dīju
dicai ēe v̄ltra tale necessariū. **E**t
multis s̄btractis: adhuc rema
net vñ possit ouement vitam
trāfigē. b̄m statū p̄p̄u. de h̄moi
ergo eleōsinā daē ē bonū. i nō
cadit s̄b p̄cepto. h̄ s̄b osilio. **Jn**,
ordīnatū aut est. si aliquis rā
tū sibi de lois p̄prijs s̄btrahet
ut alijs largietur. q̄ de residuo

Septimū

Preceptū

non possit vitā trāfigere ouem
enter hīm p̄priū statū. a nego-
tia occurretia nullū enim inco-
ueienter viuere dī. hī ab hoc
tria sūt excipiēda. q̄z Primum
est. qn̄ aliq̄s statū mutat. pu-
ta p̄ religiōis in gressum. tūc
enī oia sua largiēs p̄pter xp̄m
op̄ pfectōis facit se i alio sta-
tu ponēdo. Sed o qn̄ ea que si-
bi subtrahit. a si sīnt necessaria
ad ouemētā vīte. tñ faciliter
refartri pñt ut nō seqtur max-
imū in cōueniēs. Tercō qn̄ oc-
curser; extrema ncītas alicu-
ius p̄ uate p̄sone. vel etiā aliq̄
magna ncītas reipublice. In
hijs enim casib; laudabiliter
aliquis p̄tmitter; id qd ad
dectiam sui status p̄tinere vi-
deatur. ut ncītati maiori sub-
m uemr; hec tho. Sed pri-
paliter sciēdū Quis dare pos-
site elemosinā. bīm omnes. q̄
isti q̄ hñt dñnum liberet palū.
vel amīstracōe; talū a ptātē
erogandi. ut religiosi q̄ hñt
dispēsacōe; a p̄lato sibi cōmis-
sā dare pñt elemosinā bīm cōmis-
sū v̄l p̄suptū. Si vero nō hñt
dispēsacōe; sibi cōmissā; nō pos-
sunt dare corpalem elemosinā
sine licentia plati exp̄ssa vel p̄-
supta. nisi in necessitatē casu
extreme. Racō dicti est. qz n̄l
hñt p̄priū. famuli etiā domino-
ru nō possunt dare elemosinā

Capitulū

Tercū

de rebus dñorū mīsi panē q̄ su-
p̄flua coquineā hīmōi q̄ non
inserunt sensibile nocumētū.
de quib; eis cōstat aut veri-
similiter p̄sumitur q̄ non di-
spiceat dominis suis. Si enī
alias darent; tunc ostrectarēt
rem alienam in uito domino. a
sic furtū cōmitterēt Filiū fami-
lias. qz ea q̄ hī sunt pris: non
pōt dare elemosinā mīsi fo-
rte aliquā modicā de q̄ pōt p̄sume-
re q̄ patri placeat. mīsi forte
alicui rei esset sibi cōmissa dī-
spēsacō a patre. vxor etiā nō
pōt de omnibus sibi a marito
cōmūibus. S; bīm tho. Ray. q̄
p̄. p̄al. pōt facere elemosinā;
q̄ alienaconēm fine licentia vi-
ri in multis casib;. Primo n̄
si vxor habet res paſernales.
idest p̄prias res preter dotem.
vbi huiusmodi de cōfuetudie
locū habet. Sed si sit lucra-
tua. ita q̄ exhibita debita gu-
bernatione dom⁹ opib; suis
lucrat: pōt de illis elemosi-
nam dare. nec illud intelligi-
tur deducendo expensas viet⁹
sui. Quia vir tenetur ad oia
hīmōi onera. p̄p̄ dotem a p̄p̄
obsequiū ab uxore exhibitu.
Ratio dicti est. q̄ talis mulier
virago est q̄ si virilis Tercō
de rebus viri. ut de pane. vīmo.
q̄ hīmōi q̄ de approbato moē
solent ad dispēsatiōe; uxoris

Septimū

Prēceptum

ptinere. pōt q̄ dī dare elemosī
nas moderatas tñ a fīm facul
tatē viri a maiore vel minore;
multitudinē q̄ nccitātē paupe
rum. Intellige etiam de rebus
totalibus. si vir aliquā phibe
at prefata verbō: pōt tñ pbabi
lit credere q̄ non intendat oī
no prohibere elemosinas da
re. sed supfluitatem nisi aper
te cōtrarium apparer; tunc nō
tenetur daē: mīlī in articulo ne
cessitatis. Q̄nto si vrox pegrā
tur. a vir expētas taxatas de
dit. si vult sibi sBtēhere potest
paupib⁹ dare. Q̄nto in extrema
nccitate. q̄r tūc oīa sūt omīia
Sexto pōt alienacōe; rez fa
cē sine licētia viri ad vitandā dā
num viri. sicut abigapl. i. R̄e. xx
v. q̄r mulier habz p̄prietatem i
omunib⁹ bonis sicut q̄ vir. vñ
sīp negligentia vel malitiā vi
ri immineat piculum: potest ip
sa obuiare. Septimo si vir sit
fatuus. tunc enim dispensacō
domus pertinet ad vrorem. mī
si aliter per supiorem fuerit or
o dīmatum. Octauo si vir ab
sens non posuit dispensatōrē
domus sue loco sui. Sed qui
bus danda est elemosina. R̄e.
fīm Ray. Iste q̄ posset dare omī
bus indigentib⁹. talis indistī
cte omnibus indigētib⁹ dare
deberet. ut docet cris. super epi
stolā ad lxbre. Exemplō lotis

Capitulū

Tertium

et abrahē qui quoniā omnes i
different recipiebant inter ali
os. etiam angelos recipere me
ruerunt. Si enim non oēs r̄ce
pissent. forsan a āgelos re
pulissent. In hoc emī casu addit
cris. Qui escamus ab hac sur
da ac dyabolica q̄ pēptoia cui
ositate scilicet discernendī int̄
pauperē q̄ pauperem. nō enim
ex vita eorū quos recipismer
cedē tibi retributur⁹ est deus.
sed ex voluntate q̄ honorificen
tia multa. ex misericordia. a bo
mitate ymo fīm greg⁹. ex comu
nicato danda eēt elemosina. q̄
cuilibet maīfeste peccatī mī ex
secuitate cibi v̄l elemosine ne
gligeret iusticiam. In quo ca
su dicit Augusti. vtilius pām
esuienti tollitur. si de cibo secu
rus iusticiam negligat. q̄ esu
rienti pām frangatur. ut iū
sticie seductus acquiescat. In
tellige tamē hoc. nisi talis esu
riret ad mortem. Nnde dicit
petrus de palud. Hubaldo pais.
nō pecunia danda est. ne lux
urietur. Justo ergo a scō dan
da ē eīlea. Jurta illō Eccl. xiiij.
da misericordi. et ne suscepis
peccatorem. nisi solum ut foue
atur natura. non culpa. apter
de cē enī iustos olim pepercis
de⁹ pētapoleos Beneb. xviii.
Hona ergo bonis scōm Ag⁹.
creatā sunt. peccator autē pane

Septimū

Preceptū

dignus non est quo vescitur.
propinquitas etiam sibi au-
 ḡ.li. primo de doctrina xp̄ia
 na. d; inspici. q̄ illi qui sūt no-
 bis magis cōiuncti. quasi qua-
 dā sorte nob̄ obueniūt ut eis
 magis prouidere debam⁹. vt
 litas etiam inspicienda ē. que
 expectat a persona cui subuem-
 tur. vel ab eis data est. p̄dica-
 torib; nāq; a platis ex debito
 subuemitur. Vn sacerdotibus
 a phis annona olim dabat
 de publico. q̄ multitudō sapie-
 tum sanitas est c̄ebis terrarū
 sap̄. vi. Et leuite etiā nutriebā-
 tur de lvis coib⁹ ut p̄t; leuit.
 in multis locis. Magis autē
 predicatione subuemēdū ē. Vn-
 de. i. Cor. ix. nō alligabis os
 bonis tritūratis. Ido dic. thv.
 vbi p̄pus in summa. q̄ circa h̄c ē
 discrecois racō adhibed a. sibi
 oīūchōis drām. sanctitatis. et
 q̄ utilitatis. Cui autē magis fit
 danda elemosina a pl̄ bene-
 fatiendū. dicit thv. m. iii. Vbi
 prius non est facile determinia-
 re apter multas diuerditates
 b̄m a neccāri. ut dic phus. ix.
 ethico. Tamen hoc ē tenend̄.
 q̄ semp magis est reddendū
 debitū. q̄ benefitū impendedū
 ut ip̄e phus ibidē dicit. n̄ ex p-
 te altera assit maior boitas vel
 nc̄itas. q̄ ideo pentib⁹. q̄ p̄m
 quis. q̄ benefactorib⁹. a eis a-

Capitulū

Terciū

quib⁹ spūalia accipit. magis
 d; h̄ elemosinā facere si m̄di-
 geat. Et ceteris p̄ibus. meliori-
 bus magis. q̄ magis m̄digē-
 tib⁹. Et sic sibi has tres cōditi-
 ones d; gradus in elemosina
 cōstitui. sc̄ sibi neccāri. hone-
 stū. a debitum. Assignare autē
 in singulis q̄n vnū altei prefe-
 ratur est impossibile. q̄ singu-
 lares cōdicōes que attēdende-
 sūt. sunt infinite. q̄ non cadūt
 sub arte. de h̄ijs autē vnc̄to do-
 cet. a prudētie cōfiliū h̄c tho.
Tercō principaliter viden-
 dū ē de elemosina spūali. q̄ ut
 dicit tho. in summa vbi p̄pus. est
 septuplex. Et sūt docere igno-
 rātē. cōn̄ defectū intellect⁹ spe-
 culatiū. Cōsule dubitāti. cōtr̄
 defectū intellect⁹ p̄fici. Cor-
 rigere peccātem. cōtra mōr̄ di-
 natā vñlūtātē p̄xim. Remitte-
 re offendenti m̄q̄tum p̄ximus
 peccat in nos. Consolai tristē
 cōn̄ passionem appetitue p̄tū
 int̄ q̄s marīmia ē tristitia. Doc-
 tare onerosos q̄ graues. cōtr̄
 sequelā pccātī. Ex mōrdinato ei
 actu grauātur ei cōviuētes eti-
 am preter peccātis int̄cōnem
 sibi illud Ro. vi. Debemus nos
 firmiores infirmitates aliorū
 portare. vmo non solū tales
 sibi q̄ infirmi sunt graues eri
 ordinatis actib;. h̄ etiā q̄libet
 eorū onera sūt supp̄ortāda sibi

Septimum Preceptum

illō gallath. vi. Alter alterius
oneā portat. Ultimū est orō
p quā poscimus auxilium a deo
vñ vñs. Consule castiga. re
mitte. solaē. fer. oea. Et sib̄ li
sule op̄ixendit doctrīna et osili
um. Quætitur aut̄ vtr elemosie
spūales sint meliores q̄ corpora
les h̄. tlo. ibidem simplicat lo
quendo q̄ sic. Primo ex pte do
mi. q̄ illō qd̄ exhibetur est no
bilius sc̄; donū spūale qd̄ pree
minet corporali. Secundo rōe eius
cui subuenitur. q̄ spūs nobili
or est corpe. vñ sicut h̄ sibi ip̄i
magis d̄. puidere q̄ntū ad spi
ritū q̄ q̄ntum ad corp̄. ita ec̄
primo quē d̄; tanq̄ seipm̄ dili
gere. Tercio q̄ntum ad ip̄os
actus p̄ q̄s et q̄b; s̄bueitur pro
xio. q̄ act̄ spūales sūt meliore
corpalib; q̄ sūt quodmō sui
les. Ex q̄b; pat̄ q̄ dīctores
sūt p̄ dicatores et docētes sacra
scripturā ex op̄assio e. p̄pt̄ deum
pure et q̄b; aurz et argetū deest.
q̄ de spūalib; opib; mīe plura
facē p̄nt. vñ plus merentur ta
les nobiles euāgelici canes vñ
teraz lazarī. i. pccoris sanando.
q̄ diues epulo mereri poterat
micas dando. Et ecōuerso plus
p̄ceat absco des talētū dñi. sc̄;
vñ dei. q̄ diues negās micas
tpalis s̄bstātie. vñ ezechielis
·ii. Sanguine; eius vic; pec
atoris de manu tuarequitam

Capitulū Tertium

Q̄n ergo medici visitant infir
mos. à aduocati defendunt pu
illos. et doctores legum docēt
iscios. q̄uis nō sit pccm: tñ nō
est elemosina si sit apt̄ lucru.
q̄ non sit ex op̄assione et pro
pt̄ deum. Si aut̄ gratis hoc
faceret. et apt̄ deum. elemosina
esset non spiritualis. sed corpo
ralis. quia ille sciencie lucratī
ue sunt principaliter apt̄ in
digentias corporales supplēdas.
possent tamen spūales elemo
sine compari corporalibus sum a
liquē p̄ticularē casū. et tūc p̄fer
ri corporalis spūali. puta magis
pasēd? cēt fame moiens. q̄ p
eo orand. Sic etiam sum p̄m
Meli? ē idigēti ditari q̄ p̄hai
q̄uis hoc simplicē sit melius.
Querit etiā q̄o ele sūt dāde t
ut frūcole dētur. h̄. p̄mo sūt ex
caitatem dāde. i. cor. ii. Si distri
buero i cibos paupm̄ oēs facul
tates meas. caitatē aut̄ nō ha
bā n̄l m̄ p̄dest. s. ad eēnle p̄mū
i celalic; als multiplē p̄lit. Se
cundo dāde sūt ex bō itencōe. nō
apt̄ in anē glā. si tanq̄ deo. q̄
qd̄ vñ ex mīmis xp̄i fit. et p̄o fit.
Math. xxv. vñ math. vi. Q̄n
facis elaz. nesciat simstra. i. ina
mis glā qd̄ faciat dextera tua. i.
rēa intentio nō ip̄ediatur p̄ sim
strā itencōe. Tercio ut ordinate
fit. p̄mo tibi. secundo primis.
terco alienis. Cap. iii.

Septimū

Preceptū

Defurto aprie dictō qđ
directe contrariatur p̄
cepto septio. tria p̄n
cipaliter vidēda sit. Prio vbi
erpresse cōmittatur furtū. vel
rapīa. et quod modis. Secō
vbi talia cōmittantur relate.
a Tercō quo i reb; iuētis. **R**ū
tum ad primū diffinit Ray. a
yl. in t̄cta. in. Furtū qđ est cō
trectacō rei alienē. mobil. cor
palis. fraudulosa inuitō dñō.
lucratiēdī grā. vel ipī⁹ rei. vel
etiam v̄lus eius possessionisue
Dicit p̄mo cōtrectacō. qđ sine
ea non ē furtū. aprie. lic; inter
ueiat v̄lūtas. vrbū. v̄l scrip
tura. Alias si occupiscat q̄s res
alienas illicite a fine cōtrecta
cōe. est trāsgressor alteri⁹ pre
cepti: sc; non occupisces rem p
ximi tui. **Dicit** rei alienē. qđ nō
omittitur furtū i re plemissime
apria. **Plemissime dico.** qđ si ali
us h̄er; i re illa ius. puta credi
tor cui res ē pignoi obligata
ut comodatari⁹. id est ille cui ē
aliqd comodatū. vel sotī⁹. vel
fīlis p̄sona alia a dñs furū
furripiēs alicui tali p̄sonae. fur
tu cōmitter; **Dicit** mobil corpora
lis. qđ i reb; immobilib; vel in
corpalib; ut sūt actiōes a bū
tutis furtū nō cōmittitur. qđ ta
lia nō p̄nt cōrectai apt̄ sui im
mēritatē et i corporitatem. **Dicā**
tur fraudulosa. qđ si aliq̄s cre

Capitulum

Quātum

debit rē eē suā. et cōdebat sibi
licere rē suā furripe. nō cōmit
tit furtū. lic; alias tēatur resti
tue si nō fuit sua. et id si cōde
bat se facere dñō w̄lēte: nō fa
cit furtū. qđ nō facit dolū. **Dicit** i
uitō dñō. qđ si cōdebat dñm
p̄missur et best iusta cācōde
di. nō tenetur. **S**i vero nō s̄b
est causa. quare debebat cōde
re. de hoc tenetur. **E**t dī dñs i
uitus. etia; si videat rē auferri
q̄uis non cōtradicat. **S**i autē
putat facere inuitō dñō. et t̄n
dñs vult. furtum quidē facit
q̄tum ad intēconem. a mōz
lit peccat. s̄i non tenetur ad re
stituēt. nec dñs p̄t petere.
obstāte sibi sua voluntate. **Dicit**
lucratiēdī grā. **Q**uia si quis
alienā ancillā vel meretricem
rapuit. vel celauēit. nō causa
lucratiēdī. s̄i causa libidinis
exercendē. nō cōmittit furtum
lic; alias q̄uit pecc; . **Dicitur**
ipī⁹ rei v̄l v̄lus ei⁹ possessionis
ue. **Q**uia nō solū cōmittit furtū
q̄ rei dñium vult lucrificare
sic furtue. si etiā q̄ v̄su vel pos
sessionē rei. **A**ddit thō. 2. 2. q.
lxvi. q̄ sicut furtū cōmittitur
in occulta accepētē rei alienē
Ita q̄i occulta detēcōe inuita
Est autē tā furtum q̄ rapīa b
ut doc; thō. vbi p̄us peccatum
mōzle. qđ cōn dñm p̄ceptū. ut
patuit supra. et cōtraiustitiam

Septimūm Preceptū

qua vniuersitatem reddendum est quod suum est. Et cum caritate de diligendo proximum. quia rapina et furto humana solitas perire. et tam furtum quam rapina aggressum est. ex circumstantiis loci. temporis. et personae. et similibus. ut si rem sacra in loco sacro auferat. tunc est sacrilegium. aut alia species. Aut si debito tempore oracione auferat alienam rem. Si etiam persona damnificata pauper fuerit in se. vel in suo statu. aut in suis hereditibus ex hoc grave damnum patitur. Sed quereres. est ne peccatum mortale si quis alteri surretur acutum. vel penitentia ad scribendum. vel talem puniam rem. Et secundum thesaurum. ubi prius. quod in talibus rebus minimis hoc cui auferatur res non reputat sibi dampnum inferiri. et ille qui accipit potest presumere hoc non esse cum eius voluntate cuius res est. et si esset prius ipse non dissentire. ergo si quis hinc res furtive id est alio nesciente accipit. potest excusari a peccato mortali. Si autem hecat am furandi et alteri in ferendi dampnum: potest in talibus minimis esse peccatum mortale. sed et in sola voluntate furandi est mortale. Vbi etiam extrisecum nullum nocuimus intentum infertur. Ex quibus patet quod multis modis cum septimum mandatum peccat homines. Prior quandoquis rem alienam iniuste auferat alteri; ignorante illo cui

Capitulū

Quartū

ius est. et eo iniuste. sic quod si hoc cognosceret: sibi displiceret. Et non solum contra hoc septimum preceptum peccat. sed etiam tenetur restituere iniuste ablatum. Sed et cum se contumelie sit. secundum thesaurum. quod in rem suam apud alium iniuste detinata occulte recipere: peccat; quod enim furtum auferendo non quia gravat illum qui detinet. nec tenetur ad restituendam aliquid vel ad recuperandum. Sed peccat contra communem iustitiam. dum ipse usurpat sue rei iudicium. iuris ordine permisso. Et tunc tenetur deo satisfacere et dare operam ut si inde ortum fuit scandalum proximorum quod illud sedetur. Sed pater Aureoli quodlibet. iiiij. quod xxii. dicit quod haec opinio videtur habere veritatem in casu in quo persona privata potest per iudicium sue personam communem satis de faciliter recuperare rem suam. Sed in casu ubi talis per iudicium non posset rem suam recuperare bono modo. vel quod iudex non est prius. quod factum ad eius noticiam peruenire non potest. Aut quia iudex non audit inquirere. vel ille cuius res detinetur non audit alium accusare vel alio modo consimili. In tali casu unusquisque fit quasi minister iudicis. et executor legis. Ita quod rem suam vel equiualens accipere potest. nec peccat in receptatione nec

Septimum

Preceptū

in modo accipie di. huc ille. Et pbat p Aug. in epistola ad macedoniū q̄ p racōe. Ēādem opīmōne pe. pa. recitat nec eā improbat. Tercō peccat cōtra septimū p̄ceptū q̄ p̄ximo suo nec in se nec in re sua eam nō q̄ de m̄ sibi v̄furpando et retinēdo. s̄ siue occulē. siue manifiste de struēdo et corrūpedo. ut qui cōburit alteri? domū. interficit ai malia. aut destruit agn̄ eius. et similia vastat. Quāvis ei nihil de illa re apud eum maneat. tñ q̄ p̄ximum iūste dāmificat. peccat contra hoc p̄ceptum. et tenetur dāmnum recōpensae. R̄to peccat cōn̄ hoc p̄ceptū qui hīmoi dāmnum p̄ximo in iūste illatum sibi non recōpē sat q̄tum pōt. qd v̄ tīq̄ tenet. nisi alter qui dāmificatus est sibi illud volūtarie remittat. ab eo habeat volūtariam dila cōem. aut impossibilitatem re stituendix. et simile excusacōe. līcītā. Ex quo p̄t; respōsio ad q̄sdam alios casus. Vnq̄ e. q̄ si aliquis accipit equū. yl alia rem ac comodatā v̄sq̄ ad cer tum locum. et ipē vlt̄ illū locū pcedat cū illa re. Ex. b̄m Ray. q̄ furtum cōmittit. nisi in casu quādo se; credebat dominū nō fore iūtū si scir̄. Aliq̄ q̄ si ali quis re sibi ad vtēdum cōces sam alij omodant. Ex. Ray. q̄

Capitulum

Quartum

furtum v̄tīq̄ cōmittit. q̄ non erat ei occessa ad v̄su istū. Alius casus v̄tīz creditor cōmittit fur tum si pignore sibi obligato vtatur. Ex. ray. q̄ sic In hoc au tem casu et similibz. sc; cum fur tum cōmittitur in v̄su rei: tene tur fur ad estimacionem v̄sus rei. etiā re ip̄a domīo restituta b̄m Ray. et hosti. Q̄ uito pec cat or̄t̄ hoc p̄ceptū qui vīne am. a grū. octum. à qd cumq̄z aliud siue cultuē cōmissum insi delit à fallacī colit. et p̄ hoc p̄ximum suum dāmificat. et tene tur ad dāmni restituē em. D̄ intelligendum puto de quoli bet m̄fide li et fraudulēto labvātore. sc; carpentatore. muātore. p̄ximū dāmificātē iūste. Ex to peccat qui t̄mīnos a groz suorum. vīneaz. orto z. prato rum. et similiū possēsionū sciēter dilatat in dāmnum p̄ximi sui. p̄ hoc aliqd sibi de sua possēsione aufrēdo. et tenetur ad restituē em. non solū ablati. s̄ etiā fructū quos in de p̄cepit. et quos p̄cepiss̄ domin⁹ rei si eā possēdiss̄. deductis tñ expē factis pro fructib⁹ q̄redis. cō gregādis. et oseruādis. Sep tio peccat iūdex q̄ ex cupidita te. timore. odio. amoē. et ex q̄cū q̄z alia cā sciēte et male iūdicat et sentēciati dāmnu. p̄ximi sui. Et b̄m Ray. tenetur illi quē sic

Septimū

Preceptum

īmiste leſit ad oē īterēſſe. **S**i milit̄ intelligendū est de illo q̄ licet sit ignar⁹. a iadūlā ſam īdicandā insufficiēs. ta-
men p̄fumit eā iudicare ſine cō-
filio aliorū magis p̄itorum q̄ ſufficiētes reputati ſūt. **E**t ſic
otingit eū p̄ ignorantiam īmu-
ſte iudicare. a p̄ximū dāmni-
care. peccat enim talis otrahē
p̄ceptum īmiste iudicādo. **I**p̄
hoc ledēdo p̄ximū. a in foro cō-
ſcientie tenetur leſo ad reſtitu-
tionem. Eodem modo dicēdū
est de illo qui ſufficiens fuit ad
iudicādū. h̄ neglexit adhibere
diligenciā debitā. quia nō stu-
davit a vidit q̄ ſtudere a vide-
re debuit. a ſic ex ſua negligētia
male iudicauit in p̄ximileſioe;

Octauo peccat aduocatus
aut pecurator qui ſcient deſen-
dit cauſaz īmūſtā ut dicit tho.
2.2. q. lxxij. q̄ īmūſtū eſt a illi-
cium ſcient alicui coopari ad
malū fatiēdum. ſue oſuſedō. ſi
ue adiuuādo. ſue qualitēcūq̄
oſentiendo. **V**n tho. i. digni ſunt
morte nō ſolum qui faciūt. ſed
etia illi qui oſentūt facientib;
Tenetur etiā ad reſtitucionē;
ei⁹ dāmni qđ coñ iuſtitiā p̄ ei⁹
auxiliū alteā p̄ ſuſſit. **S**i ve-
ro i p̄ncipio credidit cauſā fo-
re iuſtam. **I**m p̄cessu appar; ſi
bi īmūſta: debet cauſam deſere;
re ſine aduersari dāmno ut di-

Capitulū

Quartū

cit tho. vbi pri⁹. **N**ono peccat
aduoſtus aut pecurator. ſi p̄t
aduerſe cauſā bonā auſertā eā
ḡruat. aut dāmificat in expē-
ſis. **A**ut imp̄edit in execucōe iu-
ſtitie. in hoc q̄ petit dilacōnes
ſup̄fluas. aut prodiſit ſcient
falla instrumenta. aut falſos a
corruptos teſtes. **A**ut iudicat
ſim falſas leges. a quascūq̄ fal-
ſas prohibiōnes. **E**t ſim Ray.
tenetur parti aduſe quā ſic in
iuste leſit ad reſtitu- cō eī ſimū
que p̄ eius patrocinij īmūſtū
amifit. **D**ecimo peccant q̄cē, i
ſus a tallias oſuetas a theolo-
mia v̄c̄tigalia vngeltas. a ſimi-
lia iuste iuſtituta. aut ab anti-
q̄ oſuetudine cui⁹ coñ ſimū nō eſt
in memoria iuſtructa nō ſolu-
ūt. h̄ i toto. vel i pte dñis frau-
dulent ſbtrahūt. a tenetur ad
reſtituōe. **V**ndeſio q̄ pleba-
no a alijs ſbtrahūt aut eorum
eccijs debita. ut q̄ nō ſoluūt de-
cimas fidelit. aut oblações co-
ſuetas. aut alia huuismo. a te-
netur ad reſtituōe; **D**uodeſio
ſamulia ſamule qui buna dño-
rū aut dominarum iuſtſeliter
diſpenſant alijs. aut ſb̄nplis
mūtis dñis appropriādo. aut
q̄ mūtis late in pprios vſus ta-
lia aſſumūt. vel etiā qui de bnis
dñorū ſuoz ip̄ ſuoz mūtis eleōſi-
nas fatiūt coñ ſup̄ius traſdita.
Tercodeciō mulieres que k

Septimum Preceptum

bona viroꝝ suorꝝ furantur. à ea maritis nesciētibꝝ aut nolētibus mīmis ſuptuose ſumūt in uſus p̄prios. vel etiā de iſpis bonis viroꝝ suorꝝ elemosinaſ fatiūt coñ eoꝝ expōſſa; phibi, cōnem. a cōtra ea que ſup̄ de elemosina tacta fūt. **Quarto,** decimo peccat mulieres adulterates q̄ filios illegittimos nutunt ſb expenſ eorꝝ q̄ putatur p̄res taliū filioꝝ. a non fūt. q̄ ſic fatunt filios ſuos illegitimos ſuccedere ad hereditatē legittimorꝝ q̄ tñ ſoli ius habet in paternis bonis. **Talis** enim mulier talis p̄uat legittimos vel maitū in bonis ad vtrꝝ qzꝝ alter p̄tinentibꝝ. **Quintodeci-** mo testamētarū qui elemoſinas. aut alia legata non aſſig- nāt quibꝝ ex testamēto aſſig- nanda fūt. ſc; qui ſibi retinēt aut p̄pria volūtate alijs donāt q̄ illis quibꝝ noſiatim p̄ testa- torem ordinata fierūt. p̄ hoc enī mīuste dāmificant p̄imū in re ſibi debita. q̄ tenētur ad restituco e; ei. **Sexto decio-** p̄cat coñ septimū p̄ceptū ec. q̄ rapinā omiſit. vic; rē alienā mīuste auferēdo altei vi vel vi- olētia alio cui? res ē ſcīte q̄ i- uito. **Et** tenētur talis vlt̄ r̄ſti- tuere qd̄ altei ſic abſtulit. ecīā dānū recōpensare qd̄ mīuste intulit. **Et** illud est generale in

Capitulum Quartū

om̄ibꝝ mīustis dāmificato- ribꝝ. **Et** nōnter dictū est qui mīuste. q̄ ſi fieret auctoritate iudicis iuste iudicantis. talis occulta a manifesta receptio nec furtū for; nec rapīa. q̄ nō mīusta. **Sicut** a filiī iſrael dō iubete egyptō rum bona licite receperunt. **Verūt̄** ſi talis in publica auctoritate poſit⁹ au- ferr; altei res p̄ violētia; mīu- ſte talis peccar; q̄ omittit; ra- pīa. a teneretur ad restituco- nē. **Sic** etiā nec furtū omittit nec rapīa qui auſert furioso- occulte gladiū ne occidat nō mīuste. q̄ non in alteri? nocu- mentum. **Decimo septimo** in peccant dñi qui a ſb dītis ſuis p̄ mīutas tallias aut ex actio- nes indebitas ſupfluas. in con- ſuetas ſubditos ſuos grauāt. q̄ ab eis p̄fata exigūt. **Sunt** tñ aliq̄ caſus ſi in Ray. q̄ hōſtieñ. in quibꝝ licitum eſt dñis vlt̄ censū debitū aliqđ ſubſidium moderatū exigere. **Prīm⁹ ē p̄** defenſione patrie. ut cum p̄pria mīuste ab hōſtibꝝ inuaditur. tunc enī ſb dīt non ſolū te- nentur ſuas res imptiri: ſi etiā tenētur corporaliter a totaliter iuuare a laborare. **Scđ⁹** ſi do- min⁹ vult ire in exercitum idī- ctū ab ecclā vel prīncipe cōtra hereticos vel paganos. nec ſufficit ad expenſas. potest a

Sep̄timum Preceptū

subditis p̄teressib⁹ fidū Tertius
si in bello ex pacto suo iusto fu-
erit captus ab hostib⁹. et non
sufficit se redimere absq; dāno
grati Quartus si de leat filiam
maritare. aut filiū despōlare Et
si aliqua alia causa similis emer-
gat. de quib⁹ vide latius in sum-
mis. pot̄ licite a subditis p̄tere
auxiliū. si moderatū Si vero do-
min⁹ ext̄ tales a similes rōna-
biles causas ultra cōsuetum exi-
gere vel; teneretur ad restitu-
cōem hī Ray. et alios Decimo
octauo peccāt interdū q̄ in con-
tractu conductōis mercenariū
de p̄tio suo non statim soluedo
n dammificat **D**icit alex. de
halis i summa. talis tenetur resti-
tuere dānu. et iātātum quā-
tum mercenario nocuit Vnde
uiti. xix. non morabitur opus
mercenarij tui ap̄ d̄ te usq; ma-
ne. idē op̄is merces. Et eccī. xx.
xiiij. Qui defraudat mercedem
mercenarij. et qui effundit san-
guinem fr̄es sūt. Et Iac. v. dici-
tur diuitib⁹. Ecce merces opera-
riorū vestrorū que fraudata est
a vobis clamat. et clamor eorū
in aures dñi sabaoth introiit
Potest aut̄ ille cui p̄tium solui
deberet multipliciter dāmificari
nō solutus. Aut quia tātum te-
netur eadem nocte soluere Aut
alimōnā. et alia necessaria eme-
re vel p̄cipio bnoxiū fieri. au-

Capitulū Quartū

aliud hīmōi incurrere apt̄ter ca-
rentiam sibi debite mercedis.
Decimonono peccāt qui de-
fraudant dños aut ciuitates in
steuris licite impositia. ymo int̄
dum illicite p̄ tirānes extortis:
Exempli grā domn⁹ alicui⁹ ci-
uitatis sibi subdite imponit ei
aliquā exactionē iustam. si re-
stores dicte ciuitatis p̄ se et
cōmunitate ut manus malū euī-
tent promittū eidem dño quā
dam pecunie sumam. et statuūt
quēdam modū recipiendi si-
ue colligendi dictam pecuniam a
singulis de illa ciuitate. impo-
nēdo ciilib⁹ certā pecuniam solue-
dam: si multitudine bonorum su-
orum. vel alit̄ posito etiā q̄ alijs
ciuiū dictā summā pecunie vel
simul vel p̄ ptes p̄mittē solue
dicto modo recipiat ad firmam
pecuniam impositam cōmuni-
tati dicto modo colligendā de-
mū posito q̄ aliq̄ de dicta ciu-
itate existimātes hīmōi ex actio-
nem iustā. et ideo non solue-
dāmifici p̄ violētiā et co actione;
aliquā pecunie sumā eis imposi-
tam. clam. vel occulte retineant
Querit ergo gofred⁹ qdlibe.
vij. q. xv. Utrum sic retinet
illud quod est impositum eis
teneat illud restituere. et hoc
illi q̄ recipit dictam collectā ad
firmam. R̄ndit debitum est ut
vnusquisq; tāḡ pars tribuat

Septimum Preceptum

ad omne bonum conservandum suum
protectionem. Sicut etiam quisque
pro salute propria tenetur dare tiranno
bonum exteriora vel pudere plauso
quam permittat se perire ab eo. Et
bonum statim inposito casu et
in alio quod aliquod iniuste ab aliis
quo recipitur. et tamen iuste potest
ab aliis exigitur. ut si dominus a tiranno
no capit. si captus sine subditorum bonis redimi non potest. et
enim tirannus iniuste precium recipit.
et restituere tenetur. et subditum
bonum statim dominum liberando.
Sic enim inposito. ubi oes de
comunitate sunt sicut unum cor.
poterant rectores omunitatis quam ro-
nabilitate subditis aliquid soluere.
statim imponunt tenetur soluere.
alias comunitatem defraudant.
¶ Vice primo peccatum quod scieter
tradunt homines malas pecunias.
vel alias res pro bonis. postquam ab
aliis sic ad ipsos puerunt. tales enim nec
fideliter agunt. nec bonum intendunt.
Hoc quo ad pecuniam principue
intelligendum est. quoniam datur pecu-
nia que est falsificatio monete
omnis. Secus si non esse falsifi-
cata moneta. sed in uno grosso
plauso de argento a casu quam in alio
et minore de cupro. ¶ Vice primo
primo peccatum est plures quam me-
liores denarios eligunt de mo-
neta non pure argentea. et re-
solunt in argenteum. vel videntur peccare.

Capitulum Quartum

osius. et leuiiores eque care ven-
dunt. prius quod tunc monetam red-
dunt minus acceptam. et tales faci-
unt interduum libra denarioz ita
leuem sicut pauperes monete.
quod tamen oino illicitum est. ergo
nocent coitati. eadem ratione in
terduum. sicut isti de quibus pueri.
¶ Vice secundum Qui frumenta abscondi-
t maledicetur in populo. ¶ Vice ter-
tium principaliter videndum est de
palliatibus furtis et rapinis de qua-
bus est prima regula Magistri
Math. li. de tractib. Quicunque
quis exhibet se. qualiter scit se non es-
se. cuius propter hoc principaliter quod
creditur esse talis qualiter se exhibi-
bet: datur mutuat. videntur.
vel sit aliquid boni. quod non da-
retur aut fieri; si sciretur non esse
talis. illud ipsum iniuste percipit. et
ad restituendum tenetur. nisi sibi
alium debeat de iure. vel ipsum pro-
babiliter ignorari. quod hac ratio-
ne sibi detur vel fiat. Datetur ista.
quia si non debetur alias de Ju-
re: non datetur sibi voluntarie.
ymo iniolutarie. quod ex ignoran-
tia cuiusque ipsum est causa pro suam falsam
exhibiendo et simulacione: sequitur
quod ipsum fraudulenter recipiat
¶ Si iuxta hanc regulam discute-
retur se homines: o quod multi iniuem-
tetur se iniustissimos occupato-
res. quod de diuicibus suis glorian-
tur. et aspernatur ceteros ut ma-
los: primo enim principes. quod habent

Secundū

Preceptū

defendere teriā et sibi dito s. c. isq; puidere de iustitia ad q̄ otribuēt sub ditorū quasi preō con ducti sūt. deq̄nto defensionem debitā iustitiā negligūt detin̄to contribuōnem inuste recipiūt. Secūdo idem iudiciū est de h̄is quā se clericos verbo dicunt. vel habitu. vel officio exte riori oñdūt. a nō sunt tales q̄ les racōe cleicatus esse deberet. Ex quo enim ille quē ep̄us nō acceptauit a ordinauit in clei cum inuste recipit beneficia ecclasiastica. a fructus eorū. Quo modo ille corā deo iuste recipi et. quē deus nunq̄ in clericum acceptauit. Quomō aūt est credibile q̄ deus illū vnq̄ in clericum acceptauit. qui nunq̄ ut clericus viuere. vel ut talis deo seruire p̄posuit. Si aliqd de h̄is que ad clericū p̄tinent as sumpsit aut facit. hoc p̄ncipali ter ideo facit ut p̄ hoc faciliter redditus et pecunias possit ob tinē. a p̄ illas seculares h̄re ho nores. coniuncta luxuias. et va mitates seculi exercere. Et si ali quādo bonū p̄positū habet. a p tunc iure p̄cipit: nonne etiam tunc quando mutat p̄positum. a opere otrarium implet. itē p̄cipiendi ius perdidit. Ter cōsimiliter est iudicandū de re ligiosis habitu. a irreligiose viuentib? Quis enim credit.

Capitulū

Quartum

puto aūt q̄ nec ip̄i met credere possunt h̄ies ideo eis bona dāre. cōstruere monasteria. eleōfinas et oblatōes porrigerere: ut in de et de talib; otra deū et regu lam viuant. Cū ergo ip̄i solū sub pretextu h̄iusmodi et co loce petat a recipiant. et hoc in tuitu eis detur. ut vice; sīm statum assumptū deo seruant et viuant. Ipsi non habet ius ou tendi data in aliud: maxie coii rium: q̄ ad id ad qd data sunt a ip̄i receperunt. q̄cito ergo quispiā religiosoz scient coē ea facit. q̄ ad statū religiosum de necessitate salutis p̄tinent. inuste p̄cipit et abutitur oib; mōsteio donatis. etiā pane. vel ha bitacōe nisi mutat intēcoez. et ve lit eis ut sic dī. ad restituōe; tetur. Q̄rto oformit p̄t dici q̄ q̄scient coātūt ut res q̄cū. q̄ realis melior appareat. q̄ ē bō. quā emptor p̄pter hoc emit p̄ncipalit q̄r tale credebāt eā es se q̄lis apparebat omum iudi cōtātū tenentur restituē q̄n tū recipiūt vlt̄r verū eius valo re. Etsi redditur eis res eoz i tegra: totum p̄tium reddere te nebūtur. q̄r non siebat emp̄co nisi p̄ tali re qualis sīm iudicā um omune apparebat. Simili ter sentiēdū ē de h̄is q̄ rē bona ēē venale oñdūt ut vīmū claz a sapid i vitro. et p̄gea turbid

Septimū

Preceptum

vel alias malū vasis vñmū infū
dūt lxc de p̄fato matxō. Qui
to fmp̄dicta iuste agūt mer
catores vel alij q̄ accomodāt
pecunias ab alijs. q̄ ut decipi
ant: vestes & appat⁹ hñt pre
ciosos ut eis credatur. cum tñ
pbabilit̄ soluere debita nō m̄
sedūt vel ne queāt. Secūda
regula eiusdē. quicūq; īdebi
te est alicui hñi causa timoris.
wrecūdie. tristitie. vel alteri⁹
passiōis sibi oino īmulūtaie.
cui⁹ quidē passionis occasio
ne ille homo mouetur ad dan
dū mutuād. vel aliqd vtile sibi
faciendū hoc ipse īiuste reci
pit de tāto de quāto illa dacio
ex illa īmulūtaria passione p
cedit. Et ad restituōem tene
tur. misiforte sic p̄tactū ē illud
sibi ex aliquo iure debeat. vel
misi bona fide pbabilit̄ igno
ret an īmulūtarie sibi detur. s̄
pbabilē habeat p̄fūpcōe; de
wluntario. Ills p̄t; q̄ qñ iste
non hñt ius q̄ scit illū dare non
wluntarie. a vltra hoc est īde
bite causa illi⁹ dacois. q̄o p̄
test fibi res īuste vire dico au
tem cui⁹ est īdebite causa. q̄
si das paupib⁹ elemosinā ex
timore mortis. aut dānacois;
ip̄i non īiuste recipiūt q̄o nō
fūt causa illi⁹ timoris. ymo ad
huc si quis eñt cā illi⁹ timoris
s̄ non īdebite. ut si necesse es;

Capitulū.

Quartum

set nauta; facere foramē ī na
uī. ppter qđ opt̄; eici vel alijs
dare merces. Si aut̄ non eñt
necesse. s̄ facer; hoc q̄ spar; se
obtētuz merces eiectas. ipse
ceteris pibus non solū merces
eiectas. q̄ de munī īuentas ī
iuste recipet. s̄ etia; teneretur
refudere. dato q̄ eas nunq̄ ī
ueniret. Ex p̄missis possunt v
multa elici. Primo q̄ potentes
a dñi qñ p̄tūt sibi aliqd dai
vel mutuari a subditis. quod
pre timore indignacōis nega
re non audēt. de tāto īiuste
recipiūt: de quāto ex īmulun
taio timore donatur. Secūdo
si quis petit vel mēdicat p̄ tam
īnocabilē psonā cui quis p̄
wrecūdia tam pūā rem nega
re a vultum ei⁹ non audet co
fidere. Tercō debito res q̄ ī
nātur creditorib; n̄ ps debiti
remittatur eis. se totū velle ne
gare coram iudice. nulli talū
funt absoluti a debito qđ occa
sione illi⁹ timoris dimittitur.
Quarto hñ qui molestauerūt
homines. ī minātur amplius
īmīcarī eis si non ōcordaue
rit cū eis p̄ vto ipōz: non de
bet credere se vere & euāgelice
reconciliatos. etiā si offendit exil
lo timore se īmūria; dimittere.
& verbo testētūr & scripto. Quā
to mīmī & ioculatorēs qui nō
vocati vniūt ad hōies. sed eis

Septimilium

Preceptū

penitus multis et dolentibus. et illi
per verecundia vel timore oblocu-
tis eorum a humane confusionis su-
stinet eos et aliquem oculacionem
eorum non sunt secum in conscientia
de eo quod eis datur de quanto ex il-
lis motu datur quorum ipsi
sunt causa indebita. Sed hec omnia
sunt intelligenda in ipsis alio
iure competit. aut probabilitate ap-
pareat quod voluntarie detur. Et si
cum additum est detinuo: de quo
etiam sequitur certa. quod aliquem
huius dant non solum ex aliquo ta-
lum passionum in voluntariis: sed
etiam ex affectu huius di bnuolentia co-
placentia honoris solaciis. a lau-
dem. Et certe detinuo illi non inven-
ste recipiunt: et aliquem tolliter mu-
tatur affectus. Quoniam aut hoc habe-
ret: possit contingere quod qui prius
in iuste recepit: iuste per ea reti-
neret. quod prius erat in voluntariis:
postea fit aliquando non
solum voluntariis: sed delibile. si
cum coiteret ibi ostegit ad quod mo-
uet. vel in quod surgit concupiscentia.
illa enim non facit in voluntariis:
ideo quod ex illa datur. iudicantur
licite posse retinei. non obstan-
te quod dans peccet in sic dando. et
recipiens mereatur cum peccato su-
probie. auacicie. vel luxurie. Hec
magis. mathe. **Q**uintus ad. iii.
principale de rebus inuentis est
speculator notandum sum factum.
tho. 2. 2. q. lxvi. Et secundum alex. i.

Capitulum

Quartum

suo. in. dis. xxiiij. quod quedam sunt
res quod nunquam fuerint in aliquo bo-
nis. ut gemme et lapilli qui inue-
niuntur in littore maris. et illae res
statim sunt inuenientur. dicit ei
de illis lex in libro institutio-
ne rerum inuenientiarum. gemme et la-
pilli. et similia que in littore ma-
ris inueniuntur in natura ista.
nam inuenientur sunt et sunt. **A**licies
sunt res que aliquem posset esse sue-
runt. sed modo derelictae sunt. ut
thesauri antiquo tempore sub terra
occultati. quorum nunc non est
possessor. Et de istis dicendum est
sicut de supradictis. scilicet quod sunt in
rebus. nisi quod sum leges civiles
tenet inuenitor dare medietatem
domino agricoli. si in alieno agro inuen-
tit. non data ad hoc opera. pro
pter quod in parabola euangelij
Oath. xiiij. dicitur de iuentione tix-
tauri absconditi in agro. quod emit
agrum illum. ut scilicet heret ius possi-
dedi thesaurum. **S**i vero inuenit
thesaurum data opera nihil te-
netur domino agricoli. Vnde de illo
dicit lex licet in ista de rerum dimissio-
ne. **Q**uisquis thesauros in loco
suo inuenit. adrianus naturalem
equitatem secutus ei occidit quod
inuenit. Ac si quis in alieno lo-
co. non data ad hoc opera. sed
fortuitu inuenit. dimidium in-
uentori. et dimidium domino soli
concessit. **A**licies sunt res que
de aliquo in aliquo fuerint bonis

Septimum Preceptum

a sunt ab eo derelicta. et istas si quis inuenit et eas accipit. non ait retinendi eas restituendi domino eam qui eas non habet per derelictis: ille non committit furtum nec in re cum sint derelicta. nec voluntate. cum eas derelictas sciat aut credat. Si autem in vita non sunt derelicta. Ihesus Christus inuenitor bona fide hoc credit. et accipit etiam animo retinendi. tunc ignoratio facti eius excusat ut dicit alex. Si autem non credat eas derelictas. et accipit eas animo retinendi: tunc furtum committit. quod contra rectat rem alienam. et de hoc intelligitur illud Augustini in quadam omelia sic dictum. Si quod inuenisti et non redidisti: rapuisti dic. in p. pa. in. iiiij. de consuetudine. et thesaurorum ubicumque inuenitus sit: est principis. et sic ille solus potest facere elemosinam. Est enim thesaurus vetus depositio pecunie cuius memoria non extat. Sed quoniam restituetur inuenita. quoniam nescitur cui. Et secundum Ray. Faciat inuenitor publice dici per precones vel per ecclesiastas ubi rem inuenit. Et secundum Hostien. Ante quod dominum restituatur. si dubium est cum sit certificari debet inuenitor per circumspectias rei. alias forte multi non dominum eam peterent.

Capitulum quintum
tempore et de venditione. circa quod super pluia

Capitulum Quintum

valde illicite ac quiruntur. tria nunc sunt videnda. Primo quod regimur ad talia. Secundo quod piculosum est habere officium mercatorum. Tercio quod litera se debeat habere bene ut saluetur mercator res. **C**apitulum ad primum nonnumquam quod secundum in speculo hysto. li. iij. mercatorum proprietas chiam per medium habituisse videatur. qui simplicitate vite hominum ad inuenientem mensuram et ponendam permutavit. atque ad calliditatem et corrupcionem perduxerunt. Eminos et reges primi posuit. rapiens et violenta opes congregatas. suos ad latrociniaria mutauit. Quauis igitur negotiatio ut in die res se habet. de se non sit illicita. quod ipsa mediante bona terrarum arundinem alijs terris transire careret. habebit; aduehunc et conuerso: tamen ibi magne fraudes sunt. **V**nde secundo nonnumquam quod secundum. libro. ii. 2. q. lxxvij. Et secundum. in. iiiij. di. xv. Duplex est commutacio. **V**na perconomica quod commutatas intendit recipe re non ut mercetur in ea. sed ut ipsa vtratur. Alia est commutatio negotiatio ubi omutas intercedit lucrati de re quam acquirit. emit enim rem non ut vtratur ea. sed ut vendat caro. Ad primam commutacionem ut sit iusta quoniam requiruntur. et ad secundam ut sit iusta eadem. et adhuc duo alia

Septimū **Preceptum**

reqruntur **Primo** igitur ad cōtractū emp̄cōnis a vendicōis.
q̄ ad quemcūq̄ contractum requiritur libera volūtas in vtro,
q̄. sc; vendēdi in vno. a emēdi in altero id est q̄ dans velit
trāfferre a recipiēs velit accipe
rem trāfferendā. **Secundo** re
quiritur libtas in vtro q̄. ita
q̄ neuter ipsor̄ prohibeatur
lege supioris nec per actū alte
rius a quo de pendeat. **Et** apter
defectum h̄mōi non potest mo
nach? sine licentia superioris.
nec filius familias sine licentia
patris emē. vel vendē. **Tercio**
requiritur q̄ fiat om̄tacō sine
fraude in tueriē bō fide. **Io.** i.
lxviii. iiiij. lxc est volūtas dī. ne
quis supgrediatur neq̄ circū
uemat in negocō frēm suū. p̄ li
supgrediatur ieq̄litatē iusti p̄
en excludit. de quo pt̄ pauca
dicetur a circuieniat p̄ fraude
d **C**fit autē in th̄. fraus ep̄licit
Primo in substācia rei vēdite.
ut cū q̄s rē vīn? sp̄i sc̄iter ven
dit p̄ re alteri⁹ specie. a substā
cie min⁹ p̄ciose. ut auricaleū p̄
auro. a aquā p̄ vīmo. Aut mix
tū p̄ o puro. a denariū cupreū
p̄ auēo. coñ illōysa. i. Argētū
tuū verū est i seconā vīnū tuū
mixtū ē aqua. **Secundo** cōmitti
tur fraus i quātitate. q̄ p̄ mēsu
ra cognoscitur hue res mēsure
tur p̄ pond̄ hue p̄ aliā mēsurā.

Capitulū **Quintum**

corporalēuit modū vel sextari,
um. hue sit in liq̄dis hue aridis
Et similiter in libra et p̄dere. et
in oīb; istis vniuersalit oport;
ēē iustā mensuram in vendēdo
et emēdo alias iustū fit. **Io.**
deut. xxv. dicitur nō habebis
in sacculo diversa p̄deā mai⁹
a min⁹. nec eit i domo tua mo
diis maice a minor. **Abl.** vni
natur em̄ dīs eūq̄ hoc facit. et
adūsatur oē; iusticiā. **Tercio**
omititur fraus i q̄litate. puta
cū q̄s animal in firmū vēdit q̄si
sanū. Aut vīnū corruptū q̄si sa
nū et pur. Aut croci mixtū cū
re viliori. **E**x q̄ pat̄. q̄ q̄ faciūt
res inutiles et defectuosas. defe
ctusq̄ earū ex industria. a stu
diose obtegūt et occultant te
nentur ad restituōe illi⁹ qd̄
occasiōe talis occultaōis eis
datur p̄ reb;. n̄ res nō obſta
te defectu tantū valeat quātū
datur. **E**t similiter de h̄ntib; res
venales iudicād. oīa ista p̄bā
tur. ext̄. de iurijs et dāno da
to. **Q**ui em̄ dat occasionē dāmī.
dāmū de disse vīd̄. s̄ defraudās
aliū in sba. q̄litate. et quātitate.
dat ei occasionē dāmī. **A**lias cī
nō p̄mutari. **E**t in hījs omnib;
dicit th̄. nō solū peccat q̄s in
iustā vendicōne; faciendo etā
ad restituōe; tenetur. **P**ro
ex iōz q̄ admin⁹ habitualiter
itēd at si wāc̄t agnōeit̄ nō

Septimum Preceptum

fuisse talem qualis si in tractu
esse debuerit quod hoc velit sic rati-
onabile fuerit emendare. Si ei
venditore ignorantie aliquis
prediciorum defectuum in re vendi-
ta fuerit: vendito: quod non pec-
cat. tenetur tamen cum ad eius notici-
am pueneat veraciter saltem dam-
num recopensare emptori. Et
quod dictum est de venditore etiam
intelligendum est ex parte empto-
ris. Contingit enim quodque ven-
ditorum credere rem esse minorem pri-
osam quam ad speciem. puta si
quis aurum vendat loco aurical-
ci: emptor si illud cognoscatur: i-
ustus emit. et ad restituacionem
tenetur. Et eadem ratio est de de-
fectu qualitatis et quantitatis.
ut si quis simplex pigrinus cre-
dens equum suum valde infirmum
exhibet eum venalem. et emptor
astutus quis noscat defectum esse
puum. aut forte per nocte sana-
bilis. et tamquam emit eum per paruo pri-
cio quasi valde infirmum. ille sci-
enter et iuste damnificat. primum
suum et peccat contra hoc maledi-
cum. et tenetur ad restitucoes;

¶ Quinto requiritur equalitas
valoris inter res permutatas. a
inter rem emptam. aut venditam
et pecuniam rem carius vendere.
aut vilius emere quam valorem. si se uel
estimacione hominem est contra in-
stitutam sum per hunc primo politi.
Et contra Math. viij. Oia que,

Capitulum Quartum

cumque vultis ut factum vel homi-
nes a vobis facite illis. Sed nullus
est qui sibi vellit rem carius vendi
quam valeat. quod sic damnificaret
ut plurimum vel semper. Vnde au-
gustinus. xij. li. de ci. dei. Velle vile
emere. et care vendere. reuera vi-
cium est deo autem quod non licet rem carius
vendere vel vilius emere quam
valeat in se vel in estimacione ho-
minum. In tribus enim casibus licet
rem carius vendere quam sit empta
Ideo quod a res meliorata est in
se. vel in estimacione hominum. Aut
ratio et servitio circa rem emptam
exhibiti. Primo ei res empta
potest meliorari. aliquatenus naturaliter.
ut quodque sit de ipuro vero per
rurum. et de gracili ligno forte. Et
de equo truano anno octennis
Aliquatenus artificialiter sit empta
rei melioratio. ut melior est pa-
nis in tunica formatus quam sim-
plex pannus. Aliquando sit na-
turaliter et artificialiter. ut me-
lior ad ignem valent ligata quam
hunda. Sed o principaliter res
empta potest meliorari non in se sed
in opinione hominum. Aut quod nesci-
ebatur prius quam bona esset. Aut
quod est iam indigentia eius quod pri-
us non fuit. ut per de pillulis pe-
stilentialibus extra tempore pestilene-
tie. et in tempore pestilentialis. et in multis
alios modis. Et tamen in primo quam
in secundo melioracionis modo
potest res carius vendi quam empta est.

Septimū Preceptum

Terco p̄ncipalit̄ idē fieri p̄t ex pte vēdetis. vic; rōne suic̄. qd̄ cīr eā fecit. vel officij qd̄ cīr eā h̄. et hac rōne collectores hospitū. capsores. institores. caupones. penestici. et q̄cūq; st acōnarij. p̄nt rem etiā nullomo do mutata nec in se nec in estimātōe eoē h̄im vendere cari⁹ q̄ emerit. et hoc p̄pt sumpt⁹. laboēs. industrias. curas. pīcula. et aliās occupacōes racōnabiles. et multo plus q̄ adducut res a lō. ḡm̄q;. Racō ē q̄. i. cor. iij. v nū. q̄sq; recipiet mercedē h̄m suū p̄ptum labore. Eadē em̄ ratio ē de mercato refic̄ de alio labore. tore. q̄ sibi merces det̄ p̄ suis. labore. industria. cura. et simili. b; **V**n tā h̄m dīmā q̄ natuālē legē illicitum reputatur si in emptiōe et vēdicōe non sit eq̄ litas iustitie suata scient. Et ille qui plus h̄; postq̄ m̄notuerit sibi illō tenetur recōpensa. reei q̄ dāmificatus ē si sit nōbile dānu. Quod dico. q̄ iustū preciū rei q̄nq; non ē punctū. aliter determinatū. h̄ magis i quadam estiatione cōficit. ita q̄ modica additio vel minucō non videtur tollere equalitatē iustitie. ut tho. dicit. Et ad dit sc̄tus. q̄ quando cōmutātes pensata necessitate mutua. reputant hincinde equitualēs dare et accipere. ita q̄ vtq; cō-

Capitulū Quātūm

putat tantum dare q̄ntū recipit. et econuerso recipe q̄ntū dat. si tunc aliquod modicū deficit ab individuali equalitate non erit iustitia reputāda. q̄r quādo ex tali estimaciōe de dacione et recepcione equi ualentis mutuo sunt contenti. tunc mutuo sibi volūt remitte re. verisimilit̄ si in aliquo deficiunt ab illa iustitia req̄sita. Et sic isto rū cōtractū quemlib; cōcomittatur aliqua donatio cōdictionalis. Ut si aliquid sit amplius in re data. Verūp; h̄tū si aliquis multū idiger; de re aliqua et aliis ledatur si ea careat. et per magnam instanciam ille inducitur ad vendendum rem suam. vel ad p̄mutādum p̄ re alterius tunc cū pos sit se cōseruare in dēnem erit in casu tali. iustū p̄ retū nō respi tēndo solum ad rem que vēditur. sed etiam ad dānum qd̄ vnditor ex vēdīcōe incurrit. Et sic licite p̄t aliquid carius vēdi q̄ valeat h̄m se. q̄uis nō vndatur plus q̄ valeat h̄nti. Si vero aliquis multū iūetur ex re alteri⁹ quā accepit. Ille vero qui vndidit non dāmificetur carēdo re ista. non debet eam superuendere quia utilitas que alteri accrescit non ē ex vēdīcōe. sed ex conditōne ementis. nullus autē debet

Septimū

Preceptū

wendere alteri qđ non est suū.
lic; poss̄ ei vēdere dāmū qđ
patitur. Ille tñ qđ ex re alterius
accepta multū iuuatur. pōt p
pria wlūtate vēdēti aliqd su
perogare qđ p̄tinet ad ei⁹ ho
nestatem. Et sic pt; qđ qnqz
requirūtur ad cōmutacōnem
yconomicā. Sz ad negotiati
uā adhuc sup̄ p̄fata reqrūtur
alia duo Primo si debeat eē iu
sta: opt; qđ talis cōmutacō sit
vtlis reipublice. Sic ē de mer
cato rib⁹ illis qđ afferūt res de
patria vbi habūdant ad p̄i
am vbi defitūt. quaz tñ v̄sus
ē ibi nccārius. Et etiā qui res
emptas obseruāt ut p̄mpte iu
uenātur vnales a wlētibus
eas emere. tales habēt actum
vtile reipublice. Oport; enī qđ
nec aliq̄s credat nec credēdi
racōe; h̄at emp̄coe; eē omuni
tati vel reipublice p̄uiditiale;
Propter defectū illi⁹ cōdicōs
fūt aliqui vitupabiliter nego
tiatores. puta qui nec trāffere.
nec obseruāt. nec eoꝝ īdustria
melioratur res vnaſ. nec cer
tificat aliꝝ simplex de valore
rei emēde; h̄ emit mō ut statim
wendat sine oībus iā dictis cō
dicib⁹. Talis eēt extermnā
d⁹ a republica tāq̄ nociu⁹ coi
tati eo qđ phib⁹ imediatā cō
mutacōe; wlētū yconoīce cō
mutare. et sic fatiūt qđlib; wa

Capitulū

Quintum

le v̄suale cari⁹ emēti qđ deber;
eēt vili⁹ vēdēti. et sic dāmificāt
vtrāqz ptem. pt; etiā qđ illi⁹
frumēta vel alias res vtiles co
mūtati vel nccārias et bonas
ad hoc p̄ncipalit̄ emūt. ut nō
desint ciuitati p̄rie. vel aliqua
alia bō intēcone. non intēde
tes caistiā inducere. h̄ qnqz
necessitatē vel notabile grua
men paupm viderint: wndere
iuxta coēm et racōnabilē estia
coēz. Tales enī licite et meito
rie p̄nt hoc facere. et aliq̄n cari
stiā impēdire. Sz illi⁹ qui i cō
gregādo talia nec coitati pro
fūt nec vtilitatē eīg intēdūt.
h̄ solū lucrū suū n̄l mīsi caristiā
expectādo. grauissime peccant
Racō est qđ quilibet in coitate
vnuens racōe caritatis p̄ximi.
et racōe emolimēti ut pote sola
cū defensiōis et similiū d; coita
ti eē vtilis. et maxie nō nociu⁹
Et bīnūra Turpis est pars qđ
se non cōformat suo toti. p̄nt
aut vtricqz p̄missorū se ex hoc
osiderare. Quia qđ intēdit cai
stiā. dolet de frumētorū copio
so p̄uetu Alius vero ex hoc v̄k
letus est. vel ostentus. et nō tri
stis. Secūdū requisitū ad k
cōmutacōe; negotiatiā ē. ut
wendens p̄ re vēdibili recipiat
iustū pretū. Est aut iustū pre
tū cōsiderādū bīn qđ res wendi
biles valēt ad ysum hominū

Septimū

Preceptum

plus vel minus in necessitate re-
rum interdum sibi desiderium homini
quod habet ad res. Et licet difficultate
sit dare de valore rei sufficien-
tē et generali regulā: tamen hāc re-
gula quidā dōctor tradit. Sic
estimacō quod vīsūlīter bona fide
creditur erronea esse non est se-
quēda. sic omnis estimacō in quod
nullus error vīsimiliter appetit
sequēda ē. siue ī spē siue ī singu-
lari. ubi vero nulla ē: vel nō vā
estimacō: ibi recurratur ad rōe:
pēsādo labores. sūptus. et ceterā
statū dicēda. bō fide. put meli-
us pot fieri. necnō melioracōe;
vel pēioracōe; siue realē. siue
estimatā. et iuxta hoc res vēda-
tur. **T**alis negotiator iuxta di-
ligētiā suā et industriā et pīcu-
la accipiat in omniacōe pēcū
corīndes. quod declarat scō. quia
vnuqueqz ī ope honesto siue
tem reipublice. optat de suo la-
bore vivere. sed talis afferēs vel
etiam seruās honeste et utiliter
seruit reipublice. igitur **T**ercō
cundo quia vnuquisqz ī indu-
striam suā et solitudinem su-
am pot iuste vēdere. Industria
enī magna requiritur ī tali
transferente de patria ī patri-
am. ergo potest iuste sustenta-
cionem suam pro se et familia
sua ad illas necessitatē depu-
tata recipere pretiū corresponden-
tē siue ī industrie. **T**erco etiā

Capitulum

Quintū

correspondens aliquod suis pīcu-
lis. **S**emp tamen lucru debet
esse moderatum ne talis cupiet
minus diues fieri vīciū auā-
cie incurrit. **A**d hoc vero quod
vendicio vel emptio sit bona
materialiter. requirūtur cōdi-
cōnes. et circūstantie cōmunes
sicut ī alijs actibz moralibus
potissime similes. quod nō sit ī scā-
dalū ī malū exēplum. cōtrōlo
vēl ex auaritia. vnde dicit
sāctus tho. quod emens nō debet
lucru statuē tāqz fine; suū. vel
suoꝝ operꝝ. **S**i lucrum quod que-
rit vlt̄ri ī aliū finem necessa-
rū vel honestū ut ad sustēti-
one; domi siue vēl ad ſbueiend
idigētibz; si sit negotiacō licita.
vel etiā cū q̄s negotiacōe; intē-
dit ap̄t publicā utilitatē. ne sc̄i
res ad vitā necessarie defint pa-
trie. et tūc lucru expedit nō tāqz
fine; sed quasi stipendiū laboris.
Si ē dubiū vtrū venditor m-
teneatur dicere vīciū rei vēde-
de. **H**īm tho. qdli. ii. q. x. **E**t i.
ii. q. lxxvij. ar. iii. **S**i res vēde-
da ap̄t vitū quod h̄; redditur mi-
nois valois. vēl eiꝝ vīfus reddi-
tur impedit vēl noxiꝝ sc̄i cum
equo claudicat. vēl domiē rū-
nos aut cibꝝ corruptos. vēl ve-
nenos. **S**i tūc hīmōi vīciū est
occultum. et venditor non de-
tegit. et si tam care vendit ac
si nō esset vīcosa: erit vendicō

Septimū Preceptū

volosa. et venditor tenetur ad
damnum recōpensacōem. Si ve
ro vitiū sit manifestū. puta cū
equū sit monoculus. vel tale
manifestū vitiū h̄z res vendēda
vel cū usus rei licet; non queat
vni venditor: pōt ēn cōueniēt
esse alteri. et si tunc ipē venditor
aperte hmōi vitiū subtrahat de
precō qñtū opt̄: tunc non te
netur ad manifestādū vitium
rei q̄ forte hmōi emptor vel;
plū subtrahi de precō q̄ es̄ sub
trahēdū. Vn̄ pōt licite venditor
indēmitati sue osulere vitiū rei
reticēdo. verbī grā. exēplificat
doctores alij. Tu vendis mihi
equū oīno malū. et q̄ nihil va
let ad equitandū et das mihi
eū p tanto precō. qñtum sola
cutis valet: nihil iniustū facis
mihi q̄ equū non valet ad eq
uitandum. nisi ego in cōtractui
terrogare; an equū valer; ad
eqitādū. et tu dices q̄ sic.
tunc ei cōtractū iniustū est et frau
dulentus. Si autē ego ex sim
plicitate vel inadūtentia non
cōsiderarem illū defectū: nec in
q̄rē. tu tñ bene scires. q̄ ego
principaliter ad equitādū eū
emerē. et ex simplicitate vel in
adūtentia id non dicere. Tu q̄
dem peccas cōtra me: non iniu
ste ad extra vendēdo. si min⁹
fidelit et caitatē circa me agē
do hoc est fētēta tulij q̄ narrat

Capitulū Quintū

de antipatre p̄ho acutissimo.
q̄ dixit oīa vītia emptori pā
dēda fūt. Et post plura ei⁹ ver
ba ocludit tulij li. iij. de offi
mihil debet venditor emptori ce
lare. Qd̄ si increpandi fūt q̄ re
tinent: quid de hijs estimādū
est qui fūcācōis vanitatem ad
hibet. **S**i quid de hijs mer
catoib; et trahētib; qui scūt
verisimilitētū iūstū pretiū. et tñ
signo. vel verbō. vel silencō. rē
supuēndūt. Rn̄. q̄ tripliciter
p̄nt tales vitiū omittēre. Prio
si vidēs hoīem simplicē et iex
ptum circa rē. nō facit diligē
tiā fidēlē ut ei non supuēdat.
Quia enī in exēptus homo ne
scit rem estimare. Id̄o venditor
nō pōt se sūm illij exhibicōem
in vendēdo regere. s̄ tota eius
estia cō sibi mēcubit. Et ergo mi
hi fidēlē diligentiam adhibeat.
nō est sine peccato si rem sup
uēdat. Secq̄ autē est quan
do res venditū homini intelli
genti et exēpto circa rē. Secun
do qñ emptor à venditor ē ar
tatus nēcitate vñ inordiata af
fectione impulsus. tunc neq̄
q̄ pōt alter dubius de valore
rei tā secura oscētia dur⁹ eē er
ga eū ceteis pib⁹. siē erga libe
rū. et omni tali impulsu carētē
habet ei timere q̄ ex illa artacō
ne carēt emat q̄ alias faceret.
emptor vñ q̄ venditor vendat

Septimū**Preceptum**

remiss⁹ **C**erto quādo venditor
aliqua arte vel cautela verbaz
etia⁹ si vera sint a nō falsa indu-
cit emptorē ad emēdū carius
q̄ alias emerz. ut si vēdito⁹ rē
que vix valet vnu⁹ denariū. scie-
ter exhibeat p̄ quatuor. ⁊ emp-
tor ex verecūdia vel q̄ non cre-
dit superhibe⁹ rē in q̄driplum
exhibeat ⁊ det plus q̄ vnu⁹ ven-
dito⁹ corā deo tenetur ad resti-
tuco⁹; ei⁹ qd pl⁹ vno recepit
Tenetur em⁹ ad restituconem
si rem scient supuendre. et etiā
si illū nullo mō inducerz; q̄ to-
magis quādo hoc p̄ cautelas ef-
ficit. a maxie p̄ falsitates ⁊ mē-
datia hoc p̄curat. **S**ecundo
p̄cipali⁹ videndum est q̄ p̄ci-
culo sum sit mercari vel negoti-
ai. Et hoc pt; ex septem que ēa
reddūt piculos. Primo igno-
rātia mētō valoris rez. a qua-
ti estimandi sint labores. cure.
pericula. a cetera huiusmodi
que negotiantes habent circa
venales res. in qua⁹ estimaci-
one meito q̄libz ē sibi suspect⁹.
utpote iudex in p̄pria causa. **E**t i⁹
hoc minus piculos stāt q̄ wen-
dūt res apud multos īueibi-
les ⁊ venales. q̄ facilius a p̄pi.
qui⁹ p̄t haberi estimato⁹ a ho-
mines non sūt artati ad vnum
Quisquis vero habet rē vena-
lē vel exerc⁹ officiū aut labore⁹;
nō possibile apud aliū haberi.

Capitulum**Quāntum**

Sic aliqñ solū vnu⁹ est nota-
ri⁹. medic⁹. apotecari⁹. vel ali-
us talis. hic d; sibi multoma-
gis esse suspect⁹ ⁊ valde cauere
ne ī ncītate homī exigat aut
recipiat vltra rei aut labois sui
valorē. **S**econdū reddēs nego-
ciacō em⁹ piculosam. est diffidē-
tia de p̄mis q̄ surgit ex cautel⁹
⁊ fraudib⁹ oī die ostingētib⁹.
apt⁹ qd vendentes multo car⁹
exhibit̄ res q̄ valēt. ⁊ emētes
multo minus q̄ valēt dare. **E**t
sic vtrobiqz multa falsa dicun-
tur a nō pauca mēdatia a qñ
q̄ p̄uria cōmittitur. **T**ertiū
ē īordiat⁹ timor dām. ⁊ luci
desideriū excessiū ac affectus
res cito vendendi. Ex qb⁹ oris
cōsuetudo laudādi vendenda.
⁊ emēda vitupandi. q̄ quidē
timor ⁊ desideriū tempe contra-
ctus sic mētem vrgent a occu-
pan. q̄ modicus vel nullus re-
spectus ad deū vel iustitā solet
habei. **R**ētum cōtinua a anxia
solicitud⁹ ⁊ occupacō cum tali-
bus reb⁹ extrīnscis. a diuerb⁹
homīnibus. que raro mentis re-
collectionem admittunt a ī
quibus tāta habetur diligē-
cia q̄ debitum deo seruitum a
cura p̄prie salutis obmittitur.
Quitum est malum exemplū
quod quis videt ī maiori pte
mercancium. apt̄ter quo⁹ mul-
titudinem homo plane wles

Septimum Preceptum

paedere. vix pot aliquid lucē
ri mercādo. **Sextū** est otinua
occupatō cū vero obiecto. a
materia auaritie se; cum t̄gali
bus bonis a etiā cū forma ei?
qz cum modo acquirendi ea
dem nec nō cum auaris. circa
qz videtur tam difficile vitare
auaritā sic assidue ouersando
cum p̄eacib; mulierib; cōtinē
tiam seruare. **Septimū** est ra
ritas pure intēcōis. qz valde
rarū ē ut quis recte intendat i
mercādo utilitatē primo. a
sic b̄m utilitatē officij v̄l obse
quiū sui victū mereri qz t̄n intē
cio tam necessaria ē. qz fine ta
li intentiōe actuali vel habi
tuali null? act? negotiacōmis
est meritorii apud dū. etiā si
quo ad h̄c mīhil iniusti fiat
ymo dubiū a disputabile est
An iste qui nō intēdit in mer
cādo h̄c mīhil utilitati scruiare. etiā
si utilis sit: possit aliquid scđ;
deum pro labore suo recipere.
Tercō p̄ncipaliter vidend
est quo mercator cupiens sal
uari debat se tenere. **R**e. qz de
bet. an omnia intēdere. nō pli
debito recipe. vel min? dare,
sciēter. a welle sufflere vbi per
aperit defectū. a fideliter seruā
endo a p̄dēlendo h̄is a quib;
vult victū ac qui rere. a cum ti
more lucr recipere b̄m nobilita
tē a grauitatē a utilitatē cure

Capitulum Quintum

laboris. industrie. a sumptū
quos a qz ostigat habere. nec
nō b̄m magnitudinē. multitu
dinē. aut precō sitatē rerum in
quib; seruit aut ministrat ho
mībz. nec tātū negotiacōi in
tēdere. ut p̄ hoc aliqd eoz ne
gligat qz sue sunt necessaria sa
luti. dico aut nobilitatē a cete
ra qz dato qz negotiatiois mer
itis adducētis tātū es̄ labor
sic militis defendētis terrā. no
biliōz ē tamen laboris militis ee
ters parbi. qz alterius. qz ad
nobiliōz finē tēdit. **S**ic etiā
staret qz labores. cure. ic es
sent eque nobiles a graues. qz
t̄n vñqz es̄ magis necessarius
alio. pro isto certe sibi magis
deberetur. **D**ico enā scđm mul
titudinē magnitudinē a p̄ciosi
tatē rerū. quia penestica ven
dens. sc; pisū a olera. a de vno
flor. omītati seruēs non pot
tātū lucri recipe. sic institor vē
des nobiles a multū vtiles res.
nec institor i qzete quodāmō
residēs ceteris parib;. potest
tātū lucri recipe. etiam de eqz
maḡ pecunia. sicut res eque bo
nas de p̄tibus lōgī qz ad clu
tens. **E**t ideo si qlibet b̄m statū
suū vellit vivere. a b̄m meritū
suū lucrū recipere: oīa starent
eo melius. **S**z qz penestica de
modico p̄tio a labore tātū vult
lucrari. qz quotidie bonis cibis

Septimū

Preceptum

ā potib; repleta sit. & vlt̄ hoc
continue pl̄ ditetur. que si de
bite p̄pender;: vix nudū panez
mereretur. & iſtitor de modico
labore & preco respectie vult se
& suos tā delicate nutriē. & pre
cō ſe vſtire ſicut vñ⁹ de multo
maioi ſūma. grauioi & utiliori
labore cōmūtati ſuicns & ita
diſcurrēdo de alijs. hinc ē q̄ q̄
ſi oēs auaitie & ſupbie & wluſ
tatis morbo laborat p̄q tñtū ex
ecātur q̄ credūt ita eē dēre ex
hoc q̄ illa fuit tā omūiter iā cō
ſuetar; q̄ q̄ſi oē ſic agūt. cū tñ
nulla oſuetudo poſſit excuſae ī
hījs q̄ ſunt coñ rectā rōnez. h̄
ſolū m̄ in differētib; que poſſut
fieri bene & male. nulla aut̄ ra
tio recta videtur dicta ē hoc bo
num q̄ filia ſimplicis militis
aut burgenſ q̄tumlib; opulē
tā deferat tam precoſam vſtez.
cīgulum. aut corona. que pro
ſtatū ſufficer; cuiuſcū q̄ mag
ne p̄ncipalle aut regie. nec hoc
q̄ q̄tumlibet diues mercator
tā ſplendide ī vſtibus. tā ma
gmifice ī ſumptibus viuat q̄
ſufficer; regi w̄l p̄ncipi bene
magno. Et hoc mō multa ſunt
q̄ ſb dissimulaconē trāſeūt. nec
reputantur tā mala que tamē
ſi recte pensarentur: manifeſte
viderentur exceſſua recto iudi
cio racōmis. Ex quib; patet q̄
q̄ntificacō precij iuſti pensāda

Capitulum

Sextū

est ī libra racōis recte attēden
do bona fide id est fideli intēco
ne ſuā iſtūtā cīr re. ſoliciū
dīmē. nccitatē. & nobilitatē rei
w̄dibilis. magitudinē. multitu
dīmē. labořa. picula & ſuptus.

Seqtur. vi. capi. de vſuri.

Vſuſis mō a alijs cō a
tractib; tria ponētur.
Prio quo modis vſu
rarī ſaciūt coñ septimū precep
ptum. Secūdo quāta mala lu
dos comitentur. Terco quomō
peccāt lusoēs. **O**m̄tum ad p̄ b
mū prenōnda ſunt quatuor.
Primo q̄ vſuarī tenentur ad
reſtituſem vſure & ad reſtitu
ſem dāmmi p̄ vſuras alicui il
lati. **O**mnis enim vſuā comittī
tur circa mutuacōem vel cōceſ
ſionem. **E**ſt aut̄ mutuacō acti
ua ſeu oceſſio. dācō ḡtuita rei
quā vel equiuales tenetur red
dē recipiens iuxta pactū. **M**u
tuacō vēo paſſua ē tal' rei ſe
ptio. dr̄ aut̄ mutuacō. q̄ſi meū
tuū facō. hoc tñ qd̄ tibi mutuo
nō ſimplicē definiſt eē meū. ſed
ſolū ad tēp; d̄; eē tuū vñ vera
cīt dicē poſſū me tātū h̄re ap̄s
te & ille nō dicētur oīno paup
cui debitores bñ ſoluturi tene
rentur multa. dr̄ aut̄ mutuacō
pecumē vel huiuſmodi dācio.
quia domīmū trāſfertur. vñ iſ
ſcriptura vſatur mutuacō da
cio. **E**xo. xxii. deut. xv. luce. vi.

Septimū Preceptum

Si inquit mutuum dedeatis hys
a quibus spatis recipere. quod gratia
est vobis. nam et pecores peccatorib[us]
feneratur ut recipiat eglia. Et
statim sequitur. mutuum date.
mibilis inde spantes. et eis merces
vestra multa. teritis filii altissimi
mei. quod ipse benignus est super in
gitos et malos. Domine gratitudo da
eis. Quia sic pura et simplex do
nacio sit gratis sine limitacione.
sic ista debet gratis fieri salua
ista limitacione de reddendo. Vnde
xps vbi s. dicit n[on] inde speran
tes supp[er]. ultra redditioem rei.
Additur quia vel equivalens
tenetur reddere. quod mihi hoc esset.
pura et simplex foret donacio.
Dicitur vel equaliter. quod aliquam
res eadem non potest reddi. quod di
strahitur ut pecunia vel predicta
aut perit ut equum aut domum. Di
citur etiam iure pactu. Quia mu
tuum recipies non tenetur rei mu
tuatam simpliciter reddere. nisi
ita sit pactum. potest ei tale pa
ctu fieri quod restituat si petitum
fuerit. vel si a domino veniebat ad pri
mogenitum fortunam. et tunc si non
veniebat secundum: reddere non te
tur. Secundo notandum quod
quis mutuas possit iure rem
mutuatam vel valorē eius recipere
et repetere: n[on] tamen potest ultra hoc
ab hoc rore rei mutuate vel mu
tuacōis repetere recipere vel spe
rae. Sed bene potest recipere quod a mu
tuū recipiēte non per mutuo sed
sponte vel ex alia iusta causa datur
aut pia primū p[ro]pterea quod recipies
mutuum. nullū ius habet ad rem
mihi ad ex cōcessione mutuātū
Sed mutuas non dedit aut mu
tuavit mihi ad certum temp[us] vel
tra quod in iuto domino tenerere non
debet. Secundū p[ro]pterea quod quando
in mutuasti pecunia vel huius
tunc res ista interim ē mea fa
cta. et ei[us] v[er]sus ē meū op[us]. cuius
signū est. quod si apud me predicta
pecunia vel res mihi ē predicta non
tibi ut oes volunt. Sed contra rati
onem ē. quod ego tibi debet dare
aliqd de v[er]su et labore meo quē
habeo de pecunia mea. licet p[ro]pterea
ea teneat tibi dare pecunia tu
am ē equalens quam a te mutu
auri. et quoniam hoc facio: tunc tuū ti
bi restitui et satisfeci. Sed d[icitur]
dicer[et]: quod si ille cui mutuo an
hoc mihi potuit dare unū flor[is]
voluntate. cur ergo pro mutuo
non potest dare unū flor[is]. R[esponde]o.
quod non vendile nullus potest ven
dere. Sed quilibet bene potest dare
suam rem. quod saltē liber est. Sed
mutuacō cū sit actus voluntatis
elicitus vel impatitur. quo quis
vult quod res sua sit alterius ad be
neplacitū eius qui h[ab]et potesta
tē sic disponēdi de re vel utrumq[ue]
sit actus interiorē et exteriorē
comprehēdēs. et nullū talium ē
vendibile eorum modo quo v[er]surari?

Capitulū Sextum

tuū recipiēte non per mutuo sed
sponte vel ex alia iusta causa datur
aut pia primū p[ro]pterea quod recipies
mutuum. nullū ius habet ad rem
mihi ad ex cōcessione mutuātū
Sed mutuas non dedit aut mu
tuavit mihi ad certum temp[us] vel
tra quod in iuto domino tenerere non
debet. Secundū p[ro]pterea quod quando
in mutuasti pecunia vel huius
tunc res ista interim ē mea fa
cta. et ei[us] v[er]sus ē meū op[us]. cuius
signū est. quod si apud me predicta
pecunia vel res mihi ē predicta non
tibi ut oes volunt. Sed contra rati
onem ē. quod ego tibi debet dare
aliqd de v[er]su et labore meo quē
habeo de pecunia mea. licet p[ro]pterea
ea teneat tibi dare pecunia tu
am ē equalens quam a te mutu
auri. et quoniam hoc facio: tunc tuū ti
bi restitui et satisfeci. Sed d[icitur]
dicer[et]: quod si ille cui mutuo an
hoc mihi potuit dare unū flor[is]
voluntate. cur ergo pro mutuo
non potest dare unū flor[is]. R[esponde]o.
quod non vendile nullus potest ven
dere. Sed quilibet bene potest dare
suam rem. quod saltē liber est. Sed
mutuacō cū sit actus voluntatis
elicitus vel impatitur. quo quis
vult quod res sua sit alterius ad be
neplacitū eius qui h[ab]et potesta
tē sic disponēdi de re vel utrumq[ue]
sit actus interiorē et exteriorē
comprehēdēs. et nullū talium ē
vendibile eorum modo quo v[er]surari?

Septimū

Preceptum

377
cūpīt. Ex quo etiā p̄t; q̄ vſuā
cōtra legē nature ē Tercū pa-
tet. q̄ non est p̄ioris odiōmī
q̄ mutuū p̄stitit alicui post mu-
tuacōe; q̄ an. h̄ potuit recipe
spōte vel ex alia pia aut iusta
causa data ab eo q̄ haber; pote-
statē dādi. ergo t̄ postea habz.
ymo recōpensacōne; eorum q̄
pecunia nō mēsurātur licite po-
test p̄o mutuo q̄s exigē. s̄m
multos. puta bēmuolētiā a
amorē ei⁹ cui mutuauit. vel ali-
qd hmoi. Sed dicer; adhuc
vſurari⁹. Si nihil possum reci-
p̄e p̄ bono qd tu habes ex pecu-
nia vel vſu eius: tamē tu tene-
ris mibi p̄ dāno quod habeo
q̄ interīm q̄tu habes eā. ego
non possū emere cēfū p̄ ea. nec
possum vti ea nec cū ea lucrai.
qd totū possem habēdo pecuni-
am ipsā. Cur nō p̄ tali dāno
aliqd recipiā? x. Om̄nīqz ē cer-
tū dānū qd mutuās ex mutua-
cōe incurrit: tunc n̄i illi petēti
sit tāta necitas. p̄ q̄iste mutu-
ans teneretur illd dānū s̄bire.
ip̄e bñ p̄t fibi denegare mutu-
acōe; Si aut̄ iste petēs v̄lue-
rit illd dānū ī se recipe ad vi-
tādū suū ḡui⁹ dānnū: hoc mu-
tuans licite p̄t facere t̄ īdem
n̄itati sue p̄uidere. nec recipit
hoc rōe mutuacōis. h̄ ad vitā-
dū dānnū. quod fibi ex mutu-
acōe iminet ybi vero non est

Capitulum

Sextū

aliquod certum dānnūbī m̄
hil certi p̄t recipi Et multomī
n⁹ q̄n eque verifile est occasio-
ne mutuacōis bonū v̄ire sicut
malū vel dānū vitare sic īcur-
rere. Sufficit enim p̄ possibili-
dāno. possibile lucru. vnde sic
arguitur ōtra vſurari⁹. Si hoc
est dānum tuū. q̄ nō potes lu-
crai cum pecunia tua. Tūc hoc
est lucru vel bonū tuum q̄ nō
potes p̄dere pecunā tuā ex spo-
lio. furto. v̄l alijs dolis. vel mer-
cādo dānnificāi cū ip̄a v̄trum
qz enī est eque possibile a con-
tingens. ergo si teneor tibi p̄
ista: tu teneis mibi p̄ isto. t̄ sic
fit recōpēsacō. Tercō nōnd e
q̄ habēs s̄b stātiā hui⁹ mundi
sicut tenetur īterdū s̄b p̄cep-
to. aliquā s̄b cōfilio dare aliqd
simplicē ut elemosinā īdigē-
tiut supra habitū est de elemo-
sina p̄cepto quīto. Itē sup̄ ca-
·n̄. p̄ntis precepti. Sic etiā; te-
netur ī casu rē suā daē ad tēp⁹.
qd ē mutuāe eadē rōne. Quia
p̄ma Joh. iii. q̄ habueit s̄bstā-
cia; huīg mūchi t̄ viderit frēm
suū necitātē patientē. clauscit
qz visceā sua ab eo. quō cāitā
dei manet ī eo. S; certū ē q̄ p̄
mū tenetur q̄s facere libere a
Ētūte. t̄ nihil p̄ eo sperāe pro-
dācōe vel recipe tanq̄ debitū
cūile. q̄uis talis elemosinari-
us possit licite ītēdere q̄ alijs

Septimū Preceptum

pius sit ad ipsū orando p eo.
paup ei in vītate obligatur
racō e opis pietatis orare w
pī esse p benefactore ergo a
secund deb; fieri sic libere vide
lic; mutuū. ybi res datur ad
tēp? Opa enī pietatis debent
grās fieri vñ luce. vi. Estote
misericordes sicut a pī vester
misericors est. qui vic; gratis ē
Et ibidē. Si bñficeritis hījs
q̄ vobis beneficiūt: que vob ē
gratia. Quarto nōndū sm
tho 2.2. q. lxxvij. q̄ qdam fūt
res quaz vſus nō est oſupcio
ear. ut vſus domī ē inhabita
tio a dissipacō eīg. vſus equi.
ē ei? eq̄rācō wl alt' eius labor.
q̄ in talib; pōt vſus cōcedi ser
uata p̄prietate Et pro talū re
rū vſu pōt homo licite recipere
precū ut fit in eaz locacōne.
alie fūt res quaz principalis
vſus ē eaz cōsum p̄cō. ut fūt
pecunia. pañis. triticū. t̄ himōi.
vſus ei pañis ē co mestio per
quā cōsumit. Sic etiā de vi
no. a simili; Sic vſus prici
palis pecunie ē ei? distractio
scdm q̄ in omutacōne expēdi
tur. t̄ i talib; non d; nec vſus
principalis cōcedi sine dñio q̄
mīllis p mutuū fit trāslacō do
minij. Si ei mutuo tibi pecun
iam illa erit tua p mutuū. Nā
mutuū d;. q̄ si de meo tuū. Et
ideo si mutuatū pditur; ipm

Capitulū Sextum

p̄ditur illi q̄ mutuo recepit. li
et teneatur reddere equiales
Similī de pane. vīmo. t̄ simi
lib; intelligendum ē. Hījs g
prenotatis ocludit. q̄ q̄ uſ
vſura in nullo casu fit licita: tñ
in quibusda; casib; pōt quis
licite recipe ultra valorem rei
mutuate. nō p mutuaō e. sed
alia de causa. primū p̄t; q̄ vide
tur eē cōn legem nature ut iā
patuit. a etiā ē cōn declaratio
nem eccīe. Extra de vſu. li. v. fe
re p totū. Et oīra dīmā legem.
p̄s. q̄ pecunia suā nō dedit ad
vſurā. Secund p̄t; primo ca
su si q̄s detinet inuile p violē
tiā bō mea. a mutuo sibi pecu
niā: recipiēs eadē bona in vi
gn. si q̄ fructus remunt de il
lare impignorata: ego iure re
cipio. non racōe mutui. sed q̄
pertinebat ad me etiā sine om̄i
mutuacōe. Secūdus casus si
an tpa tibi mutuauī. t̄ hodie
debēs soluere. a q̄ non soluis
ego ex legitima causa co gor
tūtū pecunie s̄b vſuā recipere tūc
illud q̄d p vſura teneor solue
retu debes dare. t̄ ego iure re
cipio non. p mutuacōne q̄ iā
finem habet nec tu tenes rē il
lā ex mutuacōe h̄ detines vio
lēter. xl me iūto. Et q̄ rex ista
inuria tua habeo dānū: tu te
neris mihi illud refūdere. Ter
tius casus est si ego fiduciissi. p
39

Septimū

Preceptū

te ei quā tibi mutuauit. et tu te
pe soluōis nō solutis. nec libe-
ras me a fideiūssioe. mutuās qz
recipit pecumā sibi debitā sub
vſuā ut p̄us. q̄ p̄t p̄missione
meā obtinetiure a me illō qd
dedit pro vſura tu teneis mibi
illō reddē. nec ego recipio vſu-
ra a te. nec tu das illō residuum
racōne mutui. h̄ p̄t damnum
qd ego ex negligētia tua i cur.
h̄ ri. **T**ortus casus p̄itetur extē
de vſuris salubrit̄. Si socer q̄
differt dare genero dote. obli-
get sibi in re cuius vſus non ē
ei? cōſūpcō pign? p̄ dote quā
mox dare deberet: tunc gener
nō tenetur fructus quos de bo-
mis impignoratis p̄cipit cōpu-
tare in sorte. hoc intellige cum
maritus sustinet oneā mīmo-
niā alias non. Et dicitur nōnt
in re cui? vſus rē. Quia h̄m ml'
tos non potest de decem flore
nis vnum recipere. qz coñ natu-
ram pecumie est q̄ gener; scđ;
p̄hm. Sed tamē hoc non p̄t
esse p̄t hoc q̄ gener expectat.
et dat iudicias socero numerā-
di vel soluendi dote quā. hoc
ēt pro mutuo recipere. S; hoc
videtur ēē licitū. quia ius p̄ſu-
mit q̄ quādo quis dat alteſi-
liā ſuam. non velit eos deficere
vel perire. ymo ſbleuare i one-
ribus matrimonij. vnde preſu-
mitur ex caitate facere q̄cquid

Capitulū

Sextum

facit vſl qz papa qui hab; pui-
dere ſaluti hoim ordiauit hoc
in penā differēcium dote vel in
fauore matrimonij. Et qz hoc
mūdus acceptauit: quilib; ta-
le pign? obligās videtur renū-
tiare quodāmō iuri ſuo. Qui-
t9 caſus h̄ dubi? ap̄d quoſdā
eſt. et tāgit Ext̄ li. iij. de feod.
ca. iñſinuacōne. Quando vſaſ
l̄bō ſeodalia iñpignorat do-
mino ſeodi. quia tūc ſcd; legi-
ſtas a canoſtas dñs nō tene-
tur oputare in ſortē percepta
de bonis predictis. etiam ſi p̄ci-
piat aliqd vltra labores a mi-
pēſas. maxie qñ interi non exi-
git ſeruūtū. T̄n in hoc caſu ſe-
curior ē opio Innoceſij dicetis.
q̄ ibi oport; fruct? cōputari in
ſorte. **P**t; ex p̄dictis q̄ mul-
tis modis vſurie p̄ccat q̄s cō-
tra ſeptimū p̄ceptū. Dico q̄ alii
cui pecumā mutuat. et p̄ solo
tali mutuo exigit lucrū tpalei
pecumā. aut in alia re cui? va-
lor p̄t pecumā mēfurari. Dico
nōnt p̄ solo mutuo q̄ ſm tho.
q̄ mutū dat. p̄t absq; pccō i
paſtū reducere cū eo q̄ mutū
accipit recōpensacōne; dāmni
ut patuit in ſecundo nōbili. et
in quarto p̄ caſus. dico etia; q̄
exigit lucrū. qz ſcd; m eundem
tho. Si mutuās accipit aliqd
ab eo cui mutuat. nō quaſi exi-
gēs nec q̄ ſi p̄ aliq̄ obligacōt

Septimum Preceptum

tacita vel exp̄ssata sicut gratu-
 itum donū: non peccat ut sup̄
 patuit. Secūdo ōtra hoc man-
 datum peccat p̄ v̄fūā qui p̄ q̄
 cū q̄ re que v̄su cōsumitur mu-
 tuata accipit ex pacto v̄tra
 sorte pecunia. à alia rem cuius
 valor p̄t pecunia mēsurari qr̄
 cū talem rē mutuat alteri: tūc
 ampli? non est sua. histius q̄
 eā mutuo accipit. Si ergo ex-
 agit p̄ ea lucrū: tunc exigit lu-
 cr̄ p̄ rē sua. Et q̄ pat; q̄
 v̄furā omittit q̄ pro mutuo ex-
 agit mun⁹ ab obsequio. vel a
 lingua. qr̄ vt q̄ valor pecunia
 mēsurari p̄t. ut p̄t; in laborati-
 b; ad uocatis a similib; Tercō
 peccat ōt̄ hoc p̄ceptum p̄ v̄su
 ram q̄ mutuat. xvij. libras p̄
 vna vel centū etiā p̄ vna cum
 pacto de illa soluedaymo so-
 la spes de lucro ratione mutui.
 sed m̄ illis luce. vi. mutuū date
 n̄l id sp̄tes. Ex hoc p̄t; q̄ tal
 spans lucrū. p̄ mutuo sit v̄fūā,
 ri? mentalis wrū est quando
 spes lucri est cā mutuādi. Ita
 q̄ alias non es̄s mutuaturus
 nisi de lucro recipiēdo spar; à
 aliquo alio emolimēto ut de
 ap̄ma vel simili lucro. Si q̄s
 vero principaliter moueret
 ex caritate ad mutuū. t̄ cū hoc
 spar; de retribuōne alicuius
 lucrū illud n̄ es̄s v̄fūā nec vi-
 tiōfū ut dicit Alb. sup̄ illo suē

Capitulum Sextum

vi. mutuū date n̄l id sp̄tes
 Obligatur enī ex beneficō qui
 mutuū recepit. s̄m illud luce.
 ibidē pro ut vultis ut faciat
 vob̄ h̄ies t̄ ws facite illi simi-
 liter. Et dixi nōnter. Si quis
 mutuar; xvij. libras p̄ vna.
 Quia si nō mutuar; realiter; h̄
 emer; vnam librā p̄. xvij. sup̄
 aliq̄ re immobili ānū census
 a. xvij. libre essent iustū pre-
 ciū pro vna p̄petui cēsus. vel
 ad remēdū: tunc cōt̄ct⁹ nō
 es̄s v̄furari. Q̄r̄to v̄furā cō k
 mittit q̄ mutuat alteri s̄b tali
 pacto ut etiā sibi poste a remu-
 tuet qr̄ vult alii obligare ad
 pecunia estimabile. lic; c̄ lici-
 fit a dignū. q̄ mutuāti vñū.
 mutuetur aliud. nō tñ est lici-
 tum alii. ppter mutuū obliga-
 ri ad r̄mutuānd. Quāto v̄fu-
 rā cōmittit qui habet molēdi-
 nū mutuat pistorib; aut alijs
 illo pacto q̄ molāt solū i suo
 molēdīmo. Accipit enī vlt̄ soz-
 tē in tali mutuo sc; istā como-
 ditatē q̄ est pecunia estimabilis.
 q̄ auferit eis libertatē alibi mo-
 lēdia tenetur eis ad satisfacti-
 onē. Sexto cōmitunt v̄furaz
 q̄ mutuauēt res suas ad certū
 terminū q̄ veniente nolūt da-
 re prologacōe; nisi data pecu-
 nia ppter mutuū vel alio equale-
 ti. Sūt enī v̄furarij. etiā si ex-
 presse nihil petat. Sept̄o m

Septimū

Preceptū

vsurā omittūt q̄ re cari⁹ vēdūt
q̄ sit iustū ptiū ipſi⁹ ppter hoc ut
emperori de pecunia soluenda
expcetent vſq; ad certū termi-
num. vel qui rem vili⁹ emit q̄
sit ei⁹ iustū ptiū ppter hoc quia
pecunia soluit prius ante q̄ fi-
bi res possi tradi. Aut etiā qui
tpe collectois bladi. viii. ⁊ con-
similiū cū minus soluere solēt
vndit talia pro ptiō qđ vali-
tura sūt circa pasca. Aut alio tē-
pe in quo pl⁹ soluere oſueuert.
⁊ sic de singulis modis pallia-
te vſure coñ. viij. pceptū fit ⁊ te-
netur in oib; talib; q̄s ad resti-
tuō em dām pxiō sic fibi inu-
ste illati. Octauo q̄ mutuāt
ad vſurā noie alieno. ⁊ hoc ma-
xime est vix de tuto re pro euā-
tore ⁊ similib; q̄ in hoc non p̄-
stant nudum ministerū. ⁊ etiā
autoritatē. ⁊ sic vſuras accep-
tas nomine alieno tētūr hmōi
restituere. si iste cui⁹ nomine
acepit nō est in soluendo aut
finon vult restituere. Id intel-
ligo p̄ omnia de vitricis ecclie.
⁊ de hijs quib; omendata sūt
hospitallia aut alia loca religio-
sa ⁊ pia nec excusat eos q̄ hu-
mīnī lucra cōuertātur in pi-
os vſus. q̄ e regula iuris non
sūt facienda mala ut euemāt
bō. Et q̄ scđ; se vſura ē mal a:
nūq̄ pot fieri bene sic alia simi-
lia ut dicit Aug⁹. libro contra

Capitulū

Sextum

mendacū. Mono peccant o-
oēs isti ciues cōtra hoc precep-
tum quoꝝ autoritate cōfilio.
vel cōsensu alicuius cōmunita-
tis mutuant ad vſurā. Et oēs q̄
autoritatē prestant. aut p̄cep-
tum ad hoc dant. aut cōfiliū
fine quo ciues hmōi vſurā nō
cōmisſent. tenentur ad resti-
tuōem in solidū. Ceteri vero
ut cōsentientes ppter emolimen-
tū quod eis ex hoc accrescit: te-
netur ad restituōe; ei⁹ pti⁹ q̄
ad eos puenit. aut q̄tum rele-
uati sūt in expensis quas alias
fecissent de suo. à quaseos sol-
uere oportuiss. Notat aut do-
ming⁹ Alb. sup illo lue. vi. Qua-
tuō date nihil inde sperātes. Cō-
tra mutuū inqt multis modis
peccatur. Primo in dīgentiō
dādo. vñ ecclastici. xxix. Feneā-
re primo tuo in tepe necessita-
tis illius. Secūdo datū nimis
impotune repetēdo. qñ hō nō
pot soluē coñ qđ vſa. lvij. oēs
debitoēs v̄ros r̄petitis. v̄biglō.
Qui r̄petit nō habētē dō facit
violētā. Tercō pignoā nccia.
ul̄ detinēdo. ul̄ deſtruēdo. de q̄b⁹
Job. xxiiij. Abſtulisti pigno-
re bōe vidue. Et ero. xxij. pxi-
mo tuo pignoā westimētū ei⁹
an̄ solis occasū reddes. R̄to cū
vſura exigēdo. ut h̄. Et ezech. v-
ij. Ad vſurā nō omodaueit qđ
vīc; ad vix iustū nccio p̄tinet

Septimum Preceptum

Ero. xxij. Si pecuniam dedeis mutuo. nō vigeat eū nec vñus opprimes. Quinto p dilacione termini solutōis munera accipiendo. de quo ps. Qui pecunia p suā nō dedit ad vñsurā. **T**onitum ad secundū pncipale queitur ut ea licite possint recipi et retinei que acquruntur p ludos alees. scacoꝝ vel alios. et ex pactū mutuis hominē de cursib; equorum galloꝝ. et aliorū anima lium morib; bellis. vel duellū etiā xvīm. vel de duracione pluviae vel fiscitatis. vel q̄cumq; alio incerto futuro. uno vnaꝝ pte otradictōis. alio alia elegit. **E**t ponat casus. erēpligia. Sint petr⁹ et paulus abo sui iuris. signo. verbo vel facto tale pactū fatiāt mutuo. q̄ petr⁹ debeat dare florenū i casu quo crastina die non cecidit pluvia. vel si i tessere wnerint tres oculi. **E**t ecōtra paul⁹ petr⁹ i casu q̄ cecidit pluvia vel q̄tuor oculi wnerit in tessere. ponatur etiā vñter⁹ q̄ veniat illud qd̄ petr⁹ elegit. **T**uc queitur utru isti peccet sic pacifice do. hoc ē. q̄ vn⁹ eoꝝ obligatus sic alteri. ponendo rem suā i tale dubiū et fortunā. et q̄ recipit reobligacō nem ab alio. et utrū impleta ḡdicōne quā petrus elegit. paulus posse licite itinere rē suā. vel an teneatur

Capitulum Sextum

eam dare petro. q̄ an petr⁹ pos sit eam licito iure recipe et retinere tāq̄ suam. In his enim osti stit tota vñs luci. **P**ro quoꝝ i tellectu nōndū q̄ non oportet dubitare an liciti sit lucidē vñ io cosa exercere p recreacione. et quasi p qdā quiete virtutis aialis. cu tā theologi q̄ p̄hi. et hoc ponat virtutē eutropie vel iocūditatis. **S**ed q̄ta hā q̄ pro alleū acone mētis in uenta sunt sūt p acq̄sitione. pecunie et pecunia estimabilū. **I**oc circa dubiū motū ē. sūt ergo ad dubiū septē sūt tenēda. **P**rimū est. q̄ homo habēs dñūm rei pōt licite se obligare ad dādū eam sub tali ḡdiciōne fortuita nisi forte q̄s haberet dñūm quo ad hoc restituēt. vel nisi ḡdico vel obligatō vel ambo simul aliqd mali i plicaret. p̄t q̄ talis pōt sim pliciter et libere dare sic et quo modo vult et statim. ergo pōt etiā dare impleta ḡdico et que nihil mali includit. **R**ed autem pōt quis licite facere: ad hoc faciendō pōt se pacto vel p̄misso restrigere. **S**ed hic adūtendum ē q̄ talis obligatō pōt etiā male fieri. ut pote quādo q̄s sim recta; racōem deberet; p se aut suis seruare. **S**ic q̄n obli gar; seibi vbi sciret venire in malū. **S**ecundū est. q̄ homineꝝ

Septimū**Preceptum**

obligare se sic ut p̄dictū est in
primo p̄cise a principalit̄ pro
simili reobligacōe iniquū et in
iustū est. Similiter a talem exi
gere obligacōe; p̄ obligacōe
ne sua. pbatur. q̄ ibi in cōtra
et nō suatur equalitas. eo q̄
obligacōe pauli ē petro lucro
sa h̄ obligacōe petri paulo n̄l.
Et hoc est qđ petr⁹ desiderat et
intendit. paul⁹ vero cōtrarium.
lic; nō cōsequatur intentū. er
go nullus eoz intendit e q̄ta
tem q̄ tamē necessario in omni
cōtractu nō ētūto requiritur
Ite pbatur ex alio. q̄libz ludēs
talibz h̄ inordiatū desiderium
ad t̄palia. et nō s̄biectū deo sic
debz. q̄ ludēs de quo agitur de
siderat venire illis quod ip̄e ele
git. int̄m q̄ si oīno non veneat
tristatur. maledicit aliquādo.
a blasphemat. q̄ sūt māfesta
signa magni desiderij a nimis
inordiati manifestū aut̄ est q̄
casus oculorū in tessere. vel plu
via. vel similia sūt actus natuā
les a deo respectu cuius nulla ē
fortuna directe. lic; voluntas
mala ut sic non sit a deo. **E**cce
quo lusor̄ dolet de illo qđ deus
facit. In hoc aut̄ magis p̄iculō
se stant q̄ talia eligūt. q̄ si vē
renteēnt omūtati dānosa. ue
q̄ nō vēnat pluritia. vel q̄ m̄r
vel gelu diu dur; et q̄ prebet si
bīpk occasionē desiderandi id

Capitulum**Sextū**

quod deo non placet. vel omūt
ati nocet. **I**te p̄t; aliter. Nā q̄
duo qui simul ludūt volūt h̄re
deum ad impossibilia. Qualibz
enim vult q̄ ip̄e finaliter lucre
tur. hoc aut̄ in eodē ludo impos
sibile est fieri. Ideo q̄ lusor̄ po
sunt se ad hoc qđ impossibile ē
deū vtriq̄z placere. a sic agere
q̄ vtereq̄ stet de eo bene st̄etq̄
Ad cuius cōtrariū deberent oī
nō conāti quia aliter non p̄nt
esse deo placētes a grati. **D**icē
te Aug⁹. nemo placet deo nisi
placeat sibi deus. **E**cce q̄ntum
malū vult vñus lusorū alteri.
dū quilibet vult q̄ de? altei nō
oplaceat. q̄uis oīndat se q̄nqz
tales q̄h sūt socij a amici. **I**te ex
alio tales ludētes abutūtūr do
nis dei de⁹ em̄ dedit nob̄ tēpa
lia. nō ad aliud. sūtenda nisi
ad laudem suā. utilitatē n̄ram
aut p̄xi. nūc autē ludens aut̄
se ut cōmunit per ludūm a lau
de dei. et ei⁹. mēoria et necessāio.
vel habz dānū. vel dāmificat p̄
ximū. et hoc ultimum p̄incipa
liter intendit. ergo sic ludere
est abuti donis dei. **T**ertiū ē q̄
le p̄cēm fit lud⁹ p̄dictus. **H**e. q̄
ludere p̄ncipalit̄ intencōe luci.
ut talis et acq̄sita retinere. sola
vel p̄ncipalit̄ hac occasione
est ex genere peccatum mōre.
quia est otra caitatem p̄xim
ymo et dei. ut p̄t; ex precedēti

Septimum Preceptum

dicto potest tam aliquis sic ludendo peccare et malit. Sicut si ludere puer ex toto desiderio luxandi per globulo. vel lapillo. Aut alia tam quare per primo non noceret. Rerum est. quod paulus in casu principali non potest iuste retinere re de quod pactum fecit. probatur. paulus predidit ius suum quod habuit ad illam rem. et non acquisivit aliquid novi iuris ad ea. igitur non debetur sibi. et postea non potest retinere eam sibi. Primum vice quod predidit ius suum patrem. quod paulus potuit iuri suo renunciare et renunciavit. ergo predidit. Aliud per priam partem ex casu. per secundam partem probatur. paulus ex quo consensit in ludum: consensit ex propriae vel tacite quod si sic euenerit sicut petrus elegit. quod res non est sua ergo renuntiavit rei illi si sic euemiret. Sed sic videtur. Secundum vice quod non acquisivit nouum ius patrem. quod per dendo illud nihil iuris acquisivit. et non aliud invenit iuxta casum. quod per illum omnia alia excluduntur. Quoniam est quod petrus non iuste occasione lucidi recipit rem istam ad sibi retinendam. probatur: petrus nullum ius habet ad rem in hoc casu. et non datur sibi. Et tunc ut casus mutat. ergo Primum vice quod nullum ius habet ad rem patrem. quod nemo ex iusto fundamento suo potest in

Capitulum Sextum

aliquare ius acquirere. eo quod sic nemo colligit de spinis vinas. nec de tribulacione. Matth. viij. sic nec ex iniusto potest vere ius. nihil enim dat quod non habet. Sed petrus ad acqurendum rem pauli habet iniustum fundamentum eo quod facit iniustam obligacionem. et damnificat proximum et abutitur donis dei ut in secunda probacione patuit. **Sextum est.** quod res per casu lucrata ad cuiuscumque manum dueiat occasione lucidi scientis quod res talis sit: est ad prios usus ouertenda. vel auctoritate superioris qui sibi tale dispense sacra em reservauit. vel si nullus superior sibi talia reservassit: Ipse per se de facere vel disponere quod per alium fiat. patet quod omnia temporalia sunt ordinata a deo et ordinata ab hominibus vel immediate ad laudem dei vel ad utilitatem hominum. In qua tam etiam laus dei intendenda est. Si ergo ordinatur ista res immediate ad laudem dei: manifestum est quod in prios usus ouertitur cum pie tas sit cultus dei secundum Augustinum. Si autem ad utilitatem hominum rationabiliter ordinatur. cum nulli debeat de iure planum est quod cui datur. datur ex misericordia et pieta et sic iterum in prios usus conuertitur. Sed quereretur aliquis ex quo res ista de in prios usus couerti: utrum hoc spectet

Septimū

Preceptum

ad petrū vel paulū vel aliquę
aliū. sūndē. q̄ vterq; eo r̄ deb;
ad hoc conāi. quia quilibet eo
rū est causa q̄ res sic cōuerten
da est. a ppter ea etiā vtq; eorū
debet facere diligentia a impe
dire ne alit̄ conuertatur. vñ si
paul⁹ timet q̄ petrus nō sic cō
uertat: debet q̄tum de iure pōt
puidere q̄ non veniat ad ma
nū eius. notificando vic; sup̄
ori ad quē p̄tinet dispoſicō vel
ponendo ad manus cōmunes.
vel procurando ar; est a cōnem.
vel aliquo alio modo iusto aut
benigno. Similit̄ debet facere
petrus ne res veniat in manus
pauli. si cōformit̄ timet de ipso
Si vero nullus talis iuridic⁹
mod⁹ locum haberet: quia ta
men paul⁹ pactum fecit se da
turū petro si pluer; hodie tūc
ex quo pluit: videtur securius
q̄ det vel dīmittat petro posses
sionem rei. q̄ q̄ sibi refuet. pa
cta enim seruāda sunt q̄tum
possunt sine pecō maxime quā
do dubiū est quomō petr⁹ rē
cōuertat quia tūc presumēdū
est de bono vel quādo non pōt
iuridico vel benigno modo in
debitam coniunctionem rei quā
p̄dicit impedire. nō enī vide
tur q̄ paul⁹ ad impedienda;
illam conuersiōe; rei imdebitā
etiā si wisimil̄ timeat de ea de
beat se p̄iculo exponē vel pug

Capitulum

Sextū

re Aut se ponere ad scād alium
vulgare. ut notetur de non ob
suacōe pacti. mēdaco. vel falsi
tate. nisi si a q̄tum aliq; istoꝝ
de iure debitū est vel sc̄dm iusti
tiā expedit. **S**eptimū est. q̄
occasione ludi nihil oīno pōt
de aliena re recipi vel tenei de
iure. nisi q̄tum p̄sumit de vo
lūtaria p̄dētis dācōne etiā si
nō perderet. **S**ic enim fit int̄
amicos q̄ aliquando sine ludo
pl̄dant q̄ p̄ ludū amittat. **E**t
ido qui ludūt in solacō pro es
ibilib⁹. vel potabilib⁹. vel alijs
rebz: tñto securius sumūt acq̄
sita q̄tō verius p̄sumit p̄det̄
volūtaios ad dādū ex amicitia
etiā sine ludo. igitur se nō lucr
h solaciū de victoria int̄endere
Dētñto vero insecuriores de qñ
to illos muite dare intelligūt.
vel se lucrū ut lucrū int̄endisse.
Sed quereres p̄nt ne i ali
quo casu perdētes in ludo de iu
re perdita repetere. sūn. q̄ sic
nā quando furiosi minorēnes
maxie pupilli. mente capti. fur
di. ceci. muti. a morbo p̄petuo
laborates sui. religiosi. filii fami
lias. q̄ nihil habet nisi a patre.
vxores que non habent p̄afr
nalia. perdūt aliquid ludo al
la iure possunt repetit̄ debent
restitui. vel illis. vel eorum tu
torib⁹. curatoib⁹. dominis. mo
nasterijs. patrib⁹. aut maitis

Septimū

Preceptū

Idem debet fieri si amministrator
rerum ecclesiarum debet; ecce
aliquid ludo peditissim. similit
repetere posse a reddi deberet
si aliquis in iure ludendo ad lu
dum coactus aliquid peditissim.
Conformiter crederem repeti pos
se a reddi deberere. si quis solu
consenserit in simplicem et planum
ludum. et alio p. falsitatem quam
iste non agnosceret lucaretur.
ludens ei taliter non iuste pdit
re suam. nisi p. osensu in illis. me
diante quo pdit ut patuit. Il
le autem de quo hic dicatur non
oselit in fallacia per quam lucras
obtinet quod intedicit. Quattuor
ad tertium principale nonendum
quod ad detestacionem ludorum. tria fa
ciunt primo multitudine peccato
rum quod in ludo accidere possit. pri
mum cupiditas quod est apud me. i.
thi. vi. est radix omni malorum. nec
est ibi quecumque cupiditas. sed ra
pina. vultus ei primus spoliare re
bus suis. Secundum est pdicio.
vultus ei spoliare illum cum quod come
dit et bibit. Tertium est immixtio. vel
let enim eum spoliare si possum etiam
camisia. Quartum est quod usurari
excedit in malo. quod infra mens
de. x. flor. vnu lucetur. sed iste sta
ti lucetur eadem die. Quintum est
afflictio patris dei. quem iurando
et imprecando de honestat. Sextu
m est maledicentia ecclesie. quod quodam
modo ostendit. de his duobus;

Capitulum

Sextum

puer. xii. Qui affligit patrem.
et fugit matrem. ignominiosus
est et infelix. Septimum est sca
dalum primi. corrumpitur enim
multi qui ad ludum videndos oue
niunt. Octauum est obmissione mil
torum bonorum quod deberet quis fa
cere tempore quo ludit. Non
est peccatum purum. Decimum fraud
quam committit in alterum. Unde
timus ira et omnia peccata. Du
odecimum est fractio solennitatis.
in quibus plus conuenit. Deci
mum tertium interduum homicidium eti
am p. modico verbo. Decimum
quatuor est idolatria. quod super illo
probabiliter. quoniam deus venit est de.
icit gloriam. hoc ab homine colitur.
quod pre ceteris ab eo diligitur.
Secundo factum ad detestacionem
ludi quod in eo quasi omnia p. cepta
de calogri transgrediuntur. Prior
illis non habebit deos alienos ut
iam tactum est. Secundum nomine
dei in yanu faciliter assumit. Ter
tium sabbatum sepe violat. Qua
rum et alia faciliter patet. pre
ter non mechaberis. quod ad ini
micos p. ualiter transgreditur. quod ad
honestos alicuius alii a deo con*tra* dū
fornicacionem omittit. amorem
anime cum creatura re combinando i
ordinate. p. mo sepe tales socii
sunt fornicatores ad hanc. Ter
tio facit ad detestacionem ludorum
triplex. ibi omissa stultitia. Quia
p. mo vilissime fuituti se lusor

Septimū**Preceptum**

subicit taxillis vic; ossibus for
te cāmis. Secūdo largitur ad p
ceptū taxillorū qd non dar; ad
dei pceptū. Tercō qz osentit q
ylissim sibi nobilissim recipi
ant vic; tempus. Quāto omnī
bus noc; quia facit quod sibi
est dānosū. pxiō scandalosū.
qz deo otimelio sum. Quito qz
velut insanus pprījs māmbus
se ibi quis intermit.

Seqtur capitu. Septimū

Qvia vero detinere alie
nū est cōtra septimum
pceptū. Ideo nūc de re
stitucōne tria sūt pncipalit di
cenda. Primo quō sint restitu
enda bona mateilia rez a cor
porz. Secūdo quō bonū fame
fit restituēdū. Tercō quō bona
a anime sint restituēda. Qntū
ad pnmū nōndum qz restituō
ope vel voluntate est qdā p
ambulū necessariū ad oticōe;
Et qz aliū imuste damnificavit.
aut aliena detin; tādiū est pec
cator mortalis qdū non vult
restituē p posse dicēte bto Au
gg. in Ep̄la ad macedonium.
Quādiū res ppter quā pccm est
non redditur. si reddi potest:
penitēta nō agitur. f̄ singitur
Si aut wracit agitur. non di
mittitur pccm nisi restituatur
ablatum. Ex quo ptz. qz qdū
homo nō restituit p posse sīm
terim saēmētū aliqd sumit no

Capitulum**Septimū**

uo peccato peccat. p indignē
saframētū sumit. Et si manēs
in tali peccato īplet penitēci
a; sibi a saēdote p pcās sic co
fessis īmūctā. nihil per hoc satis
facit deo sīm multo s. Secūdo
nōnd qz detinere alienum īmū
to dñō: est īdo pclm mortale
qztra septimū pceptū. sc; nō
furtum faties. Certū est em qz
auferre alienū est cōtra idem p
ceptum qz eadē racōe retinere
alienū. qz dāmificatur ī vtroqz
dñs rei qz ab ysu sue rei mūt9
speditur. Est etiā cōtra iustitie
virtutē qz reddit ymiciqz qd
sum est. Est etiā cōn frānz
caitatē. que vult altei bonum
retinēs alienū vult altei malū.
vnde eadem racōe qua detinēs
vrox; alterius non est capax
penitencie: sic etiam qui bona
aliena īmūto domino. Tercio
notandum qz de restituōne
sunt multa dubia doctrinalia
que determinat scūs tho. qz sco.
m. viii. di. xv. **P**rimū dubiū ī b
quis teneatur restituē. sc. qz p
mo a pncipaliter ille qui rem
abstulit aut damnū imuste ī
tulit. qz hoc est certum. Et pte
illum sunt multi aliū qui ad re
stituōem obligantur. qui co
prehenduntur ī hijs versibus
Iusso. oīlū. cōfensus. palpo.
recursus. Particpās. mut. nō
obstās nō manifestās. Et tho.

Septimū

Preceptū

exponēdo hōs versus vbi p̄pus
Et. 2.2. q. lxij. dicit q̄ int̄ illa q̄
 in h̄is verbis enumeraūta fūt.
 q̄nq̄ obligāt semp ad restitu-
 cōez. **P**rimū est iūssio. ut cū q̄
 iub; aliquē dēp̄dari. aut alias
 mīuste dāmificare. si ex ei⁹ iū-
 sione fit: tenetur ad restitucō-
 nē tōt? **S**econdū est os̄esus in
 rapinam aut in aliam mīustā
 dāmificacōe; q̄ hoc i eo sū cui⁹
 os̄enu talis rapia aut alia dā-
 mificatio fieri non poterat. **T**er-
 cū est recursus. sc; q̄n quis ē
 receptor latronum. q̄ prestas
 procinū. **N**am qui r̄ceptat la-
 trones q̄ tuetur eos. aut rem
 raptā l̄furata dolose celat. ita
 q̄ p̄ hoc impeditur restitucio
 reiille tenetur in solidū cū h̄is
 q̄ abstulerūt. **Q**uartū p̄cipās.
 ut cūquis p̄cip̄ps ē in crīmie
 furti. p̄de. xl similiū. ut q̄ la-
 trom se sotiauit ad spoliand⁹ q̄
 p̄te accepit. **E**t ille q̄ p̄cip̄at
 in crīmie tētūr in solidū de toto.
 H̄ ille qui p̄cip̄at nō in crīmi-
 ne; s̄olū in re accepta. ille so-
 lu tenetur restituere q̄d de re
 sciēter emit vel accepit. **Q**intū
 nō obstat̄. cū sc; hmōi spolijs
 latrocinij. q̄ ceteris malis. ex
 officio obstat̄ tenetur. ut p̄n-
 ceps terre. q̄ iūsticiā cōsuare
 tenetur si nō obstat̄ cū obsta-
 re possit. q̄ sic p̄ ei⁹ defectū in-
 ualescūt latrōes q̄ ceteri male-

Capitulum

Septimū

scōres ad restituōe; tētūr. **S**i
 milit̄ intelligatur de nō mam̄
 festātē. q̄ cui ouenit ex officio
 manifestare. **A**ut hm̄ scotū. q̄ in
 iūdicō req̄sit⁹ tac; vbi res fi-
 nalit̄ poss̄ restitui ei cui⁹ ē a-
 dicēdo vītātē vbi nō iūmīne-
 ret sibi peiculū status aut p̄so-
 ne. **C**ōsimilit̄ p̄ dictis intelligē-
 dum ē de non rep̄hēdēte. q̄ cui
 hoc cōpetit ex officio ut dicit
 th̄o. 2.2. q. lxij. **E**t s̄bdit q̄ p̄nci-
 pib; terre ex hoc iūminet pi-
 culū. ppter hoc ei p̄tātē publi-
 ca potuntur. ut sc; fint iūsticie
 custodes. In alijs aut̄ enumera-
 tis in verbis; non tenetur hō
 ad restituōez. n̄ in certis casib;
 sc; quādo hō p̄babilit̄ cre-
 dit q̄ suū oſilio fueit efficax. q̄
 q̄ alias sine suo oſilio non fu-
 iss̄ facta ablācō. **S**imilit̄ non
 ois palpo vel adulatoz tenet̄.
 H̄ ille qui adulādo icitat ad au-
 frenendum laudās p̄ illo a di-
 cēs signū eē strenuitatis. **E**t
 marie tūc tenetur ad restituti-
 onē q̄n p̄babilit̄ credit q̄
 sua adulacō fueit cā mīuste ab-
 lacōis. **D**em intelligatur de de-
 trahēte si ppter detractionē ipē
 audiēs. puocatur q̄ dāmificat̄
 mīuste eū cū detracū ē. **E**t di-
 fāctus th̄o. 2.2. q. lxij. q̄ p̄nci-
 paliter restituere tenetur illi
 q̄ sūt p̄ncipales in facto. **P**ri-
 quidē p̄cipiens dāmificacōez

Septimū

Præceptum

fieri a secundario ipse exequēs.
10 sequēter oēs alij obligātūr
p ordīnē. In tñ vñus restituit
illi dñmñ qdāmñ passus est:
tūc est eide tōlīt satisfactū nec
aliq̄s eoz tenetur eide; aliqd
ulterius restituere. s̄ illi qdāmñ
principales ī factō t ad quos
puenit res tenentur satisfacē
illis alīs qdāmñ restituerunt. Qd
si non facerēt tunc ceteri tenē-
tur ut videtur singuli p p̄tib;
c qui ī solidū satisfecit. **D**lo-
tandū h̄ qdāmñ sūt nouē ali-
ena peccata ī vñtib; tacta.
quib; peccātis quis p̄ticeps effi-
cit alieñis delictis in de meito
hic t in accidētali supplicō ī fu-
tura vita. Ita ex oppoſito sunt
nouē aliena merita. quib; pri-
virtutes nras quodāmō face-
possum. h̄ t in futuro accidētalia
p̄mīa h̄bim̄. Prio cū iubemus
t īmp̄am̄ bonū alīs. ut p̄ntes
pueis. dñi suis. m̄grī discipul̄.
platib; dñtis īmpantes bona.
Secūdo. cū osilia dām̄ p̄tis
ut vitent aliq̄ vñtia vel operen-
tur meitoria vel vñtosa opera.
Sic quib; p̄t docere p̄mū
verbo t exēplai vita. qdāmñ tot
meitoria alienis p̄ticipam̄ quot
opa bona alij ex nr̄is bois faci-
unt. **T**ercō cū osentim̄ ī bona
aliorū. ut dñi suos manumitte-
do p̄sacerdotē t religiōe adipi-
scēdis p̄ntes similit. **Q**rto cum

Capitulum

Septimū

ex laude alieñis virtutis ī alio
talī p̄ficit. ut sit ī ingrediētib;
religione; vel virgitate. vel vi-
dūtate laudantib; **Q**uito cū
defendimus ī iuste vñtatos ut
aduocādo. h̄spicō recipiendo
vel. vii. opa misericordie exhibe-
do. **N**ath. x. qdāmñ id ē p̄di-
catorē recipit: me recte p̄phie
h̄bit. **S**exto cū coopamur alio-
rū bonis. ut p̄egrinādo. scribē-
do libros. corrigēdo eosdē. ec-
clesias t bñmōes visitādo. **S**ep-
timō qdāmñ silencio nro alios edi-
ficam̄. a locūtōe aliorū virtu-
tes discrete attollim̄. **O**ctauo
qdāmñ non obstat virtuosah̄o-
ru exercicijs h̄ ecōtra fraterna
correctōe a septē opib; miseri-
cordie spūalibus iuamus ad
bonū. **N**ono quādō manifesta-
mus aliorū miseras ut eis sub-
uemiatur. **S**ut etiā tercō nouē
demerita aliena ī alīs peccātis
qdāmñ sint illa vñtia p̄tali t dāmñca-
tur p̄mū p̄ scādalū m̄stiplex
qdāmñ facilē regies t sic sūt tripli-
tia nouē. **P**rio ī restituendis.
Secūdo ī merēdis. **T**ercō ī de-
merēdis p̄ nouē modos scāda-
lisādi p̄mū. **S**ecūd dubiū d̄
ē qdāmñ sit restituēdū. **R**e. qdāmñ
oē alieñis qdāmñ ī iuste abstulit a iuste
detin; t iusto dñō rei tetur
restituē. **C**ir̄ qdāmñ nōnd qdāmñ
cīt otiḡit quē ī iuste aliena aufer-
re vel detinē. **P**rio cū alīrū er cā

Septimū Preceptum

licita ad aliqd obligatur. et ei non soluit alio iurito. ut cū nō reddit depositū rite reponēt. nō restituit accommodatū. non soluit mutiuū. non redit ptiū mercenario. Aut nō soluit alia debita. ut sūt vētigalia. et he olomia. cēsus. decime. et hīmōi ad q̄ soluēda q̄s īiuste obligatur. Secundo cū q̄s īiuste aliqua ac q̄s hīuit quo cūq̄s modo. siue p vſuraz. siue p furtū. siue p rapinā. siue p defraudacōe; ī mēsura liq̄dorū vel aridorū. siue p pōdā falsa. siue per frau dem vel falsitatē ī rei substanciā. quātitate v̄l q̄litate. ut supradictū fuit. Tercō cum ei ali qđ tale datum ē ī mūnere. et relictū ī hereditate. et ī testamēto. Aut ē sibi vēditū ab eo q̄ ius ī eo non habuit. eo q̄ p̄f̄ sua non fuit. aut p̄tātem eam dādi nō habuit. Omne igit̄ tale opt̄ restituere. alias cōtra p̄ceptum hoc agitur. et quīter peccatur. Et istis additur. q̄ q̄ altei īiuste nocuit. et dāmū ī rebz intulit. tenetur sibi dāmū recōpensare etiā si ī de il habuit. ut si conbusisti domū meā īiuste. teneis mihi ad re cop̄sacōe; toti⁹ dāmī q̄p̄uis nihil de domo apud te remāle rit. Secundo dī q̄ non solum īiuste ablātū ē restituendū. s̄ etiā fruct⁹ ei⁹ si sic res ē se fru-

Capitulū Septimū

et feā ut ager. vīnea. Et hoc di cūt esse vēr de possesso male fidri. et de fructib⁹ q̄ sup̄sūt de ductis ex p̄p̄b que sūt ḡra fructū querēdorū. et ḡregādorū. et cōseruādorū. Si aut ablatum sit res q̄ non est de se fructifera. ut pecunia: tūc auferēs vel īmu ste detinēs tenetur ad restitu cōe; equivalētis. et ad recōpen sacōe; dāmī qđ ille passus est ex carētia pecunie siue. non tñ opt̄ q̄ tñtū restituat. q̄ntū ille lucrai potuiss̄ cum pecunia. s̄ bīm estimacōe; lucri qđ accīdere siueit. p̄sato labore. et fortunīs q̄ ī lucro alias accīdere potuissent. lucrū enī non solū pensatur vel causatur ex pecunia et labore. Nā bīm tho. 2. 2. q. lxij. Qn dācō alicui⁹ illi cīta ē et cōn legem. ut cū q̄s symoniace dedit. tunc nō pōt re petere. s̄ meretur illud datum amittere. nec deb̄ sibi restitu cō fieri. Et aliis q̄ symoniace accepit non pōt retinere. s̄ deb̄ p̄ios vſus v̄tere. Tercē cū est dubiū. cui sit restituendū. s̄ndēt doctores q̄ illi q̄ vēr dīs rei ē. Aut īiuste dāmī catus. si ē viu⁹ et noscitur. Sz si nō est p̄ns: debet expectari adūetus ei⁹. et tūc sibi restitu si saltē speratur aliquī reuerſus. Si aut nō spratur redit⁹ ei⁹. tūc si res ē magmī valoris.

Septimū

Preceptū

d; sibi trāsmitti si pōt omo de si
eri. nec obstat dicit scūs tho. si
remittēs dānū remittēdo pati-
atur. q̄i pse sibj̄pī huī? dām
cā fuit. p hoc q̄ altei suum iñiu-
ste abstulit vel detinuit. Si aut
trāmittere nō possit. à si forte
res nō sit magni valois. ita q̄
nō possit sibi r̄mitti sine maio-
ri iñcomodo q̄ res eſſib̄ vti-
lis si ea h̄ret: tūc pōt eā d aē ali-
quib̄ cognatis ei? p̄iquori-
b? q̄ p̄sumitur lege natuē q̄
ille velit magis restituēe; hei
p̄inq̄s suis q̄ alienis. Et si nō
h̄ret cognatos. aut non nosce-
rētur. poss̄ recommittere vni i
cenobio cū tali p̄testacōne. q̄
reddere teneatur. si vñq̄ req̄fi-
erit vel cōparueit. aut etiā resti-
tuat heredib? suis si vñq̄ tales
oparuerit. Si aut dñs rei resti-
tuēde vel ipē dāmificatus oino
inētus fit q̄ ignotus. nec pote-
rit sciri. a similit̄ heredes ei? ig-
norātur oino. nec sciri p̄nt ad
hibita sufficiēt̄ diligētia. tunc
paupes sunt heredes illaz rez
restituēdaꝝ. nō ei ille iñustus
ablatoꝝ v̄l detētoꝝ alieārū rez
p hoc deobligat̄ a restituēdo.
nec pōt sibj̄pī retinēb̄ tenet̄
dare p aia illius cui restitucō
debebatur. Si vero dñs rei re-
stituēde ē mortu? detur heredi-
b? suis. a si nō scūt̄ heredes.
nec facta diligēt̄ iñquisicōne

Capitulū

Septimū

sciri possunt. detur paupib? p
salute aimē sue scđm mod̄ pre-
missum. Cui em̄ non pōt t̄pali-
ter reddi. reddatur spiritua-
lit̄. Hierddicio aut̄ spiritualis
fit cū datur paupibus p ipso
q̄ p ipsius aia. **¶** Quartū dubi-
um ē p cui? manus debet talia
distribui pauperibus a reddi.
¶ q̄ per man? ofessoris vel ali-
cuius alteri? de cuius fidelitate
ofidat. **S;** di. sco. q̄ nō iñuene-
rit. q̄s necessāio dēfīnit̄ fit
mediator i distribuēdo paupi-
b? illa. Et addit̄ vñd̄ m̄ q̄ tal
p seip̄ possit paupib? reddere
q̄ distribuē cōfilio tñ alicuius
boni viri. Quia poss̄ cōtingere
q̄ dar; tali mediatōi de cuius
fidelitate cōfider; . q̄ talis tñ
sibj̄pī applicar; . vel alijs vſib;
q̄ deber; . vñ vbi lex diuina v̄l
ecclesiastica non ligat psonā.
sequēda est rō naturalis. Illa
autē magis dictat q̄ psonā q̄
tenetur magis restituat p seip-
sa q̄ p alia. nō tam excludēdo
osiliū boni viri. q̄ magis inclu-
dēdo. **¶** Quintū dubiū. In fit re/
stituēdū. **¶** q̄ quilib; tenetur
statim restituere alienum. nisi
dilacōe; vñlūtaia; heat ab eo q̄
ē dñs rei. q̄ ut dictū est p̄us.
Sic ē cōn iñstitiā q̄ dilacōe; pri-
mi q̄ otr̄ p̄ceptū dei auferre ali-
enū. Ita ē cōtr̄ iñstitiā. cōn dile-
ctōe; p̄x̄i cōn dñmū p̄ceptum

Septimū Preceptum

tenere alienū iniuste. ideo' est magnū peccatum. **S;** osta' q' p' nullū tēpus licet peccatū cōtinuare. h' quilibet tenetur pec- catū statim de serere tam q' ad actū voluntatis eliciti. q' quo ad actū exten' impatum. **Jur** ta illō **Eccā.** xxi. quasi a fatie co- lubri fuge peccatū. **Igitur** q'li- bet tenetur statū restituere ab- lata. à quecūq' aliena in qb' non habi' ius nisi ipē obtiner' wlūtariā dilacōem a dñō ret. q' non lic' detinere alienū. id ē eo nolēte. **Ab** isto tñ excipit **Scotus** aliquos casus i qb' s'ni eum licitum est differre re- stituōe; exterio're. dūmodo assit interio're restituōe id est fir- ma wlūtas restituēdi q' cito occurrit circūstantie oportu- ne. **Et** illi casus oprehēdūtur s'bi hac maxima' licitum ē deti- nere re alienā. q' ille se; dñs rei racōnabiliter deber' velle ea detineri. **S;** in aliquib' casi- b' racōnabiliter deber' velle q's re suā detinei de facto. q' tñ ha- beret firmā wlūtate restituē- di positis ibi ad hoc circūstan- cīs oportumis. **Primū** illor' ca- suū s'bi. **Scotum** est. **Quādo** re- stituōe ad statim es' notabi- liter dānosa omunitati: tunc nō tenetur ille statū restituere. q' i tali casu alter' deber' velle restituōe; nō statū sibi fieri. q'

Capitulū Septimū

magis d; velle bonū omunita- tis. **Et** id o d; racōnabiliter vel le aliq'le; dilacōe; illi' restituōe is boni' vtilis. **Secūdū** casus q' restituōe es' dānosa ei cui deb' fieri ut reddere gladiū fu- rioso. q' mediāte se vel aliū in- terficiat ut dicit scūs tlv. 2. 2. q' lxxij. q' si res restituēda appar' p' nūc gr̄iuter noxia illi cui re- stituenda forz. vel etiā alteri- tūc nō deb' restituī ei. q' resti- tuōe ordinatur ad vtilitatē il- li' cui restituitur. **Oia** ei q' pos- fidētūr s'bi racōe vtilis otinen- tur. nec tñ q's deb' sibi ea; ap- priare i tali casu. h' d; refuāe ut o gruo tpe restituat. vel ali- cui tradere tutius cōseruāda. **Tertiū** casus ē. q' nō immediata restituōe es' diffamatoria re- stituēti. **Sicut** fur occultus nō tenetur statim de facto restitu- ere. h' p' captare tēpus i quo sine sui diffamacōe restituat. deb' tñ habere wlūtate resti- tuēdi q' cito oportune possit. q' deb' ad hoc diligētiā ac hibe- re. **Addit** etiā scotus q' quādo ablacō fuit occulta: tūc nō te- netur ablato se p' dēre. nec te- netur p' scipsum restituere. h' p' hoc facere p' aliam p'sonā disretas; a fidele; a expedit p' ofessorē cui prius ē peccatum in cōfessione detectū. supposi- to q' sibi credatur de fidelit-

Septimū Preceptum

restituēdo id qđ sue fidei cōmīs
fū est. Et etiā qđ caute restituat
fine manifestacōe eius qui pri
us abstulit. 7 nō restituit. Et i
tali casu pōt restituō differri
quousq; volūtas 7 optumitas
talī psone medie possit habei

b **O**r̄tus casus. quādō accele
racō restituō mis eēt multū dā
nosarestituere debēti. 7 breuis
dilatio restituōmis non esset
dānosa. vel nō multū dānosa
ei cui fieri debet. tunc iterz non
tenetur statī restituere de scō.
H sufficit qđ statī ex affectu re
stituat. cū cessabūt impedimē
ta hincīde. **R**intus casus qñ qđ
est oīno īpotēs ad restituen
dū. **T**alis emī ptūc nō tenetur.
sed cū peruenēt ad pīgūorē
fortunā. **A**ctio enim nō extin
guitur pī mōpiā h̄ sōpitur. Et
talī deb; halere forte volūta
tem restituēdi si aliquādō po
tēs erit ad hoc. **E**t sāct? Tho. 2.
2. q. lxij. dicit. qđ i hoc casu deb;
homo remissionē petere ab eo
cui restituendū est. vel saltē w
lūtarīa dilacōe; 7 hoc petat à
per se. aut pī alīum. **E**t videtur
qđ pari racōne sit faciendum i
casu pīcētī. **H**ec sunt dicta de
restitutōe facta. 7 de bonis for
tune. **S**z queritur quō resti
tūcio sit faciēda de bonis cor
pis que quis aufert. **R**. **S**co.
ybī prius. qđ si occidit aliquē

Capitulū Septimū

imūste; si sibi pro illo a iudice
scđm legem istius loci infligi
tur mōs. ut sic vitā reddat p
vita. debet illā patientē sustine
re a sic soluē penā illā. **S**i aut
sibi a nullo infligitur iudice tūc
expedit sibi ut vitā suā expōat
in causa iusta. ut oīra īfideles
a īmīcos ecclēsie p restituō
ne fatiēda illi cui vitā abstulit.
Rō si non velit tātam restituti
one; facere non pōt tamē a re
stituōe oīno īmūmis eē. **S**i
cūt quidā dicit scō. absoluunt
hōicidas. nec eis restituōe; ne
cessatio īcūbentē īmūgentes. qđ
si facilius possit trāsire hōicida
qđ canicida. v̄l hōicida. qđ si oc
cidish quis bouē pī sui. vel ca
nē. nō absoluētur sine restitu
ōne. tenetur ergo ille ad resti
tuōem faciēdā īequivalentē
vite quā abstulit. a hoc eo mō
quo pōt īequivalentia ī talibus
esse. Nec hoc solū tenetur. h̄ ut
addit. **S**co. si ītētūs sustenta
bat aliquos. ut patrē matrē. v̄l
pīmīquos. tētūr īterfectōe oī
b; illis ad tātam restituōe; quā
tam eis abstulit p īterfectōe;
istius. **D**e mutilacōne vero. k
aut alia corporalī dī. **S**co. de
bet fieri restituō p pecūmā qīl
la debet rīdere non solū dāno
qđ quis incurrit p mutilacōe;
p toto tpe vite sue quo v̄surū
fūisset membro absciso. h̄ etiā;

Septimū Preceptum

debet rūdere expēsis appositus
in curacōe. et ultra hoc placacō
in lesi q̄ reqreret. etiā si nō es̄
talis mutilacō et solacōm sic
afflicti. q̄ ppetua ē sibi de sola
cō de tali mutilacōe. pl̄? etiam
s̄m sco. pōderāda est mutilacō
paupis q̄ diuitis quia paup
pl̄? indigebat mēbro absciso
ad victū necārū ac q̄rēdum.
De talib; restituicōib; fēdis
p vita ablata. à p mutilacōm
b? mēbroz à lesionib;. et dā
nis corporis dīc. sc̄us thō. 2. 2. q.
lxii. q̄ in q̄ non pōt recōpēsai
equalēs. sufficit q̄ recōpēsetur
qđ est possibile. **Shonorib;. qui sit ad dēu. et ad
parentes. qb9 non pōt reddi
equalēs ut dicitur. viii. **E**thi.
Sic etiā i pposito quād illō
qđ ablātu est. non ē restitui
bile p aliqđ egle: debet hei re
cōpēsacō qualis possibilis est.
puta cū q̄s alicui abstulit mē
brū: debet ei recōpēnsare i pecu
nia. vel in aliquo honore. et si
milib; oſideāta oſidēe vtrius
q̄ p lone. et s̄m arbitriū boi vi
ri. **S**ecūdo pncipalit dicē
dū ē de restituicōne bone fame
ablate i toto vel in pte. **N**obi
nōndū s̄m thō. et sco. in. iii. di
xv. et ex dictis sācti thō. 2. 2. q.
lxii. q̄ q̄druplicit otngit ali
quē dāmificare aliu i fama. **P**ri
mo verū crīmē suū de co mani.**

Capitulū Septimū

festādo et iuste. ut cū q̄s maliti
am alterius manifestat ei q̄ cor
rigere hab; Aut si in corrigibl
is ē: manifestat in ſpectu eccie
et hoc bō m̄tēcōe. sc; ut confu
ſus a pecō defiſtat. vel ſaltem
ut alij diſcedat ab ei⁹ cōſorcō
infēctio et corruptio. huato tñ
ordie iuris et fraterne correcti
onis. **E**t qui iſto modo manife
ſtat crīmen alterius. et ſibi au
fert famā: nō peccat in hoc. nec
tenetur ſibi famaz restituere.
Secūdo dāmificat quis aliu
in fama et hoc iuste. sc; falfū
crīmē ſibi imponēdū. id ē falſe
eu corā alij accusādo de crīmī
ne de quo nō ē regi et q̄ iſto mo
do acceſsat et p̄ximū dāmifi
cat in fama ſua. grauiter pec
cat. quia mai⁹ ē auferre famā
q̄ tempalia. **E**t qui auſert tem
poralia altei. grauiter peccat ut
dictū fuit ſup̄ p̄cepto quinto.
capi. viii. q. r. **E**t precepto. vii
ca. ii. b. ergo ḡw̄ peccat q̄ ſic
iuste aliu dāmificat in fama.
hōies enim diligūt pl̄? famaz
ſuam q̄ tpalia ſua. **T**alis enī
ſic falſe et iuste dāmificas p
ximū. tenetur ſibi famā ſuā re
ſtituere et hoc illo mō q̄ w̄rbū
ſuum retractet absolute apud
oēs ad quos p̄ eu pueſt. dū
mō ſciat et poſſit. debet ei apud
oēs oſiter falſū ſe in hoc de illo
diſiſſe. ut dicit ſc̄us thō. et sco.

Septimū

Preceptū

dicit q̄ d; sic fama; restituere.
q̄ retrēt; verbū suū seu illō qd
sibi false imposuit. et hoc ita pu-
blice sic sibi iposuit. q̄ alias nō
suat iustitiā i redēdo p̄xio qd
suū ē. Ex q̄ em̄ hō tenetur resti-
tuē tēpalia ut dictū ē multo a
forcō ri tenetur restiture famā
sic iūste ablata. q̄ ē multo p̄
ēsior t̄palibz. vñ p̄.xxij. dīci-
tur. **O** heli⁹ ē nomē bonū q̄ diui-
m tie multe. **S**; dicerz aliquis.
nō impōit tale crīmē i publico
asserēdo illō de eo. h̄ murmuāt
et i caute a indiscrete loqtur.
vel alicui corā plurib⁹ loqtur
et narrat h̄moi non tang⁹ sibi
certū. h̄ dicit se sic audiūsse. **A**n-
tal is teneatur famā illi restitu-
ere. h̄. sc̄. d. rara fides idō. quia
multi multa loquuntur. Et ideo
sic murmurās a i caute loquēs
de alio falsū ēmen sc̄; dicendo
ap̄d alios: forte ille fecit hoc.
certe pōt eē q̄ fecit. a dicendo
ego audiū q̄ ille fecit hoc. **E**t
hoc n̄ ex mō dicēd ital' oñdat
aliquā certitudiez maiore q̄ ex
rlacōe cōi: nō aufert ex natura
act⁹ illi i opio illor⁹ audiētū.
q̄ sibi firmit̄ occipiāt et credāt
ex hoc illū de q̄ est fimo crīmio.
sū eē. leues sūt. **R**uia q̄ cito cre-
dit. leuis est corde. **V**eruptū q̄
a sc̄adato pusillor⁹ opt̄; caue.
Juxta illō pauli. i. cor. viii. **S**i
esca mea sc̄adali set fratrē meū.

Capitulū

Septimū

nō māducabo carnes īetnū.
Et multi sūt tales pusilli leues
ad credēdū mala. et ideo piculo
sū ē cora; ip̄b talia audita ex re-
lato referre. Et si hoc sūt ex in-
tentōe mala ut sc̄; aio et intēci-
one ledēdi famā illi⁹ de q̄ fimo
ētūc nō ē facile excusaē qn̄ fit
cōn̄ caitatē. et p̄ oñs mōrle. **S**i
aut̄ sūt corā talib⁹ pusill⁹ ale-
uib⁹ ad credēdū mala. et sūt ex
incōsideracione. dūz̄ ē dicere q̄
creat gen⁹ pccā venialis. q̄ lī-
gua ī lubrico posita ē: et q̄ nō
offendit verbo. h̄ pfect⁹ est vir
Et dīcūt aliq̄ q̄ si q̄s ex alicui⁹
tali relacōe notā ifamie īcur-
riss̄. ap̄d illos. apud quos sic
locut⁹ ē. tenet ille sibi restituē
famā. et dicē apud eos se falsū
in hoc de isto audisse. et minus
cautū se locutū fuisse. vel q̄ sibi
nō fueat credēdū. cū tale cōn̄ p̄
xim̄ dixit. qn̄ illō retulit ot̄r̄ bo-
nū pxi. de quo nullā c̄titubinē
habuit. vñ aliq̄ osili mō r̄stitu-
at p̄xio famā. put meli⁹ potue-
rit. **T**ercō ot̄igit q̄ aliq̄s dā.
n̄ m̄ificat p̄xim̄ i fama. et hoc w̄z
de eo dicēdo. h̄ iūsto mō. ut cū
q̄s occultū crīmē alter⁹ p̄dit
cōn̄ debitū ordiez. seu cū w̄z cri-
mē alter⁹ h̄ occultū nō suato
ordie iūis cōn̄ eū i publico p̄po-
nat. de hoc dīc. s. thō. tētū illi
dāmificato i sua fama restituē
famā q̄ tū pōt. tñ sine mēdaco.

Septimū Preceptum

ut q̄ se dicat male dixisse. vel
q̄ iniuste eū diffamaueit. vel
alio tali modo mō. **E**t si non
p̄t famā sibi restituere: debet
sibi illō dānū aliter recopēsaē
put etiā de alijs dāmīs supi-
us fuit dictū. **E**t sco. de hoc dic.
q̄ talis nō tenetur retractare
verbū suū. qd̄ p̄posuit i publico.
q̄ sic fatiēdo mētiretur. cū
sciat illud qd̄ cōtra eū p̄posuit
esse ver. a id eo non d; mētiri
pter qd̄cūq; bñū alteri red-
dēdū. p̄mo in nullo casu ē mē-
ciendū. h̄ tenetur alio mō lici-
to sibi reddē famā. ut p̄ hmōi
verba non credatis eū esse ta-
lē. **M**ale ei dixi. i fatue dixi. **E**t
illō suū dictū. tūc est ver. q̄
non suato ordīne iuris p̄posu-
it in publico. qd̄ non fuit ver
publicū. a ergo in hoc male
stulte a fatue dixit. **E**t illa sua
fī. sc; nō reputetis eū ēē talez
ēbō. q̄ q̄libet p̄sumēnd⁹ ē bo-
n⁹ donec p̄betur otrariū. **J**uxta
illud **E**xtra de scrutinio i ordī-
ne fatiendo. hūana fragilitas
istū quē indignum ēē non no-
vit. dignū deb; estimare. **S**i il-
le non ē p̄batus malus corā
illis. a ergo hoc p̄suadēdū ē
eis ut eū non r̄putet indignum
a malū. **R**uato otīgit quem
dāmificare aliū i fama. sc; verū
crīmen. h̄ occultum i publico
sibi impositum negādo. q̄ ip-

Capitulū Septimū

sum q̄ sibi crīmē imposit ostendit in hoc mendacem. a notat eū de calūmia. id est de falsi ēmi-
nis impositōne. **E**t de illo dicit
sco. q̄ ille sic negās. non tene-
tur retractare negacōe; suāq̄
negavit in publico verū crīmē
sibi impositū. q̄ut dicit. nō te-
netur in publico quicūq; sta-
tim in iudicō cōfiteri se reū. nō si
fueit suictus. **T**enetur tamē
p̄ quedā verba sobria ut sta-
ti an hoc dictū fuit restituere
famā illi accusati. quē id recte
notauit de calūmia. vic; dicens
non habeatis eū p̄ calūmia-
tore. q̄ credo q̄ habuit intēcō-
nē bñā in p̄ponēdo. vel forte
ipē credidit se p̄bare posse in-
tētu suū. a decept⁹ ē. **E**x q̄bus
pti q̄ piculosū a magnū pec-
catū sit aliquē ifamae. **T**er. p
cō p̄ncipalit dō. ē de dāmificā-
te aliū in aia sua. id est in boīs
aīme quō teneatur restituere
Vbi nōndū sīm sco. per bona
aīe intelligendo bona moīs. q̄
ac q̄sita corrūpūtūr. aī ac q̄ren-
da impiēdūtūr. p̄ vitia enim a
peccata virtutes iā ac q̄sita cor-
rūpūtūr. aī q̄ debet ex boīs
actib; generari. p̄ vitia impiēdi-
unt ne generētūr. **I**n istis boīs
aīe sc; virtutib;. aī actib; vir-
tuosis non p̄t vñg aliū dire-
cte dāmificare auferēdo ea si-
bi sic auferūtūr extēiora bona.

Septimum

Preceptū

aut insūde do sibi otraria sc; vi
tia et peccā. qz peccām int̄itum ē
peccā. inq̄tum est volūtarū. nā
si nō es h̄ volūtarū nō es h̄ pecca-
tū ut dicit aug⁹. in de vera reli-
gione. **I**gitur sola volūtate p̄p̄a
pōt quis sic directe dāmificari.
sc; in seipso causādo volicōnes
malas et peccā. pōt tamen vñ
dāmificaē aliū īdirecte sc; tr̄
h̄do ex int̄encōe a bonis opib;
et sic impediendo agnacōne
v̄tutū si īducēdo ad mala ope-
ra q̄b; v̄tutes corrūpūtūr. et vi-
cia generātur. **E**t talis īductō
ad malū. et retractio a bonis co-
tingit multis modis. viciūtū
do. osulēdo. p̄suadēdo. rogādo.
deridēdo bō. et laudādo mala. et
sic de alijs modis. **A**d p̄positū
īgr̄ p̄mo dicēdū q̄ q̄ alium sic
dāmificat ī istis aie bonis ḡui-
ter peccat. qz coñ dīlēconem dei
agit eo q̄ itrah̄do a bonis minū-
it hōrez q̄ deo exhibētur. et idu-
cedo ad mala. aug⁹. dei ī honoā-
cōe; et offensā. **A**git etiā cōtra
dilectōe; p̄ximi. cui deber; velle
et facē bonū. h̄ vult. et facit sibi
malū. **E**t peccāmē tñto ḡui⁹. q̄
to dāmū est mai⁹ qd̄ p̄rio ifer-
tur. **E**xēpli grā. ḡriū⁹ peccat ce-
teris paib; q̄ dāmificat p̄ximū
in libra q̄ h̄ solo denaio. **C**ū
aut bonū amme sit īestimabi-
lit melius bonis corporis a fortu-
ne. sic aia īcōpabilit meliorē

Capitulū

Septimū

corpe: sequitur q̄ multo ḡriū
us peccat qui dāmificat aliū ī
bonis aie. ut ī virtutib; et opib;
bonis quibus meretur eter-
nū bonū. q̄ peccet q̄ dāmificat
ī bonis corporis aut fortune.

Decūdo dicitur q̄ sic dāmificā-
tis aliū ī bonis aie. tenetur
sibi ad restituōe; modo possi-
bili ut dicit. **S**co. **E**t pt̄. qz cū
bona virtutū sint maxima bō
īnt̄ oia hūana bona ī. p̄nti
vita h̄m aug⁹. li. primo retrā-
ctionū: pl̄g dāmificat p̄ximū q̄
ī istis eū dāmificat. q̄ ī qbus
cūqz alijs. et p̄ oīs plus tene-
tur h̄m iustitiā ad restituōe;
suo primo de tali fatēda. q̄ tu
sibi possibile ē. q̄ de alijs bonis
Talis aut restituō fiat sic. ut
dāmificā illū dāmificatum
fuađēdo. īducēdo. exhortādo.
et alijs bonis modis efficaciter
īducat ad p̄mitētiā. ad vite
emēclacōem. ad actus bonos:
virtutū ḡnatiuos. **E**t si nō suf-
ficit sua p̄p̄a p̄suasio aut exhor-
tacō et similia. adducat alios
efficacōres. dūmodo tamen illū
non p̄dat peccatū illius occul-
tum. **E**t si nō sufficiūt p̄suasio-
nes h̄mōi et īductio ad bonū.
qz facilius est peruertere q̄ con-
uertere: tunc tenetur v̄ltra hoc
q̄tum pōt īmpetraē illi. oueri-
onē p̄ oracōes p̄p̄ias. et porati-
ones aliorū p̄ ip̄m īmpetratas

Septimū

Preceptum

a pcuratas et alij similibus aut meliorib; modis possibili b; dāmificans sicut aliquē in boīs aīe tenetur sibi restituere q̄ tum sibi est possibile se p̄ tñ sic age ndo q̄ non publi cet istius occultū pccm. et ei? personā quā noscūt aut noscerent veri similiter p futuro Ex h̄s ē diligēter oſiderādum q̄ magnū pccm est ſollicitare q̄ iducere alii ad peccādum q̄ m̄ ſe ē magnum pccm. et vltra hoc tenetur homo illi restitue re et dānū recōpensare. qd̄ h̄o vix pōt facere ad dignū. eo q̄ voluntatē iā allectā ad malū vir pōt h̄o reducere ad virtutē pauci etiā ſūt q̄ ſic restitue re conentur. cū tñ multi ſūt q̄ ſic restituere teneātur Creber rima ei ē illa dāmificatio. et maxie circa iuuenes vtriusq; ſex⁹ q̄ ſepiſſime inducūtur ad mala ſup̄dictis modis. et non nūq̄ maior exēplis pefſimis r̄ corūputur **¶**; qd̄ faciendū ē de eo q̄ dāmificat alii retrahendo eū a religione. **¶** Se. ſco. q̄ fi q̄s abſtrahit a religione ali quē iā obligatū ad religionē pfeſſiōis obligacōe: tenetur agē restitucōe; dāmificauit ei religione; i illa pſona. tenetur agere ut ille redēat ad religio nē. **¶** Si aliquē diſpoſitū ad i trādū religionē retraxit. aut i

Capitulū

Septimū

pediuit ne intrar; et hoc non fecit intenſōe cōſulendi prie vtilitatē ſi fine fraude. Aut ex aliq̄ raconabili cauſa. ſi fecit intenſōe nocēdi religiōi Et tūc q̄ interest mter habere. et int̄ ppe eſſe: ido non tenetur ad tātā iſtitucōe; religiōi: ad qñ tā teneretur ſi ille fuiff; in reli gione acceptus actualit̄. Te netur tamē ad aliquā restitu cōe; ut ad inductionē illi⁹ re tracti. ut adhuc ingrediatur. vel ad inductionē aliqlē alieui⁹ alteri⁹ aliqlit̄ e qualētis Ita tētetur restiture religiōi imuste p̄ eū dāmificate. pſone vero imuste p̄ eū dāmificate. ut quā retraxit extra religionem Aut quā impediuit ne ingredere. tenetur etiā ad iſtitucōe; Te netur ei om̄ diligētia inducere ad intrādū mōſteriū. qd̄ ſi nō pōt efficer. à forte ille quē impediuit ne intrar;. poſuit ſe ad ſtatū nūc imposſibile reli gioni ut m̄imonij: tenetur ſibi in ſuafiomib; et in alij ſpū alib; boīs ad equalētā illor; bonor; in qbus eū dāmificauit retrahendo a religione. et ad q̄ maiora pſecifff; i religione q̄ i ſeculo. Et hoc tenetur facere ſim modos ſup̄ pofitos de dāmificato in boīs aīme quo ad virtutes. Aut ſim alios meliores prout poterit.

Septimū

Preceptū

Seqtur capitulū Octauū.
Quām viii satisfacē pos-
 sint p defunctis. et pro
 mortuis. et p alijs vi-
 uis. et illā negligēdo grauiter
 peccet. **I**n circa adhuc de satisfa-
 ctō sc; quō p suffragia possu-
 m? satisfacere p mortuis tria-
 a ondētur. **P**rius q amine iuu-
 ri possint p suffragia. **S**ecūdo
 quib; reb? iuuai possunt. **T**er-
 co qui eas iuuare pnt. **D**e pri-
 mo nōnd. q sex sūt loca aiārū
 ut dicit mgr in. iiiij. cīr dis. xx. a
 xxi. **E**t tho. cū alijs theologis.
 vic; celū. ifern? dānator? līm,
 b? pueror? līmbus patr? hic
 mūd? et purgatoriū. **E**t solū in
 purgatio. et h exntib; pnt
 suffragia quo ad libera coe; pe-
 ne. **I**n p̄mis enī locis exntibus
 nō pnt suffragia. sc; exntibus
 in celo p modū indigentie quo
 ad p̄mū eētiale. **D**icēte beato
 Aug?. **I**n iuriā facit martiri. q
 orat p martire. pdest tñ eis suf-
 fragiū ad premū accidentale.
 q gaudū est in celis sup vno
 peccatore pēnitentiam agente
 Luce. xv. **O**rare enī p talib?
 b in celis. infidelitatis eſſ. **E**st
 aut certū aliquē eē i celis qntu-
 pliciter. **P**rimo per bibliā noui
 testamēti de aplis. dempto iu-
 da. **S**ecūdo de patrib; veteris te-
 stamēti p bibliā veteris testamē-
 ti. **T**ercō q sustinuit martirū

Capitulū

Octauū

p fide etia; si an peccavit ut de
 Cypano refert Aug?. q falx
 martirij abstulit xialia ab eo
 Q̄to si p̄t baptismū statī dece-
 dat p̄uul?. et tunc si ip̄o p̄ntē ce-
 lebratur missa: dīcī d; p om̄i
 b; defunctis. xl. p alijs. **S**i autē
 maior īfante moritur: tūc p̄t
 p eo celebrai. **C**ū btūs gre. iiii.
 dyalo. dicat dānatum. puerū
 necdū q̄quēnem. **S**i etiā ad-
 ultus statī post baptismū mo-
 reretur: orari p̄t p eo. q forte
 non pēnituit nisi p mōlib?. et
 tūc indig; p xemalibus. **Q**nto
 si est canoisat? p ecciam. **I**n se-
 cūdis locis nō pnt suffragia.
 sc; exntib; i dānator? inferno.
 vñ aug?. **S**i p̄re; meū eē mī
 ferno scirē nō pl̄g p eo q̄ p dy-
 abolo orare. **E**t teste eccia. **I**n m-
 ferno nulla ē redēp̄co. sī legē
 coem. qd̄ dīc̄ p̄pt. **T**raianū quē
 btūs gre. liberasse legitur de m-
 ferno orādo. **E**st aut certū es-
 se i inferno hereticos p̄mo. secū-
 do iudeos. tertio paganos. de
 xpiaiis aut nō sic certū ē. **Q**uāuis
 enī pēcē eorū manifestū sit. nō
 tamē pena. vñ p̄t pro eis orāi
 ī secreto. et possunt suffragia si-
 eri pro illis qui seiplos occide-
 runt. q̄ ī bello ījusto mortui
 sunt. qui duello īterierūt. aut
 qui ī torneamentis succubue-
 runt. aut cum meretrice. **D**icit
 Aug?. ī de cura pro mortuis

Septimum Preceptum

habenda pommib; deb; fieri ora-
tio. **S;** nō debi fieri publice apt
scandalū. Exemplū habes de gre-
go. iiiij. dyalog. q̄ pro apprieta-
rio orare diu distulit. **S**imili-
ter d; fieri suffragiū pro suspēb
et iuste dānatis. et subito mor-
tuis. q̄ etiā latro in cruce pem-
tit. **S**i autē inueniatur subito
mortu? q̄ p̄us bone vite fuit.
publice oro deb; fieri. q̄ iusti
si morte p̄occupatus fuerit: i
refrigeio eit **S**api. viii. In ter-
co nō p̄fuit suffragia sc; existē-
tib; in limbo pueror. q̄ non
fuit i statu disposito. sicut nec
isti i inferno. q̄ non sunt de co-
munitate fidelū. **E**st ei vna vni-
uersal eccīa i caitate omnīcta.
q̄ ēsotetas et amicitia spūalib;
de q̄i symbolo. scōr omūionē
Et p̄s. pticipē me fac de⁹ oīm
timētiū te. ac. **I**do q̄cqd vnuſ
lucrat p̄ oracōes penitēs hic
et illa sotietate: ē omū. aut
quo ad ḡtulacōem. a quo ad
sbuenoēz. **S;** isti i inferno
dānatoꝝ sūt de sotietate dyab-
oli. et velut mēbr̄ putrida **E**t
q̄ in limbo pueror sūt. a sotie-
tate scōr sūt exclusi. ido non
p̄fuit eis nrā suffragia **I**n quar-
to non p̄fuerit sc; existētib; in
limbo patru non q̄ ad meritū.
q̄ nullū est post hāc vitā. nec
ad satisfaciēdū. q̄ non habe-
bant satisfacere mihi. p̄ debito

Capitulum

Octauū

būane natuē toti⁹ q̄d sol⁹ xp̄s
p̄ infinitū meitu tollere potu-
it. **I**n q̄nto loco eristētibus. d
sc; iñ hoc mūdo suffragiū pro-
dest. sc; tā illi q̄ facit. q̄ iſti aie
p̄ q̄ facit. si est in purgatorio
Primo eni idē satisfaciēt p̄t
pdesse tripliciter **O**no modo
ad merend si sit i caitate. nihil
ei min⁹ meretur de gaudio ce-
lesti q̄ si p̄ se fieri suffragium
bū illud p̄s. oracō mea i finū
meū sūtetur. p̄mo q̄nq; plus
meretur q̄s orādo vel celebra-
do p̄ alio q̄ si p̄ se facer;. q̄
maiō i feruore caitatis succēs⁹
vid̄ qui sc̄illas feruoris mit-
tit ad alios maxie ad imīcos
In cui⁹ euīdētiā xp̄o orāte pro
imīcos latro sūsus ē ad pem-
tentia **E**t bū aug⁹. Stephā-
no orāte p̄ imīcos. paul⁹ tā-
dē sūtitur. Alio mō prodīt fa-
tiēti ad satisfaciēdū p̄ se iñdi-
recte. q̄ si iste p̄ quo suffragi-
um fit non iñdig;. ut q̄ ē i ce-
lo. a q̄ non ē capax. ut si est iñ
inferno. q̄n tūc suffragiū faci-
ens ē talis iñtēcōis habitu q̄
p̄ se facer;. si nō credri; pdesse
illi: tunc suffragiū satisfacit p̄
fatiēte si iñdig;. **S**i autē non iñ-
dig;. dicit px. pa. di. xlvi. quāti
tunc iñ suffragio deb; sep̄ esse
iplicita iñtēcō fatiētis ut alijs
p̄fit iñdigētib;. hic. veli pur-
gatio. **S**i autē sūnt suffragia

Septimum

Preceptū

multa et spēalia p illo q̄ non m̄
diget. ut q̄ est ī glā. vel ī infer-
no. et supēst. vel q̄ min⁹ ī digi-
tūc diuiditūr īdīgentib; p de-
um. **Sic** h̄m aug⁹. ī regula dī
Cū datur vestis ī mōsteio. vel
aliud nō īdīgētūdat abbas il-
li qui ī digi. Et idē dicit tho. et
pbat ex sermone quodā dām-
de dor. **Tercō** mō īdīrcē pdest.
faciēti quo ad oracōis subsidū.
q̄ iste cū suffragium pstatut
sue sit ī celo. sue ī purgatorio.
tenetur oraē saltē cū libeātus fu-
erit p faciēte suffragium. alias
eēt ī grat⁹. vnde math. x. **Si**
qđem fuerit fili⁹ pacis: residebit
sup illū pax vrā. fināt. ad ws
reuerte tur. **Quarto** mō tñ non
pdest directe ad satisfaciēs. vñ
h̄ tibi īmūctū ē vñ p̄salteriū. et
defūcto īmūctū fuit aliud p̄sal-
teriū: si dico p̄ o defūcto vnum
p̄salteriū: ad huc su obligatus
ad dicend⁹ aliud p̄ o me. **Simi-**
le ē ī humānis debit⁹. si debeo
vnum flor. Johām. et frat⁹ me⁹
eide etiā vñ: dādo vñ pro fra-
trenon me acq̄taui. **In** purga-
torio autē existentes fuit ī mag-
nis debit⁹ erga dēū. que debita
si neō eis subuemit. luere oport;
et p̄mis. et sic satisfacere. **Ex** pre-
missis pat̄; q̄ multis modis me-
li⁹ ē orare pro mortuis fidelib;.
q̄ pro viuis. **Quia** mortu⁹ aut
est me ignorāte ī inferno. et tūc

Capitulū

Octauū

gradum glorie merui per opus
bonum: si sum ī caritate et satis-
factio cedet mihi. **Si** autē ſuex-
tra caritatē. per actū suffragij
disposui me ad caritatē aliquit.
et ep̄ ad min⁹ ſci p̄meitorū
et ſinō meitorū. Aut ē ī purga-
torio. **Et** tūc licet h̄m oēs nihil
ī mereri possit nec ſibi: tamen
h̄m multos pro me p̄t exaudi-
bile orare. **Sic** et gere. iij. ma-
chabeorū. xv. oravit exaudi-
bile p̄ isrl. **Et** h̄m oēs ad minus
orabit pro me cū venerit ad ce-
lum. aut iā ē ī celo. vel ut iam
dictū est eit ibi. tūc ſciēt illos q̄
pro eis orauerūt et pro eis ora-
bunt. ymo etiā ſuffragantes
pter peccata ſua illis non pro
fuſſent: adhuc pro eis orabūt
Et rāco est. q̄ amicitia ī virtu-
oso ſiderat affectū plus q̄ effe-
ctum. **Sunt** autē tūc h̄ tī ī cari-
tate pfecta. per quā oracōcorū
expressa auditur faciliter. **Se-**
cūs autē eit de viuo quādo pro
eo oro. quia forte ignoāt q̄ p̄
eo oro. et ſic non orabit pro me.
Item forte eit pccōra ſic modi-
cum valebit. **Item** ſi eit iustus.
non tamē ī wto ſemp exaudi-
tur. **In** ſexto existentibus lo-
co ſclicet ī purgatorio profūt
ſuffragia. tum quia caritatē
habent que facit eos capaces.
tum etiā quia de noſtra fideliū
ſunt ſocietate ut tacitū fuit de-

Septimum Preceptum

existētib; in līmbō puerorū de omunione ecclie de loco huius purgatoriū sex sūt videnda. q̄ tradit t̄ hō. sup. iiiij. di. xiiij. prior q̄ sit pbatur auctoitate scrip-
ture p illō. iiij. mach. xiiij. Sca ergo a salubris ē cogitacō p defūctis exorare ut a peccatis soluātur. ergo purgātur Item probat greg. iiiij. dyalo. p ex epla plura Et p illō. i. cor. iiij. Si quis edificauerit sup fun-
damētum hoc. id ē xp̄m. aurū. argētum. q̄ lapides p̄cōlos. Et sequitur. vīc; lignū. fenum. sti-
pulā. vīniscuiusq; op̄ quale sit. ignis. pbabit Itē dy om̄fig ylti. capi. celestis ierarchie Co-
memorat ritū p̄mitie ecclie orā-
tem. p mortuis Itē auctoitate phor Socrates enī libro q̄ dicitur fedrō plato n̄is Quicū-
q; māt aīme p̄uidebūtur me-
diocriter egisse. venīt in locū
vbi p penas absoluētur Et po-
nit aīas bonas habere nullaz
penā. mediocrit̄ bonas medi-
ocrē hēre penā. malas aut̄ ma-
gnas. Ad idē est Aūicēna. ix.
metha. sue ca. vltio. qui tamē
machometista fuit Ad id ē hē-
mes termegist̄ ad Esculapū
Rōne etiā sic. opt; satisfacere
quēcūq; penitētē S; aliq̄ mo-
rūtūr in caitate q̄ non satisfe-
cēt pro pccātis preteitis. ergo
op̄t; i futuro alicubi satisfa-

Capitulum Octauū

cere. q̄ hoc ē purgatoriū. Exe-
plis pbat grego. iiiij. dy alo. Secūdo nōt q̄ triplex est ḡ purgatoriū. vñ i p̄nti vita p tribulacōes toleratas ut ope-
t; Aliud i alia vita fīm legē co-
munē. tā. p̄pe infernū dama-
torū. ut idē sit ignis q̄ dānatos
crutiat. a q̄ electos purgat. si-
cuit s̄bēode igne aūz purga-
tur. q̄ ferz crematur ut exēpli-
ficat Tertiū purgatoriū ē fīm
disp̄salōez. Et sic qñq; in diū-
fīs locis aliqui pumri legun-
tur. vel ad viuorū instrūcioez.
vel ad mortuorū s̄buenō em-
ut viuētib; eoz pena īnote-
scēs p suffragia ecclie mitiger̄
Terco nōt q̄ duplex ē pena ai-
maḡ in purgatoriō. vna s̄lō.
qua dīma iustitia p ignē pūt
Aliā dāni. que obstat in p̄uaci-
one visiōis b̄tifice ad tempus.
Et de vtraq; dicit. q̄ mīma pe-
na purgatoriū. excedit maxia;
penā huius vite. Vñ aug⁹. de
vera a falsa p̄nia. Hic ignis
purgacōis. aī si eternū non sit.
mīro mō est grūis. excedit ei
oēm penā quā vñq; quis pas-
sus est i hac vita. Nunq; i car-
ne rāta īuēta est pena. licet mi-
rabilia martires passi sint to-
mēta. q̄ multi neq; ter īmīq; quā-
ta sepe sustinuerūt supplitia Itē
Aug⁹. libro de igne purgato-
riū dicit. aliq; s non ad rē ptin;

Septimum

Preceptū

q̄ dñi moras habeat; tñ ut ad
vitā et nā puenā. Nemo hoc
dicat frēs k̄mī. quia ille igm̄s
purgatori⁹ dñor erit q̄ quad
qd̄ potestis ī seculo. aut videre.
aut exogitaē. Et statī s̄biūḡit
Ideo totis virib⁹ vnuſquisq; labor;
capitalia ēmīa. t̄ mīuta
pccā ita opib⁹ bonis redimē ut
ex ip̄b n̄l videatur remanē qd̄
igm̄ ille possit absumē. Exepli
ficiat ibi. Quā dur⁹ sit h̄ digitū
modicū i ignē tenere: q̄ top⁹
totā aīam medullit⁹. dicit eē.
cois theologoz opīmo q̄ pur
gatori⁹ pena īcōpabilitē ma
ior p̄is mūdi. De pena dām p
bat. q̄ q̄ to aliqd̄ magis deſi
deratur. tñto ei⁹ absentia ē mo
lestio. Et q̄ affēus quo deſide
ratur ſumū bonū poſt hāc vitā
ī animab⁹ ſcīs intēſioz ē. quia
nō retādatur affect⁹ moleſtia
corpis. Et etiā quia terminus
frēdi īā ſūmo bono aduemish
mī ſi aliqd̄ impedir⁹; Ideo de tar
datione maxime affligūtur. De
pena ſenſus pbat. q̄ cū dolor
non ſit leſio. h̄ leſiom̄ ſenſus:
tñto aliqs magis dol; de aliq
leſiuo. q̄ to magis ē ſenſitiū.
vñ leſioes q̄ fūt ī locis marie
ſenſibilibz; ut ī oclō. ī ſilb⁹
mēbris. maximū dolorē cauſat
Et q̄ tot⁹ ſenſus corporis ē ab aī
ma. Ideo ſi ī ipſā aīa; aliqd̄ leſi
uiū agat: de neccitate opt; q̄ ma

Capitulū

Octauū

xie affligatur. ¶ R̄to nōt q̄ h
aie volūtaie a cū maſg pacia ſu
ſtīmet pena; purgatori⁹ pt; q̄
h̄nt cor rēm. t̄ p oīs oformat
volūtate ſuā dīme volūtati⁹ iu
ſtīcie. Itē oīs ſapiēs vult ill⁹. fi
ne q̄ nō pōt puenē ad finē intē
tū. h̄ ſine illa p̄a nō p̄nt w̄mē
ī celū. Itē petūt ſuffragia cū ma
xio de ſideio ſm ill⁹ Job. xix. mi
ſerem̄ mei. miſerem̄ mei ſalte
ws amic̄ mei. h̄nt em̄ aie pur
gatori⁹ q̄druplicē ſcīa; vna p
ſpēs īfluxas a deo ſic alie ſbe
ſepate. ſecūdā p ea q̄ h̄ didicēt
tertiā p aīas illic adueientes.
q̄rtā p āgelos bonos reuelan
tes. q̄ntā p malos ſcī; aliqñ eaſ
ſm tho. deridētes. ¶ Q̄nto no
tat. boni angeli nō puniūt am
iā ſi purgatio. q̄ eoz ſciues
ſūt amicissimi. tñ possibile ē q̄
eas ad loca pēaz deducāt. nec
crutiātūr mīſterio demonū. q̄
aie eoz victores fuēt. pōſſibi
le tñ ē q̄ ip̄i demones q̄ de p̄is
hōim letātūr. aīas comitēt cū
deducūt ab āgel ſcīs a assistāt
purgādis. tū ut eaz p̄is ſatiē
tur. tū ut ī eaz exitu a corpe ſu
um aliqd̄ recipiāt. In hoc aut ſe
culo qñ adhuc loc⁹ pugne ē
pūiunt hōies. t̄ a mal āgelis
ſic ab hōib⁹ ut pt; de Job. i a
hōis ſic pat; de Jacob cui⁹ nez
u⁹ ſemoris angelo p̄entente
emarcuit Benes. xxii. Sola

Septimum Preceptum

aūt dīmā iustitia aīmas igne
mediāte purgat. sīc aurifaber
pīgnē aur. sīc tribula granū.
a cauteio medic⁹ in orbū. Que
da; etiā ibi pccā levia illuc de
portata purgātur ut dicit gre
go. iij. dyalo. Et aug⁹. i de ve
ra pemitēta. Dēs vero pene p
pccās q̄ tum cūq; ḡnib⁹ debi
te. q̄s penas nō plene deleuit
hotricō. ibi ignis purgabit.
Sic pt; q̄ in purgatorio sūt
quadruplices pene Primo car
cer loci mal⁹. q̄r in terra a ppe
infernū. Secūdo ignis vni for
mis. sī fīm dīmā iustitā diffor
miter crutiās. Tercō demonū
assistēta crutiatiā. R̄to pua
co beatitudis. Est autē triplex
ignis purgatorij. Prīm⁹ ē in
alio mūdo in purgatorio q̄ eit
acerbissim⁹. Cui⁹ officiū ē tri
plex. vic⁹ purgare a pccās wi
alib⁹. A pccās p mōlib⁹. cōtri
tis. a p wīalib⁹. pro quibus
h̄ nō est satisfactū. a ab alijs
scor̄is aie q̄ sunt hitus vicōsi
eriores. a fomes. Secūdus
ignis ē citi⁹ purgatorij. q̄ eit
in cōflagcōne mudi. Tertius
purgatoriū ignis ē tribula
co pntis vite. Et ille multo plus
purgat a citi⁹ q̄ ignis i loco
purgatorij. q̄meritū eterne
prie aug⁹. a modic⁹ multū de
pccōz pccās delet. a mōrē cul
pā a wīale delere pōt quo ad

Capitulum Octauū

penā. Sed ignis purgatorij
pīmī solū delet veniale pccām. q̄
penas debitās p mōrē lib⁹ cō
tritis a venialib⁹. sī nihil mere
tur de gāudio. a in cōpabilit̄
tū ē maiore tercō igne. **I** Ser. k
to notat q̄ vna aia cītiū pur
gatur q̄ alia ut doc⁹ aplūs. i.
Cōr. iij. Exēplificās de ligno.
feno. a stipula. q̄r quedā wni
alia sunt maioris adherentie
q̄ alia. sīm q̄ affectus magis
ad ea incliatur. a fortius i eis
figitur. ideo talia tardij⁹ pur
gātur. Que autē aie acerbius
purgātur. vel q̄ tardius. **Sac**
dū q̄ acerbitas pene prie re
spōdet q̄ titati culpe. sī diutur
nitas r̄ndet radicacōi culpe in
subiecto. vñ pōt otigere q̄ ali
q̄s in purgatorio diutij⁹ more
tur. qui min⁹ affligitur a ecō
uerso. **Oia** p̄fata sunt tho. vbi
prius. **Abbas** Joachi libro de
semine scripturar̄ dicit. mag
pccōres q̄ vere i fine vite pem
tēt. in purgatorio igne usq;
ad nouissimū dīe tales crema
ri optere credendi sūt. **Armi**
canus libro de q̄stione armēo
rū li. xij. dic⁹. verisimile ē mul
tos usq; ad resurrectiōe; glo
riosā oīm elector̄ i purgato
rio remāuros. q̄ multa purga
cōne indigebūt. **I** Seq̄
Capitulū Nonū. p̄ que suffra
gia aie iuuari possunt tē.

Septimū

Preceptū

a Quo ad secundū prīmū
pale p q̄ vic; aie defū
ctorū iuuari possint **Fe**
m gre. iiiij. dyalo. Et doctores
m. iiij. di. xlv. Primo valet ieui
nū. Secundo pl̄ elemosia Ter
tio plus oratio. Quarto maxie
sacrificiū altais. semp intelligē
do. ceteris parib;. **S**b istis tñ
quatuor pluā alia cōplendun
tur sicut dictū ē supra tertio p
cepto de satissactōe. Primo va
let ieuniū. vel vigilia. abstinē
cia a delcābilib; obis. vel alijs
solacijs corporeis alias licitis.
Similē aspitas lecti q vestiū.
flagellacō. genuflexio. q pegri
nacōes. cōtricō q hmōi. **E**t hec
animab; applicata valēt p viā
iustitie. q p mōs soluōis pene.
vnde dī xiiij. q. iiij. aia. Jeumā
viuetū sunt auxiliū defūctorū.
sic q de ea acceptat p anima
b; defūctorū tanq̄ p ipsas hoc
sc̄m ehh. vñ btūs dm̄e ferrea
catixa t̄plicē discipliā; om̄ no
cte recipitvnā p se. alia p defū
ctis. fciā p pccorib; viuis. na
si te in carcē exēte nō posses sol
ue statū. x. florenos quos tene
ris. ego tot p te dādo. te libera
rē. **S**ic etiā m p oito ē de carcē
b re purgatoriū. **E**x q pat; q
osultū ē valde h p talia purgai
pbt̄ p ihermitates & alia patien
ter sustinēdo dū viuim̄. q tūc
ris p ale mēmū i pria gaudū

Capitulū

Nonum

a satissactōe. **R**n aut nob defū
ctis q̄s nob suffragat. tūc me
ritū sibi man; h op̄ satissactōe
rū m q̄ tū tale solū sbueit nob
Exemplū de h purgando sept; p
greg. in ome. vbi r̄fert q̄ em
lian? diues lapsus i qdā vici
um mōsterū intravit. se multi
plicē affixit. matutias m mō
te extra mōsterū pueit. vbi ab
bas i medio noctis sup eū lūm
velut sole vidit. a cū ab eos de
p̄fensus eēt p̄ modū. a intro
gatus m mōsterio qd̄ egisset.
tar de cōfessus est. q̄ etiā m ipa
luce audiuit dimissum ē pccm
tiūm: pauor etiā et timor mor
tis quosdam purgat hic. **V**n
greg. iiij. dyalo. dicit plexq;
de culpis minimis ipse sol? pa
uor egrediētes aimas iustorū
purgat. sicut narrauit de qdā
sācto viro frequēter. q ad mor
tem veniens velment timuit.
h post mortem discipulis i sto
la alba apparuit. q̄ p̄ clāe sit
susceptus indicauit h̄c ibi. **E**t
btūs Aug. li. de visitacōe iher
mor̄ loquēs sacerdotib; de ho
mīmib; morturis sic dī. **A**bsol
uendi sūt om̄s. absoluōe; dū
tarat rogātes. nec suspendēdi
sunt a fideliū cōmuōone qui
b; mōs timetur sine dilacōe.
et quos pccorum amara recor
dacio vel eiciet i laēmis. vel me
tus mortis ducit ad vniā sic

Septimum Preceptum

scriptuā testat̄. Et territi pur
gabūtur. sc̄; lob. xli. lxc aug⁹
C Secūdo valet elemosina
etīa p̄ viā iustitie q̄ p̄ modum
redēpcōis p̄ aiabū. a illud
meli⁹ ē q̄ ieiuniū. q̄ bonū hu
manū q̄nto omum⁹. t̄nto me
li⁹ elemosina aut̄ plurib⁹ da
tur m̄terdū. Et s̄b isto cōphē
dūtūr oia opa misericordie cor
poralia similit̄ q̄ spūalia īmpē
sa p̄xio ppter aias defūctoz.
vn dact̄ ouoz. cādclarum. pa
nū. a hm̄oi p̄ ministris eccie
val; defūctis. lxc aut̄ hic p̄ se
facta sic dictū ē de ieiūmo pl⁹
nob̄ valerēt. Ex̄plū p̄vit gr̄.
viii. dyalo. de pascacio dyaco
no cardinali maximo elemosi
naio q̄ frato valde q̄ nō ex ma
litia⁹ ex ignorāta duobus i
papatū elc̄is. postea aio adlx
hit illi q̄ minus ius habuit. Pa
scacio īgr̄ defūcto: sc̄us german
nus ep̄s capuan⁹ de oſilio me
dicor ī t̄mis se lauae' wleseū
seruītem in fruēti aqua repe
rit. a quo cū quellissi⁹ cām fāte
scrututis. r̄ndit q̄ ppter adlx
fionē p̄dictam. Et si m̄q̄t p̄ me
oraueris. a reuersus non me
h̄muereris. liberatus sū. qd̄
q̄ factū ē. Et dicit greḡ. q̄ ele
mosims pascaci⁹ meruit libera
dri cīn⁹. a germanam p̄ce. **T**er
co valct p̄ aiab⁹ oracō. q̄ plus
exteis pib⁹ q̄ p̄cedēta a lxc p̄

Capitulum

Ronū

viā gr̄e q̄ p̄ intercessiōe; mem
broz x. Meltus ei ē opus caī
tatis qd̄ dirigit ī dēū. ut ōo.
q̄ qd̄ dirigitur ī se. xl ī pro
ximū. ut solū ieiuniū. v̄l elemo
sina. vn dicit sco. suo qd̄li. q.
penul. Inter oia meitoria oro
magis habet racōnem meriti.
applicabilis altei. q̄ ip̄a de ra
cōe fin ē placatia q̄ recōciliati
ua dō. a etiā isti⁹ p̄ quo p̄ ip̄
sū oratē offertur. lxc ille. vnde
b̄m pe. pa. m. viii. di. xlvi. oracō
sc̄o z ī p̄nia valet p̄ aiab⁹ q̄z
forte bñficijs pri⁹ adiute fūt
dū hic viuerēt. valēt etiam p̄
ces. p̄lertim viatorū iistoroz. q̄
pre oib⁹ oracōib⁹ b̄m Ansel.
v̄l aliorū valet quo ad deuocō
nē oracō dominica. sc̄; p̄ nr̄. q̄
iudex noster fūs ē aduōtus
noster. cui eēt obprobrū vi
re cōtra suū moitū. a m̄frigtre
vel cassare qd̄ ibi docuit a for
mavit. vn ī cimētio q̄ alibi
dici d; Quia etiā est oracō spi
ritus sc̄i. q̄ b̄m Apostolū. postu
lat p̄ nob̄ geminib⁹ ienarrabi
lib⁹. id ē nos postulae' facit. va
let etiā plus q̄ nr̄ oracōnes.
vigilie defūctoz ab ecclia isti
tute. q̄ ex ope opato. id est ex
ordinacōe a intēcōe ecclie. Ex̄
plū de lvc refert vīncēti⁹ ī
speculo historiali de sc̄o Johā
ne elemosinaio patriarcha. bu
ic ei qdā diues dedit. viii. lib⁹

Septimū

Preceptum

auri. petes ut orar; p salute fi-
lij. et fris. et nautar; et nauis. mo-
ritur fili? et circa eadē tempora
nauis mergitur cū oib; otētis.
misi q̄ hoies p̄fati euasēt. Su-
p̄ q̄ cū amairaret dñes. vidit
in somnis simile Joh. eleōhna-
rio sibi dicētē Cur turbais. nō
ne p̄ salute petere iussisti filius
saluatus ē. et si viriſſh: immūd⁹
fuiss. Alij in vita sūt tuiti. et m-
hi ořo et elemosia int̄cessissent.
ořes cū nauī interiſſent. exp̄ ge-
fact⁹ iſḡ dñes optie otentus
e ē. ¶ Quarto sup̄ oia valet di-
greg. Sacrificiū altaris. id est
missē celebratio. et hoc valet p̄
viā gr̄e et iusticie. quia melius
est op̄ caritatis. om̄nis sc̄; to-
ti eccl̄ie q̄ p̄uate et speālis p̄so-
ne. Et dicit hic oblatō altais
indistincte ut dicit sco. vbi p̄
us. Siue sit oſeracō. siue p̄cep-
co eukaristie. siue opacō alia
sacerdotis celebriat̄is in pſona
eccie. et non accipit̄ur p̄cile p̄
otento in eukaristia. q̄r etia; sic
in p̄ixide eet. h̄ec aut̄ oblatō ut
fit deo accepta. oport; q̄ offe-
ratur a pſo. vel aplois accep-
tis deo. scdm illud. Ben. iiiij. re-
spexit de⁹ ad abel sc̄; p̄mo. et ad
muneā ei⁹ sc̄; secūdo. vñ qñ q̄s
celeb̄t missā; oblatō fit. prio
a xp̄o qui sacramentum illud
sic instituit fieri scdm illis. Joh.
vi. paſis quem ego dabo caro

Capitulum

Nonū

me est p̄ mūdi vita. q̄r xp̄s est
sum⁹ ſac̄dos. q̄ lic̄ immediate
nūc nō offerat. alias eet in ſimi-
tū meriti: tñ mediate offert p̄
ministr; fit ſecūdo a xp̄i passio-
ne. et ab ea hab; efficaciā inq̄
tū ibi ſpeālioꝝ om̄memoracō xp̄i
passioꝝ h̄etur. verb. ſigmis. et
meditacioib; ſm illud luē. xiiij.
hoc facite in meā om̄memoracōe;
Et. i. corn. xi. Tercio fit et accep-
tatur racōe voluntatis eccl̄ie
gn̄alis militatis. q̄r ille intelli-
gitur facere cui⁹ noīe vel vice
fitut di. Dy o. ca. xiiij. cele. Jeraz
chie. Q̄rto p̄t acceptabilius
fieri vel fructuoh⁹ ſac̄tiū rōe
pſonalis meriti offerētis. puta
ſac̄dotis offerentis. Q̄nto p̄t
acceptabili⁹ fieri p̄ priuatā pſo-
nā. ſcdm q̄ deuoti⁹ petit missā;
celeb̄t. p̄mū ex dicitis tā in bo-
nis q̄ i malis ſac̄dotibus hab;
locū et efficaciā. Q̄rtum ē tñ i
b̄is. Q̄ntū accidit. vñ ſm dur.
et tho. iii. iiiij. di. xiiij. Eucaſtia in
missē celebracōe duos fructus
p̄ncipalit̄ h̄; coferre. vñ inq̄
tū eucaſtia ē ſac̄mētū dat reci-
piēti eā deuote. maiore vniōne
ad xp̄m fidē. ſpē. cāitatez. et alia
plura in p̄pa aia recipientis cau-
ſat. Aliud h̄; dare eucaſtia ut
ē nō tñ ſac̄mētū. h̄; etiā ſac̄-
fiū qđ dā deo acceptissimū. p̄
p̄ p̄fatas tres cās vel q̄tuor re-
citatas. et ſic h̄; vñ ſatisfactōis

Rom Septimum Preceptum

ad tollendā penā debitā illi p
quo offertur missa a sacerdo
te siue sit p peccō mortali. siue
seculi. tā m vniū q̄ i mortuis
Et si quis q̄ntum ergo de pe
na tollit eucaristie oblatio **Re**
sum dur. ibidē non semp penā
totam tollit. q̄ effect⁹ hodie
ne oblatōis sumitus est **A**lias
dēs de purgatio vna missa li
berat. **S**i p̄l⁹ a minus tollit
sum q̄ se extendit deuocō mi
nistri offerētis. et virtus sancti
ij dō solinō ē. et reat⁹ sum bñ
placitū dei. et sum dispositioe il
lius p q̄ offertur **C**redit tam
ā his iōrēb. q̄ nulla missa ce
lebret p q̄ nō plures de pur
gatio liberētur. **Q**d veritate
dicit h̄rē p̄. p̄. vbi p̄us super
iij. **Q**ui a qnqz multi fuit i pur
gatio sic dispositi ut cito libe
retur **A**ut q̄ iā diu ibi stetēt.
Aut q̄ p auca purgāda habu
erūt. **E**t nōnd q̄ q̄nto h̄c q̄tu
or suffragia fuit ex maiori cai
tate: tñto ampli⁹ profitiunt.
sum petrum de thar. vbi prius
F **I**nītum aut sacramentum
altais p aiab⁹ valeat doc⁹ gre
go. iij. dyalo. vbi p̄mo refert
de mōclv noīe iust⁹ q̄ m mo
nasterio sc̄i gregō. aliquā eius
dē medicus fuit: tres denarios
occulte habuit. quos muenī
tes mōchī: i mādatis a beato
greg⁹ accepēt. ut moituro iū.

Capitulum Nonū

sto null⁹ adess⁹ frat̄. et mortu
us i sterq̄limo sepeliret. mori
tū i ḡz. si peitēs iust⁹ i sterq̄
limo sepelitur. xxx. aut die ius
fit gregō. p eo quotidie p tri
gita dies missa; vna celebrai.
et tricēsima die iust⁹ apparuit
vni de mōchīs dices. se aī m
elvadōe missaz dictaz male
habuisse. si postea melius. et iā
liberatū **S**ecūdū refert de q̄ dā
apud hostes detēto. p quo vx
or certis dieb⁹ sacrificiū offer
ri p̄cū abat. lōgo aut post tpe
liberatus innotuit vxori. p̄di
ctis dieb⁹ a vncul⁹ fuisse solu
tū q̄n sacrificiū altais p eo fu
it oblatū **T**ercō refert de p̄sbi
tero q̄ i riuis id ē timis calidis
fimis aliquoties sclauae⁹ osue
uit. vbi frequēter reperit sui
torē sibi oīa exhibetem. q̄ bat
neatores osueuerūt. tādē redi
ens ne ingrat⁹ ess⁹. duas tor
tas id ē panes i quib⁹ poteat
ofici eucaistia suitorī obtulit
Qui ī gemiscēs ait. h̄c mādu
care non valeo. si p me quoſo
osecrare digreis celebrādo. do
min⁹ enī fui loci huius. et pro
meis pccātis h̄ purgoe. **S**i re
diēs. menō ī mueneis. liberatū
crede. p ebdomadā ergo p̄sbi
ter quotidie celebrauit. et redi
ens nemīne īmēit. **Q**uarto re
fert de agathone epō cuinaui
ganti romā tempestas nauim

Septimū

Preceptū

marie q̄ssauit. nauta aut̄ eius
naūiculā i naui pēdētē regē wō
lēs cū naūicula fune fracto iñ
mare ferebatur. die tercō vēit
ep̄s cū q̄ssata naui iñfulā ho
sticam vbi celebrauit p nauta
q̄ē putauit s̄bmersū Repata
q̄z naui. tādē vēit ad rōnū por
tū. vbi nautā abulatē vides. q̄
fuit quō euafis̄. R̄ndit ille.
Cū naūicula repleta eſz aqua
ibi māfi. q̄euersa. carime supse
di put potui. Cūq̄z post dies
q̄nq̄z fame q̄ laboē fūditus de
ficere. vidi quēdā mīhi panez
porrigentē. q̄ cōfortatus. vidi
naue trālēutez. q̄ me huc adue
xit. Quo intellexit ep̄s eādē di
ḡ em fuisse sue celeb̄cōis. I Quo
ad tertiu p̄ncipale An suffra
gia ſcā p̄ peccatores valeat de
fūctis. Nōnd p̄io ſcd; tlv. vbi
priꝝ q̄ tria fūt que faciunt ſpa
vnuor̄ wlut cāne quedam ad
aīas defunctor̄ puenē. Prīmū
est caritatis vmo. Secundū est
facientis ſeu ſatisfatientis intē
co. Tertiū est obſerātis oraco
De p̄io pt;. q̄r caitas q̄ est vi
culū vniēs mēbra ecclē non ſo
lū ſe ad viuos extēdit: h̄ etiam
ad defūctos. q̄ iñ caitate deces
ſer̄t. q̄r caitas ē vita q̄ p̄ mortē
corpis nō ſim̄t h̄ i illō. i. co
rī. xiiij. Caritas nunq̄ excidit.
Idecirco etiā amicitia ſi societas
h̄ma iñter bonos iñ caritate fir

Capitulū

Monū

mata q̄ fundata p̄ mortem nō
defimit. h̄ manet iñter viuos q̄
mortuos iñ dño iñ ſimilit iñter
mortuos iñ dño iñ ſe lxc cari
tatis vmo facit aliq̄ mō ūma
cōmūia iñ h̄ntes eius ſotietatē.
ita ut iñ patria quilibz gau
deat de boīs alteriꝝ ſingulis. Et
iñ via quilibz deuotus gaudet
de ſingulis vere boīs p̄ximū. Et
iñ purgatorio q̄libz aīa de boī
alteriꝝ. de quibz p̄mitur articu
lī. Scōr̄ ūmūmō e; p̄mo pl̄
habēs de caitate. de bonis certis
altei ſactis amplius gaud; a
gratulatur ſcd; iñteriorē ſcō
ſolatōe; q̄ delectaciōe; q̄ gau
deat aliū qui minorem habet
caitatem. q̄ cui illud certū bonū
me ſt. De ſecundo videlic; de fa
tissatiētis intencōe pt;. q̄r mor
tu iñ memorīs lxiim viuunt.
vn̄ ſicut viuꝝ vnus pro alio iñ
ſotietate cūli ſatisfacere p̄ot.
ut pt; iñ debitoribus. Sic iñ
ſocietate caitatis apud deum
vn̄ p̄ intencōe altei p̄ot dare
bona ſua ſatisfactioia. iñq̄ tum
talia. ſiue ſit viuꝝ ſiue defūct⁹
De tercō vice; de obſerātis af
fectōe ſeu orōe pt;. q̄r p̄ viam
orōmis aliq̄s altei iñ dū impe
trat p̄mā grāz. lic; nō mereat.
peccatores etiā de? q̄nq̄z audit
q̄n ſalacet petūt aliq̄d deo ac
ceptum. q̄r de? non ſolū iusti
h̄ eciam peccatoibus bona ſua.

Septimum Preceptū

puicit ut p̄t; **M**ath. v. non
er eoz meritis. h̄ ex sua clemē,
tia Ideo sup illo Joh. ix. de⁹ pec-
catores nō exaudit. dīc. glō.
q̄ cecus loqtur ut nō inunct⁹.
id est ut adhuc nō plene vide⁹
Ad op̄ositū ergo dicēdū q̄ suff-
fragia siue fāt p̄ peccōres etia;
seculares. siue per iustos. vale-
repn̄t defunctis. si non p̄ cai-
tatis vniōne: tñ p̄ impetracōe;
lic; per iustos scā pl⁹ valeant.
hanc viā tho, exp̄sse tenere vi-
detur super. i. di. xl. q̄. iiii. vbi
op̄positā op̄inōne recitās pñ
tem sic aprobat. **R**uia inquit
efficacia suffragiorū mēsuātur
fm caritatē ei⁹ pro quo sunt.
cū tātū valeat vniqz q̄ntū
meruit ut fibivalerēt ut aug⁹.
dicit Ideo ab alijs veri⁹ dicitur.
q̄ etiā ip̄a op̄acō sine caritate
facta val⁹ ei pro quo sit virtu-
te caitatis ei⁹ t̄ nō operatis. hec
ibi. nec in q̄rto op̄ositū videt
tene. **C**oncordat wilh. in rōli
dmo. **E**t p̄. pa. vbi pri⁹ po-
nit q̄tuor ḡdus valoris suffra-
giorū t̄ operū bonorū. **P**rim⁹ ē
q̄ marie val⁹ suffragiū b̄i fa-
ctū p̄ bono. q̄ oibus mōis tri-
bus p̄dc̄is pot valere. **S**ecun-
dus min⁹ val⁹. lic; valeat b̄m
p̄ malo viuo. q̄ p̄ modū frē
quētis ip̄etracōis. **T**erti⁹ mali
p̄ bono. **R**ētus mali val⁹ pro
malo. q̄ de⁹ peccōres nō exau-

Capitulū Monum

bit. id est sic iustos. s̄i sicut p̄te-
tes. id qđ est cōforme dīne vo-
lūtati. **E**x p̄dc̄is etiā pat̄; r̄n̄ho
ad aliud dubiū quo queitur
vtiz suffr̄gia scā pro multis oī-
bus prosint egl̄it. **R**e. p̄mo q̄
suffragiū factū p̄ multis tātū
val⁹; quo ad gaudiū. cuihb; i
purgatio. q̄ntū si pro quo
lib; fieri. **E**t eadē racōne valet
etiā pro istis aiabus p̄ quib;
non fit. pt; ex p̄mo modo. q̄
caitas b̄m ap̄sm non q̄rit que
sua sūt. id ē b̄m aug⁹. nō p̄pria
cōmūb; s̄i cōmūia p̄p̄is aī
poit. vñ sic r̄ligiosus b̄n̄ dispo-
situs plus gaud; de legato scō
cōmūitati. q̄ de legato sibi in
spēali. **S**ic est i purgatio q̄
ad ogratulacōem. **S**ecūdo di-
co q̄ suffragiū factū p̄o mītū
nō tātū val⁹ singulis quo ad
liberacōem a pena. quātū va-
leret si fieri pro vno. vel pau-
tis ex intēcōe dirigētis. pt; q̄
opus satisfactorū est finite ef-
ficacie i satisfatiēo. t̄ q̄rto plui-
bus odiūtūtū. tātō min⁹ sin-
gulis cedit. t̄est simile i politia
būana. **S**i enim quinqz sūt i
carcere. quoꝝ quilibet tenetur
q̄nqz flor. **S**i ex pte oīm sol-
uo quinqz florenos: non libera-
tur in toto. s̄i solum in vno. q̄
adhuc q̄lib; tenetur quatuor
Si si q̄nqz florenos dare p̄
vno. ille plene libaretur. **S**ic

Octauū

Preceptū

i etiā ē de icarēatī i purgatio
Dubitatur adhuc utrū tātū
 valeat suffragia suecessiō otinu-
 ata: quātū simul fca ut. xx. mis-
 se p dies trīgīta dicte. quātū
 trīgīta vna die dicte. Et sic de
 eleōsina cētū flor. p vna diem
 dator quātū si āmūsariū p cu-
 raretur. et sic de alijs. Fe. pe. pa-
 tātū vel pl9 valēt quo ad meri-
 tum instituentis. qz magis est
 ad honore dei otinuacō talium
 āmūsarioz. Et hoc cōsiderās ec-
 clesia. sic instituit āmūsaria. tri-
 cesimos a septuageſimos et
 hmoi. **S**i quo ad celeriōe libe-
 racōem a purgatorio. et cicius
 videndū deū. plus valet acce-
 lerata multiplicacō. **R**uia sacra-
 mentum i pposito habitum si
 est suffragum altaris. nunq
 tantum valet ex ope opato. si
 cut actu habitum. Et forte ai-
 ma nō erit tamdiu i purgato-
 rio quousq vltimum suffragi-
 um p āmūsariū fiet. vñ vtrū.
 qz est laudabile. et pōt ex fon-
 te caritatis manare. ita ut cōti-
 nuans suffragium dīme laudis
 otinuacōe; qrat. Et simul faltē.
 cit? velit eū liberari. ut statī do-
 fruatur. et ne diu crutietur ac.

Seq̄t̄ur preceptū Octa-
 uū de fallo testimoniō.

Capitulū Primum

Capitulū

Primum

Vne octauū precep. a
 tu sic pōitur Exo. xx.
Et deu. v. Nō loq̄ris
 cōtr̄ p̄imū tuū faltū
 testionū. hic b̄m Aug⁹. noīe
 falsi testionū oīra p̄imū datū
 telligitur prohibi oē i gñali
 mēdaciū saltē p̄mōsū. qd etiā
 innuit text⁹ leui. xix. d. Nō mē-
 tiemini nec decipiat vñq quisq
 proxim suū. de quo eē. itelligi-
 tur ill⁹. **S**api. os qd mētitur
 occidit aīa; Et p̄s Perdes oēs q
 loquuntur mendaciū. ymo b̄m
 thv. 2. 2. q. cxii. b̄ prohibetur
 oīa pccā ad locutioe; p̄tētia
 qbz saltē ifertur nocimūtū pri-
 mont mendacia permīciosa de-
 tractōes. blasphemie. et hmoi.
De mēdaciō i ḡr tria p̄ncipalē
 sūtvidēda p̄rio qd sit. et quottū
 plex mēd atū sit. et an oē men-
 dacū sit pccēm. **S**ecūdo i spāli
 quot modis qz peccat mētēdo
Tercō qn̄ sit mōrle xl. vñ male
 pccē. **N**āntū ad p̄mū nōnd qz
 ad mēdaciū b̄m thv. et doctōes
 omunit i. iij. dis. xxxviii. duo re-
 quirūtūr. p̄mo fasla significatio.
 secūdo intēco fallēdi. et accipit̄
 intēco fallēdi. p̄ intēco et alii
 decipiedi. Aut sibi asserendi fat-
 su. qd dī apt̄ mendatiū iocosū.
 vbi nō semp̄ est intēco decipi-
 endi alii. et falsam sibi opīmo-
 ne; generādi. prout quib⁹ dā
 vñd. Ex quo p̄t qz differentia